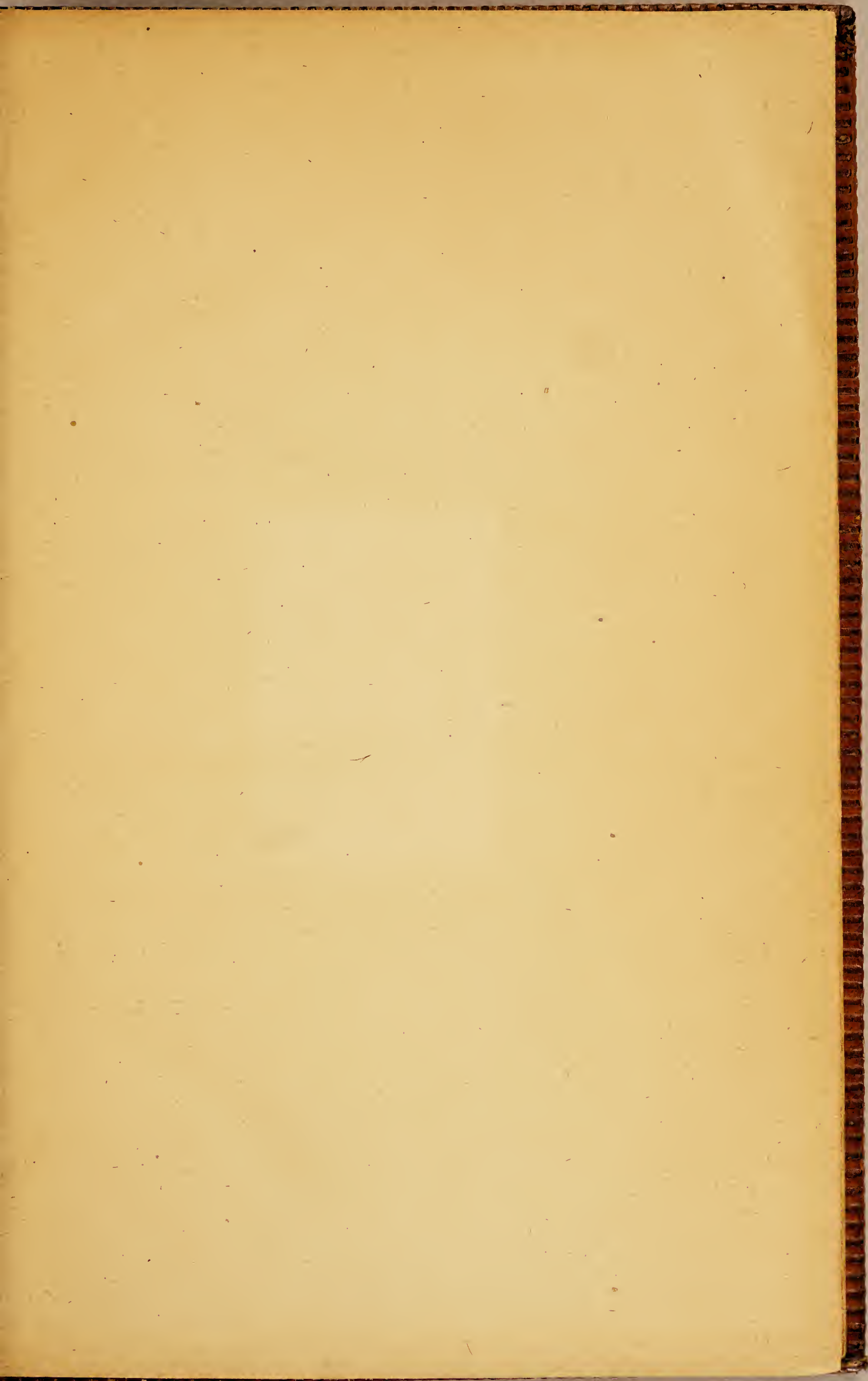
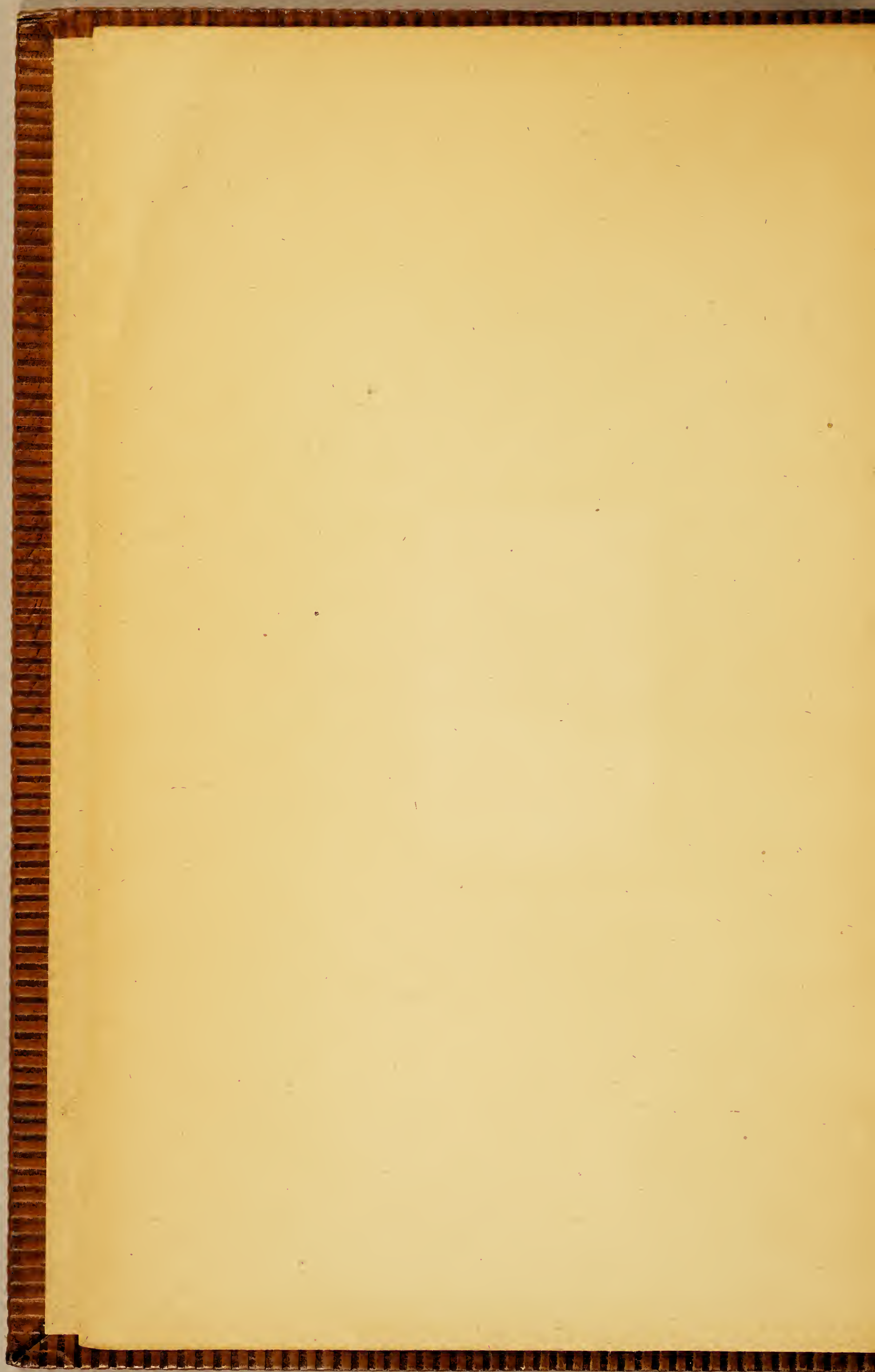


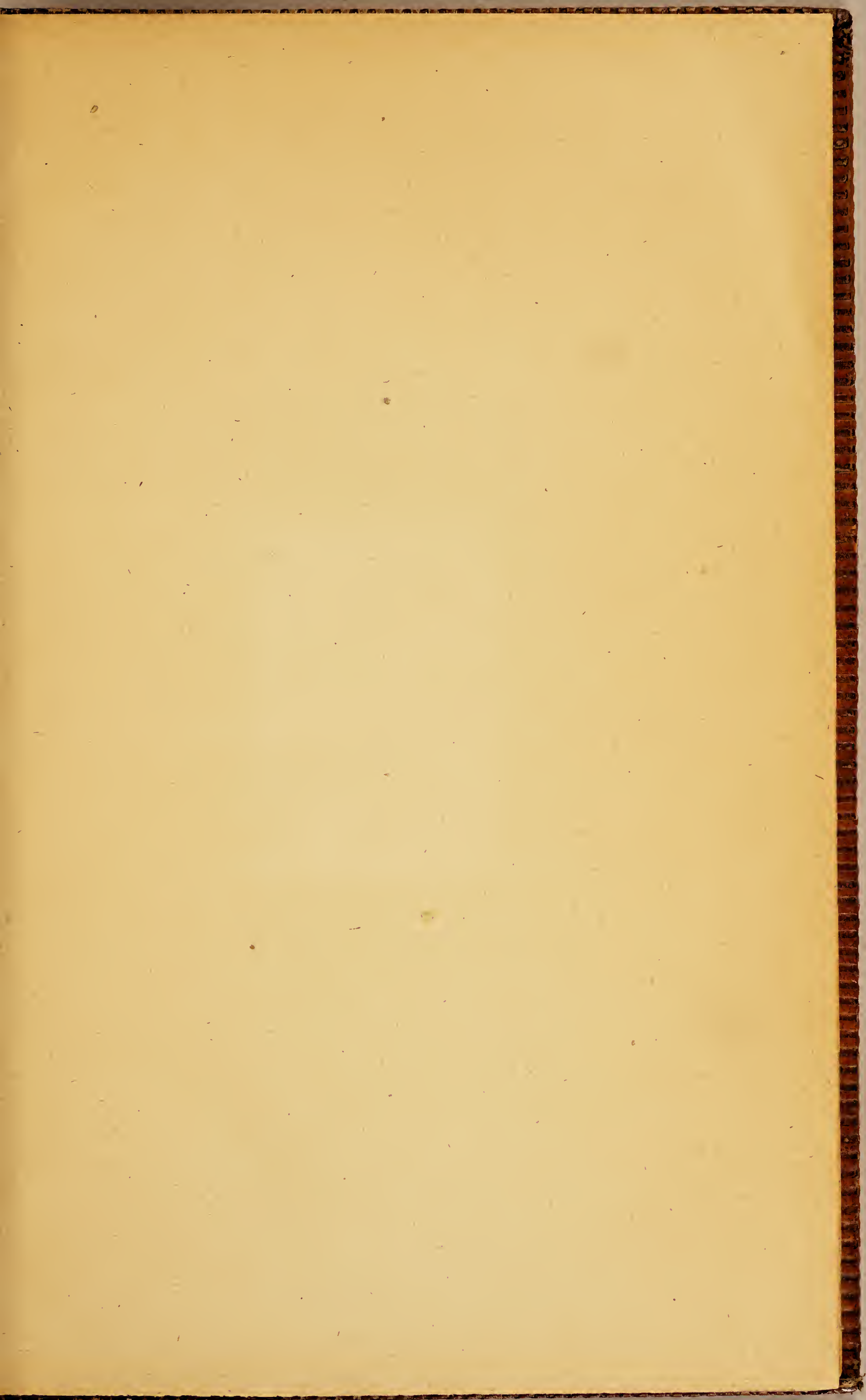
John Carter Brown  
Library  
Brown University



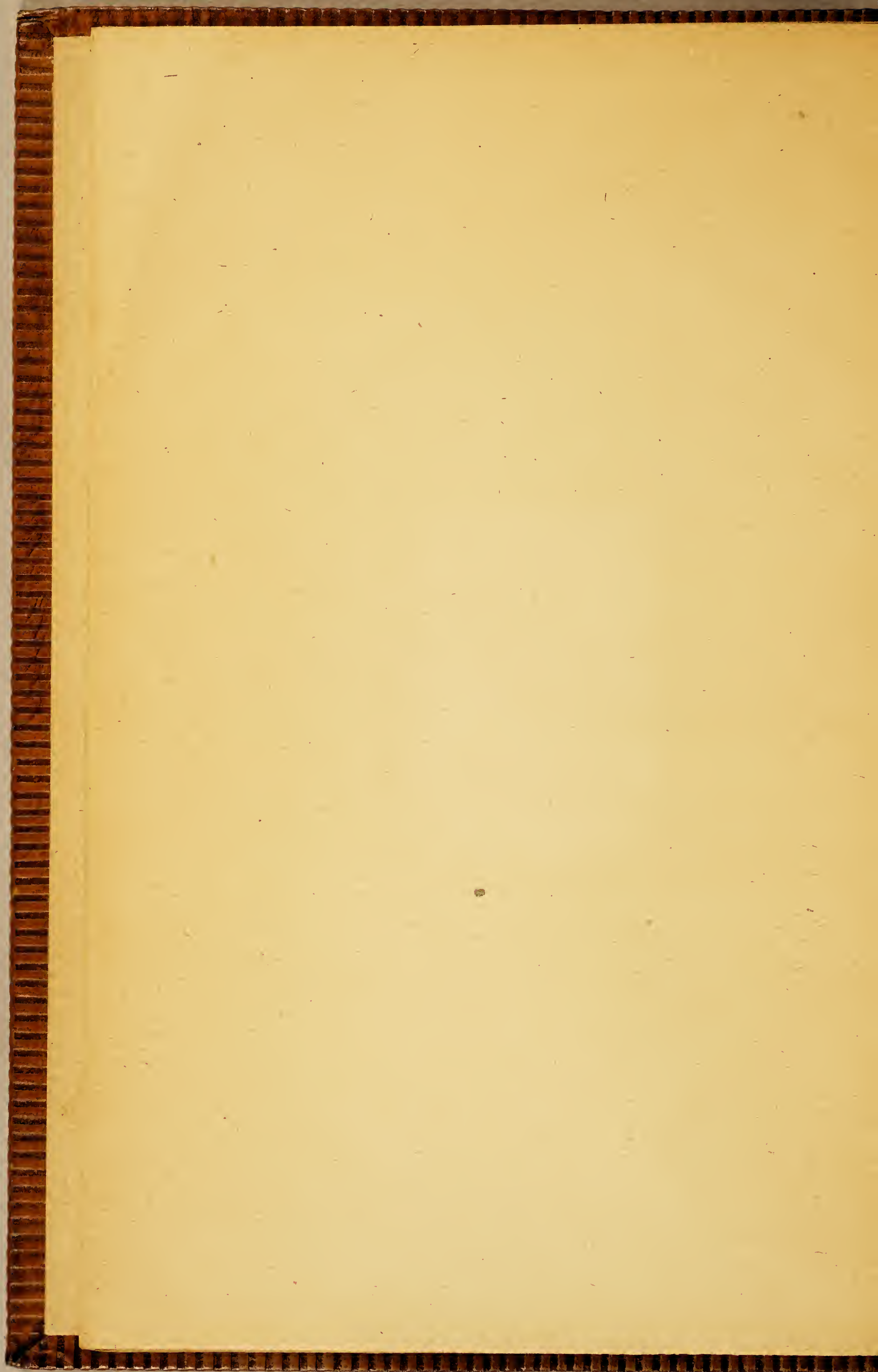




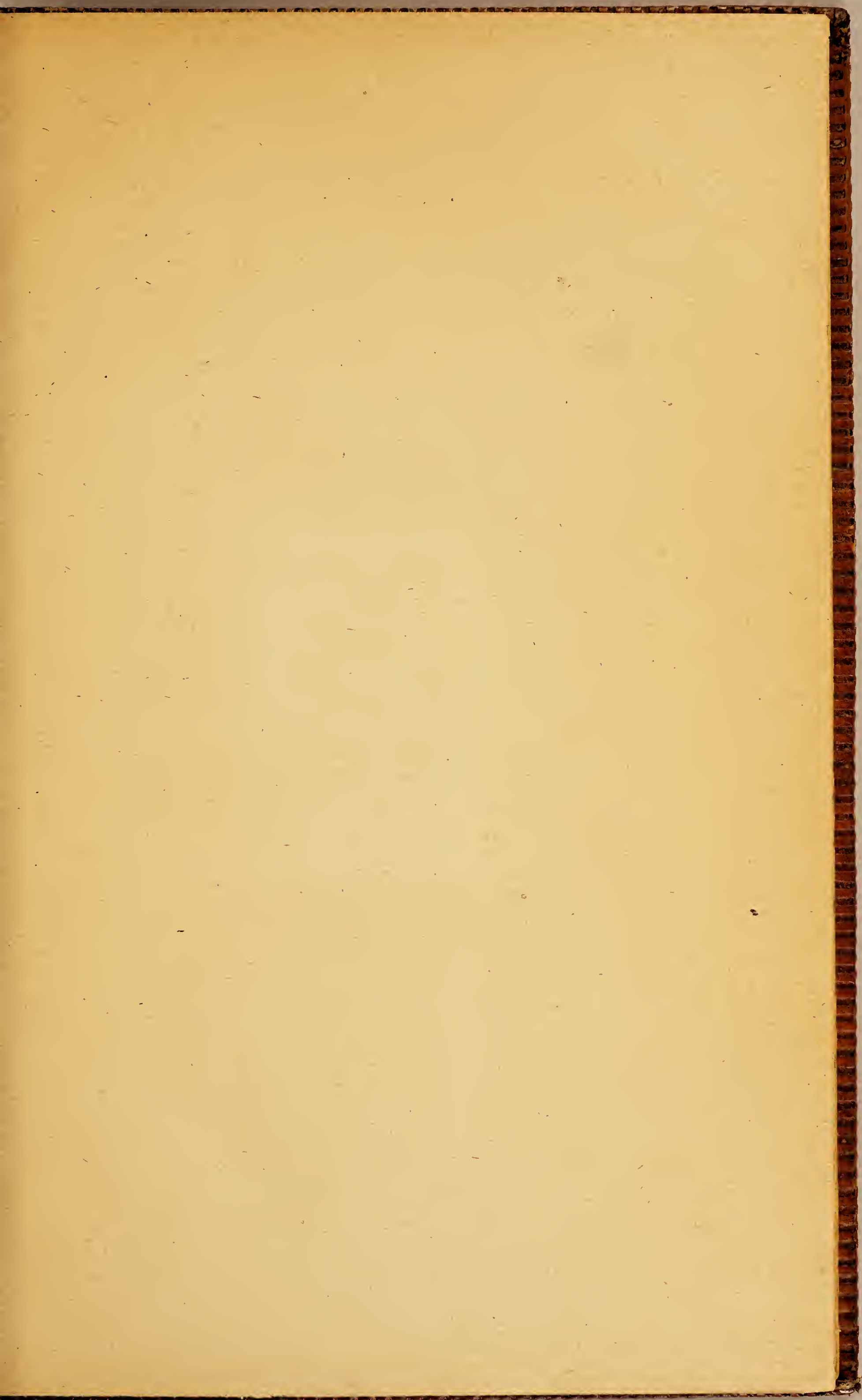




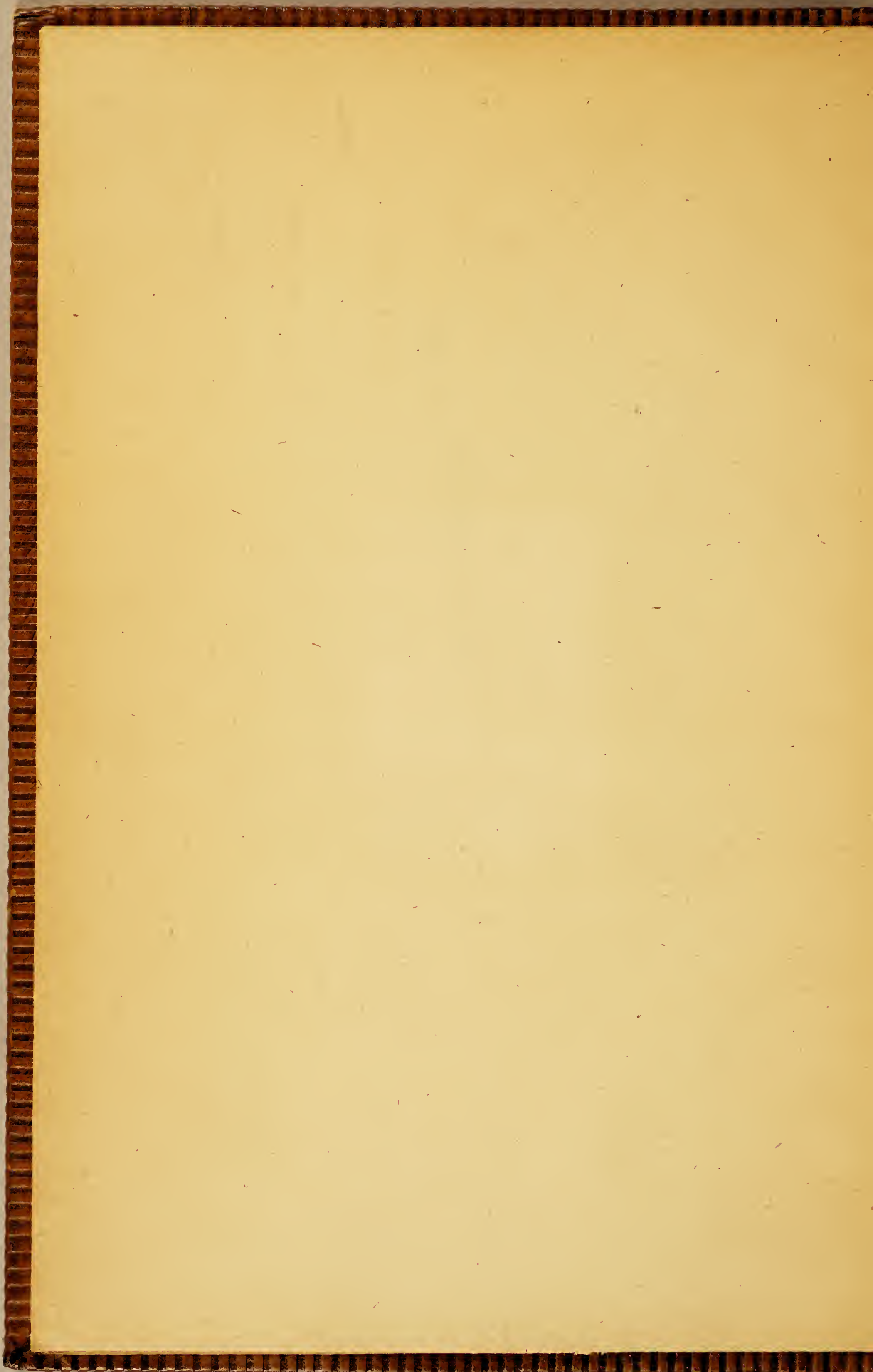












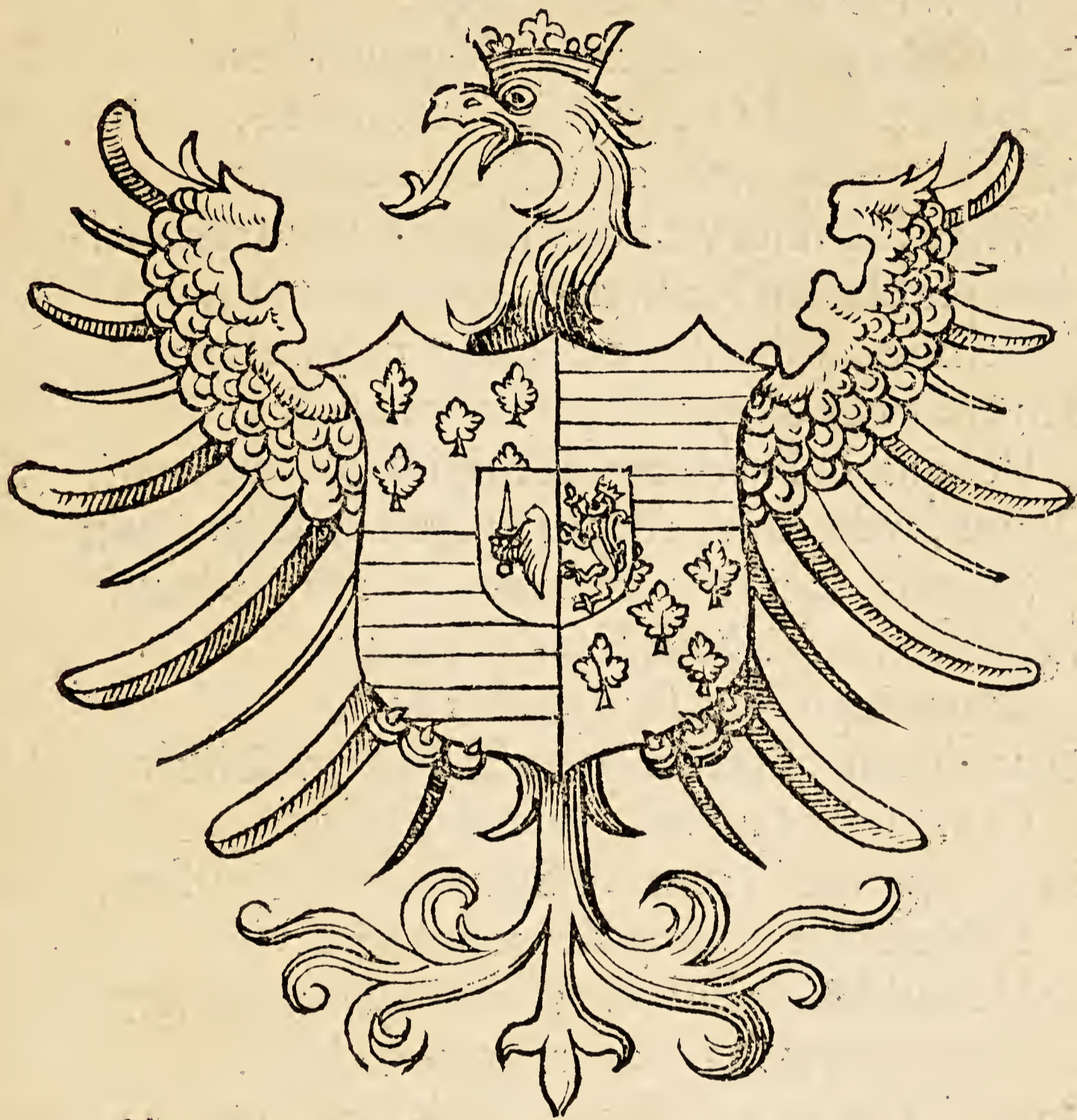


*Casa Professadaela Companiade Jesus*

# GEMMAE FRISII MEDICI ET MATHEMATICI,

De Radio Astronomico & Geometrico liber. In quo  
multa quæ ad Geographiã, Opticam, Geometriam  
& Astronomiam utilis. sunt, demonstrantur.

Illustris. Comiti de Feria dicatus.



Titanis radios firmato lumine perfert  
(Symbolum habes cuius) fulua Tonantis auis,  
Tu comes, est Aquilæ cui par cum lumine pectus,  
Ingenij radios hoc acuas Radio,  
Hoc Radio terras, cælum, cæliq; micanteis  
Cognosces radios, sydereasq; faces.

CVM PRIVILEGIO AD SEXENNIVM.

Antuerpiæ apud Greg. Bontiũ sub scuto Basiliẽ.  
& Louanii apud Petrum Phalesium.



IOACHIMVS POLITES AB ACTIS  
inclytæ ciuitatis Antuerpiensis, in commen-  
dationem Operis ad lectorem.

Qui cœli varias Lector studiose figuras,  
Et varios motus tradidit atque vias,  
Qui stellis proprias secreta indagine vires  
Naturæ haud vno scripsit inesse modo,  
Utq; suos peragant errantia Sydera cursus,  
Vnde homines vitæ commoda multa trahunt:  
Idem præclarum Radii nunc prodidit vsum  
Gemma, decus Frisiæ & gloria magna suæ:  
Gemma vel Eoo quouis pretiosior auro,  
Vel quæ in Erythræo est fulgida gemma mari,  
Dignus, sydereum postquam patefecit Olympum  
Scriptis, lucida quem Sydera ad astra vehant,  
Utq; ferox radiis Solis Iouis ales acutis  
Exponit pullos æstu agitante suos,  
Quos lucem qui ferre queant, agnoscit: & illos  
Qui fugiant radios, præcipitare solet:  
Sic quoque qui verum Radii huius nouerit vsum,  
Et semel arcana singula mente sciat:  
Crede mihi, & cœlum, & terras, & sydera cernet,  
Quicquid & in toto funditus axe latet.  
Describet totum cunctis nationibus orbem,  
Quæq; prius fuerant inuia, nota dabit.  
Ergo age præclarum lector ne sperne libellum,  
Qui tibi tam magnas conciliabit opes:  
Sed lege, structuras Radii metire fideli  
Iudicio, & memori cuncta reconde sinu.





# Carolus Diuina fauente

clementia Imperator Romanorū semper Augustus, Rex Germaniæ, Castellæ, Legionis, Arragonum, Nauarræ, Neapolis, Sicilia, Maioricarum, Sardinia, Insularum Indicarum, & terræ firmæ, maris Oceani: Archidux, Austria, Dux Burgundia, Lotharingia, Brabantia, Limburgia, Luxemburgia, & Gueldria: Comes Flandria, Arthesii, Burgundia, Palatinus, & Hannonia, Hollandia Zeelandia, Ferrettis, Haguenaaldi, Namurci, & Zutphania: Princeps Zweuia, Marchio sacri Romani Imperii: Dominus Frisia, Salinarū, Mechlinia, Patriarum transyffellanarum, & Traiectensis. Necnon Dominator in Asia, & Africa, Vniuersis & singulis præsentis literas nostras visuris salutē. Exposuit nobis dilectus noster Gemma Regneri Frisius medicus, Quod cum varia Deo fauente statuerit in lucem edere opera, cum in Mathematicis disciplinis, tum in Medicina: quorū iam partē antea euulgauit, nempe De usu globi, & De principiis Cosmographia. Item Arithmeticae practicae Methodum facilem: De locorum descriptione: De usu annuli Astronomici: ac tandē generalem totius orbis Cosmographicam simul & Hydrographicam descriptionem, quam nobis (vt asserit) dedicauit, partim verò paulatim edere statuit: quales sunt, De Radio Astronomico simul & Geometrico, De Quadrante Catholico siue generali, De annulo vniuersali plicabili, De stereometria hætenus non visa, Nouæ Planetarum theoricæ multò quàm antea verisimiliores & motui apparenti accommodatiores. Ac alia partim animo iam concepta, partim adhuc per tempus inuenienda, vel facienda, Deo fauente vitaq; duran-



re. Quæ vtilia sperat futura Reipub. ac honestis studiis. Videatq; dictus Gemma Orator, multos quotidie esse, qui aliud nihil student q̄ vt suis quouis modo cessationibus per alienos labores succurratur, suamq; pigritiã alieno labore decorēt. Quo facilè honos artiũ incitamentũ ac alimentũ periret, ac tandem & ipsæ artes. Non solum cum Reipub. ac studiorũ graui detrimento, sed & ipsius authoris nō mediocri iactura (vt asserit) nobis supplicās, vt huic incommodo prospiciētes, eidem autori gratiam & facultatē huiusmodi lucubrationes suas imprimendi, cum preuilegio aliquot annorũ concedere dignaremur. Cum autem ad nostram cū dignitatem, tum officium spectet, bonas artes honestaq; studia nō modò conseruare, verũ ea omnibus modis iuuare, promouere & augere.

Notum facimus, quòd nos præmissis consideratis, præfato Gemmæ exponenti concessimus, ac p̄ præsentem concedimus & impartimur gratiã singularem, & facultatem specialem, vt huiusmodi suas lucubrationes, sua opera superius enarrata, & alia iam in lucem edita, aut quæ in posterum temporis successu inuulgaturus est, tam in disciplinis Mathematicis, q̄ in Medica arte cōposita, aucta, vel annotata, per quem voluerit chalcographũ liberè & licitè imprimendi, publicandi, & in lucē mittendi, cum preuilegio peculiari ad annos sex proximos à die editionis & euulgationis eorundem operum inchoatorum aut inchoandorũ respectiue computandos. Strictissime inhibētes omnibus & singulis Chalcographis, bibliopolis, mercatoribus aut aliis subditis nostris quibuscunque, ne huiusmodi sex annorũ spacio durante absq; dicti Gemmæ authoris voluntate & consensu, dicta eius opera sub eius nomine imprimant aut per alios imprimi aut euulgari



gari curent, aut sic ad emulationē impressa, in ditionibus & prouinciis Germaniæ nostræ inferioris vendāt aut vendi faciant, sub pœna amissionis seu cōfiscationis librorū huiusmodi qui extabunt, in vsum & cōmodū dicti Gemmæ Oratoris applicandorū. Necnon centum florenorū, toties quoties contrauentū fuerit, quorū tertia pars nobis, altera tertia pars officario nostro executionē facturo, reliqua verò tertia pars præfato Gemmæ Oratori cedit & applicabitur. Mandamus itaq; dilectis & fidis nostris, Præsidi primario & Consulib. priuati nostri consilii necnon quibusuis aliis consiliis, tribunalibus, & collegiis prouincialibus patriarū nostrarū inferiorum, iusticiariis officariis & subditis nostris quibuscunq; tam cōiunctim q̄ diuisim, eorumq; locatenentib. & cuilibet eorū, quæadmodū præsens negotiū eos concernet, aut concernere poterit, quatenus præfatum Oratorē prædicta nostra gratia cōcessione & preuilegio, iuxta tenorē præinsertum libere & quietè vti & frui sināt & permittāt, curent & faciāt, ac ad executionē mulctarū superius declaratarū quoties eidem preuilegio contrauentū cognouerint, & pro parte eiusdē Oratoris requisiti fuerint, realiter & cum effectu procedant, & procedi faciant: cessantibus contrariis quibuscunq;. Nam ita nobis placitum est. In cuius rei testimonium easdem præsentis sigilli nostri appensione communiri fecimus. Datum in oppido nostro Bruxelleñ die tertia Mensis Nouemb. Anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo quarto. Imperii nostri. xxv. Et regnorum nostrorū puta Hispaniarum & aliorum. xxix.

Per Imperatorem

De Langhe.



# ✠ Illustrissimo Domino

D. PETRO FERNANDO DE COR-  
duba & Figueroa, Comiti de Feria, &c.

Gemma Frisius Medicus

S. D.



Vemadmodum earum rerum, quæ natura communib. subditæ sunt legibus, ortus atque interitus contrariæ demonstrantur à rectè philosophantibus causæ: ita videtur mihi Princeps Illustrissime diuersissima esse occasio, cur nunc bonæ passim artes literæq; humaniores floreant, vigeant, & excolantur: nunc verò quasi sepultæ iaceant, ac planè negligantur. Equidem sæpe mecum præterita reuoluens sæcula, hominumq; varia desyderia, nō possum non mirari tantam rerum mutationem, ac diuersitatem. Haud longè à Christi Seruatoris nostri natali, passim summis conatibus omninū artium professores ex æquo contendere visi sunt ad eruditionis fastigia. Ad quæ quàm propè attigerint, doctioribus iudicandum relinquo, quibus illud concessum est ingenii acumen, quod tantis sufficiat rebus æstimandis. Interea quanta successerit bonarum artium obliuio, quanta barbaries, facilè res ipsa loquitur. Passim pro eruditione succreuit inculta garrulitas, pro veris artibus, nugæ suppositæ sunt. Quas vbi tenera imbiberat iuuentus, nunquam deinceps ad bonam perueniendi frugem spes reliqua erat, nisi Hercule quopiam succurrente fortissimo. Demum nostris hisce postre-



strems mundi temporibus è profundis rursus tenebris  
 videmus disciplinas omnes reuocari, ac quasi denuo na-  
 sci. Ego quidem de aliis haud facile iudicauero discipli-  
 nis, quàm in quibus aliquot triui annos iam inde à tene-  
 ris vnguiculis: Medicinam dico, quæ naturalis Philoso-  
 phiæ haud exiguam complectitur partem, & Mathema-  
 ticas artes, quæ ad maximarum perducunt rerum cog-  
 nitionem. In his tanta vel mea ætate satis exili facta est  
 permutatio ac diuersitas, quanta est inter vmbra ac  
 ipsam rem lumine irradiatam. Ac de Medica arte nihil  
 in præsentiarum dicam, quæ hæctenus multis inuoluta  
 fordibus, iam summo prodit decorata nitore. Verùm de  
 Mathematicis hoc loco quia tractamus, verba potius fa-  
 ciam. Ab eo tempore, quo Timothares, Euclides, Archi-  
 medes, Hipparchus, Mileus, & Ptolomæus, primùm has  
 artes in ordinem digesserunt, & firmissimis corrobora-  
 runt demonstrationibus, quatenus ipsi per obseruata po-  
 tuerunt procedere: quot inuenias interea, qui inuentis  
 illorum aliquid addere voluerunt, non dico potuerunt.  
 Extiterunt enim aliquot studiosi harum artium sectato-  
 res, qui notarunt quidem aliquid deesse inuentis à Pto-  
 lomæo ac aliis, astrorum periodis & thesibus, propter ob-  
 seruationis breuitatem & præcedentium penuriam. Ve-  
 rùm parum mea sententia effecit eorum sedulitas, cum  
 tamen maiorem habuerint id faciendi commoditatem,  
 quàm illi antesignani artifices. Tandem verò nostro hoc  
 sæculo certatim videmus plurimos huic incumbere ne-  
 gocio, vt semel quantum humanis concessum est ani-  
 mis, has artes cæterasq; disciplinas perficiant, aut si id fi-  
 eri non potest, ad fastigium perducant: Quæ verò tam  
 varia



## AD ILLVST. CO. DE FERIA.

variæ cupiditatis hominum causa sit, haud iniuria dubitari potest. Adsignet alius fati ordinem immutabilem, alius verò astrorum varios licet concursus, quorum sententia non ita multum à priori discrepat. Mihi fatius videtur rerū causas propiores indagare magisq; proprias, quàm lectoris animum ad tam remotas relegare occasiones. Et si enim nō ignorem corpora hæc nostra, vt sunt ex elementis conflata, variè pro illorum mutatione quæ astrorum motu gubernatur, in varios traduci adfectus, quibus nonnunquã & animi pars percellitur. Nunquam tamen hominis voluntatē illis subiectam imperiis credere potui. Quamobrem aliam semper familiarem nobis in huiusmodi rebus causam inquirendam statui. Nec efficaciorē repperi hoc in proposito, q̄ Regum Principumq; fauorem, studiumq; in disciplinas, & homines eruditos. Honos enim (vt dicitur) alit artes. Facileq; multis placet, quod principibus gratum est viris. Ferè enim fit vt multi studia sua ac labores eò conferant, quò viderint inclinari principum animos. Vnde non vsque adeò mirum est sub Barbaris principibus & Tirannis, bonas sæpe pessundari disciplinas. Contràque fauentibus illis ac promouētibus, florere studia, excoli artes, & eruditionem profligata barbarie passim vigere, atque in precio esse. Hinc videtur mea quidem sententia nostro hoc mundi senio accidere, vt tam multi quotidie exurgant eruditi viri, quibus aliud nihil in votis est, quàm vt artium bonarum causas agant, eas excolant, poliant, & quo ad fieri potest perficiant. Nempe quòd singulari Dei dono multi extent Meccænates principes viri, absque quorum fauore haud facile artium procedunt incrementa.

Verum



Verum enimvero cum hic te Princeps Illustriss. facile inter primos declaraueris, qui inter medios armorum strepitus, inter cruentas inimicorum strages, non desisti. Musas ab hoc Martis certamine alienissimas, colere: eosque, quos aliquo genere disciplinae credebas excellere, tua humanitate allicere, tuaque liberalitate promouere: quem non auertit à literis dura illa ac miseranda. Marcoduri ciuitatis expugnatio, cui non ut spectator solum aderas, sed & medio in agmine per hostium per rumpebas violenter acies: quin pacatis in Gheldria rebus, reliquum quod dabatur in Hybernis temporis, inter varios tamen bellorum apparatus, studiis bonarum destinaisti artium: quem demum non ita fatigauit proxima aestatis bellum, quo Inuictiss. Cæsar Carolus, cui indiuiduus semper comes, ac tanquam fidus adhæstisti. Achates, mediam perripit Galliam, victoriaque comitante pacem nobis (ut speramus) in multos duraturam annos conquisiuit: quin prima statim à bello successerit de literis cogitatio, præcipuaque sollicitudo: qui mediis in triumphis quoque, ac in ipsis etiam Hymenæis, nunquam Musarum oblitus es sacrarum. Merito tibi has meas qualescunque dico lucubratiunculas: cum ut tanti nominis claritate gratiæ plus conquirant, tum ut animi in te mei declarent promptitudinem, nunquam quoad vitalem spirauero auram, intermorituram. Maiora fateor tuæ poscunt Heroicæ virtutes, tuaque in me, ac reliquos, qui in eruditionis aliqua sunt æstimatione, humanitas simul & liberalitas. Verum quæ tulit in præsentiarum nostri ingenioli tenuis fecunditas, pro tua spero (qua mirum in modum præditus es) suscipies hu-



## AD ILLVST. CO. DE FERIA,

manitate . Atque (vt confido) patrociniū nunquam detrectabis artium Mathematicarū, quibus visus mihi es impensè fauere. Certè reliquæ disciplinæ nō ita mihi vidētur egere patronis, ac Diis tutelaribus, atque hæ de quibus tractamus. Habent em̄ illæ singulæ suas præmiorum spes, ac magnifica promissa, quibus facilè multos alliciunt, ac detinēt: Hæ verò, cū præter veritatis inquisitionem, rerumq; cognitionem, nihil quæstus honoris'ue, (quæ maximè suspiciunt mortales) secum aduehant, facilè contemnuntur, ac prorsus negliguntur, adeoq; à paucissimis perdiscuntur, nisi egregios habeāt fauentibus superis patronos : sic sanè Diuus Alfonsus Hispaniæ Rex, multos suo fauore & studio excitauit viros his in artibus excellentes : sicq; artes istas illustrauit, vt ob hoc ipse magis illustratus fuerit, quàm si multis hostium caesis millibus, ditionem suam terra mariq; multò quàm fecit amplius extendisset. Quòd si plures eiusmodi diuino nobis munere concessi fuissent Mæcenates, magno iam in honore cōstitutæ essent hæ præclarissimæ artes, Idq; non sine maximo mortaliū comodo: Si quidem præter iucundissimā rerum pulcherrimarum cognitionem, etiam hoc præcipuè secum aduehant, quòd animos hominum ab omni ambitione & auaritia liberant. quibus pestibus totus nunc concutitur orbis . Sed dabitur alius de his artibus dicendi locus, Deo annuēte. Iam verò quia passim exurgunt eximii harum artium cultores, per quos spes est, magnum sumpturas has disciplinas incrementum : volui & ego quo potui modo, conatus hos iuuare. nec arbitror inane futurum meum laborem. Quandoquidem ea quæ  
do-



docemus hoc nostro libello, talia conati sumus facere, quæ maximos adferre possint vsus in Astronomia & Geographia, nec exiguos in Geometria. Cùm enim artes illæ, Astronomia inquam & Geographia, ab obseruatis & experientia præcipuè pendeant, ministrantibus ipsis Arithmetica & Geometria: commodissimum visum est instrumentum indicare, quo maxima pars obseruationum absque magnis aut sumptibus, aut molestiis perfrui posset. Id quod Radio hoc Astronomico commodissimè fieri posse mihi videtur. Quo vno totum & cælum, & terræ globum metiri licet miro compendio: quo stellarum distantia, planetarumq; motus exactissimè explorantur, atq; vt ille dixit: Descripsit Radio totū qui gentibus orbem. Ita verè hoc Radio Mathematici totius orbis situs magnitudinem, cæliq; meatus describent Radio, & surgentia sydera dicent. vt idē Virgilius prædixit. Quid verò hac in re præstiterit nostrum & ingenium, & labor, aliorum esto iudicium. Attigerunt quidem alii ante nos aliquem huius Radii vsus: verum (vt pace illorum dixerim) multa reliquerunt & vtilissima, & pulcherrima artis problemata. Ob quæ sanè nos inducti sumus, vt post varia instrumēta & varios auctores, hoc suscipere argumentū. Quod si tibi Princeps Illustris. gratum fore intellexero, ac paucis licet, sed beneuolis artium Mathematicarū amatoribus, rectè collocatā operam meam mihi persuadebo: conaborq; maiora aliquando adferre. Quod super est, precor, vt quàm diutissimè te nobis incolumem seruet Christus, tuâque omnia cœpta fœliciter perficiat.

Louanii Kalen. Februarii Anno M. CCCC. XLV.

B.ii.



# Structura Radii Astro

## NOMICI ET GEOMETRICI.

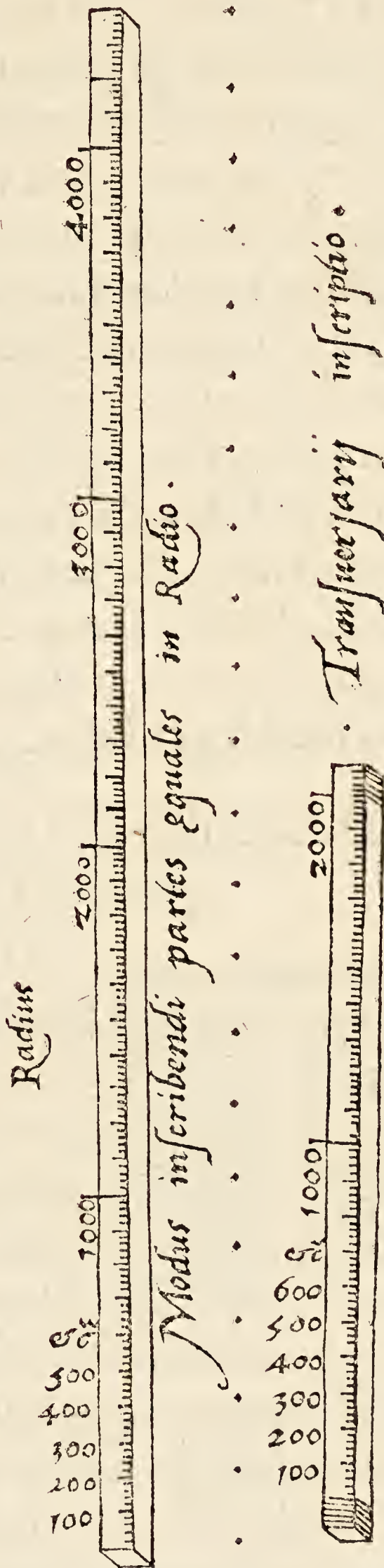
### CAPVT PRIMVM.



Rimò omnium regula quadrata diligenter polita conficiatur, longitudine minimum duorum cubitorum : commodior tamen fuerit, si quatuor cubitos æquauerit. Habeat autem spissitudinem longitudini sic respondentem, vt non facilè curuetur incumbente ipsi transuersa regula. Sitq; materia vel lignum solidum, vel metallum ita expolitum, vt per totam longitudinẽ eandem seruet regula latitudinem spissitudinẽve. Hac ita parata regula, construatur & altera breuior tenuiorq;, ferè dimidia priori, quam deinceps transuersariũ appellabimus Vitruuii exemplo. Quanq̃ enim licet hoc transuersarium cuiusuis facere longitudinis, præstat tamen vt cõmodior sit vsus, longum Radium duplum sesquidecimum esse transuersario. Hoc est, si oblongum Radium in .21. partes secueris, erit transuersarium similiũ 10. plus minus partium. Debetq; non minori diligẽtia dolari ac poliri, quàm alter, vt similem vbique seruet spissitudinem. Verùm vt leuior sit, haud inutile fuerit tenuiorẽ facere transuersum quàm oblongũ. Sic enim pondere suo molestus non erit, potissimum si ex metallo conficiatur. Iam verò vt ad diuisionem & partium inscriptionem veniamus, ducẽda linea recta est in plano, æqualis oblongo Radio. Tum verò pars eius vna æqualis transuersario, aut paulò maior, partienda in duas



duas æquas partes. Quarum deinceps quælibet in .10. fecetur partes æquales, deinde quælibet istarum in alias decem, & rursus singulæ in decem, si fieri possit: ita ut totum transversarium diuisum sit in .2000. partes. Dixi autem lineam paulò minorem sumendam esse quàm sit transversarii longitudo, ut utrinque in transversario extent spaciola pro pinnulis erigendis. Vbi ergo transversarium hoc modo in suas .2000. partes distinxeris, extendes easdem partes in lineam super plano ductam, ac tot inscribes partes, quot ipsa capere potest, modo hæ partes singulæ æquales sint illis quas transversarium habet. Neque enim oblongus Radius certum requirit partium numerum: sed transversario diuiso in .2000. partes, extendentur æquales in oblongum, pro longitudinis modo, factò initio ab altero fine. Atque hæ partes in



B.iii.

vtra-



## RADII ASTRONOMICI,

vtraque regula sic inscriptæ in sculpentur, ne deleri possint vnquam. Vfus enim earum necessarius est, cum ad inscribendos gradus, tum verò maximè ad dimetiendas intercapedines rerum tam cœlestium quàm terrestrium. In permagnis verò instrumentis licebit vnamquaque harum partium subdiuidere in .10. ita vt dimidium transversarii iam constituatur partiū .10000. Quæ demum intellectu in .10. alias discernatur, si fieri potest. Sic enim perfectius erit opus. Ac poterāt sufficere partes istæ æquales ad omnem vsum Radii, si quis tabulam subtensarum in circulo rectorum adhibeat. Verum ne rudioribus defuisse videamur, ac illis quoque quibus tantū otii non est, vt numerorū prolixis operationibus vacare possint: subiiciemus duplicem modum inscribendi gradus, ac primum Geometrico artificio.

¶ De inscribendis in Radium gradibus, siue circuli partibus Geometrico more.

C A P. .II.



Abulam bene leuigatam planam ac dolatam habeas, non breuiorē quàm Radius est oblongus: eamque chartis obducito, quò cōmodius lineamenta inscribere possis. In ea circa latus oblongius, duc lineam rectā ad longitudinem Radii. Cuius extremitatibus doctrine & demonstrationis gratia adscribe literas A. & B. Ex A. deinde lineæ ducta aliam ad rectos angulos incumbentē duc lineam A. C. non minorem transversarii dimidio, sed potius longiorem, aut toti parem. Extenso circino ad



ad intercapedinem A.C; ex A.centro depinge quadrantem circuli C. D. Hunc quadrantem exactissimè partiri oportet in .90. partes siue gradus, more consueto. Accipe etiam circino distantiam dimidii transversarii, siue .1000. particularum æqualium, quales .2000. totū habet transversarium. Hanc notato in linea.A.C.posito altero pede in A.centro, fiatq; nota E. Similiter eodem circino posito in B. ad idem interstitium ducatur semicirculus obscurus, ad cuius contactum ex E. ducatur æquidistans ipsi A.B. linea E.F: in qua notandi sunt gradus, hoc modo: Regulæ extremitas altera perpetuo centro A. applicetur, ipsaque regula ducatur per singulos quadrantis C.D.gradus, & diligenter adnotentur singuli contactus regulæ cum linea E.F: ipsi enim gradus significabunt Radio insculpendos. Itaque applicato Radio oblongo ad lineam E. F. ita vt extremitas ea vnde partes æquales incipiunt, contingat punctum E, facile traducentur graduum notæ in Radium: adscribenturq; numeri denarii vel quinary: qui in E. finientur, vbi .90. collocabuntur: Initium verò nullum habebunt, etiam si linea E. F. in infinitum extendatur. Quamobrem alii varia inæqualiaq; transversaria construxerunt, ac pro eorum magnitudine diuersas inscriptiones graduum in aliis atque aliis Radii oblongi lateribus fecerunt. Nec tamen vnquam peruenerunt ad tantam perfectionem, vt minimas astrorum distantias, & stellarum diametros dimetiri potuerint. Omitto interim quòd illis magno incommodo primi gradus valde inæquales reddebantur, vt ipsas rei natura requirit: adeò vt partes graduum distinguere nisi summa cum difficultate nequie-



## RADII ASTRONOMICI.

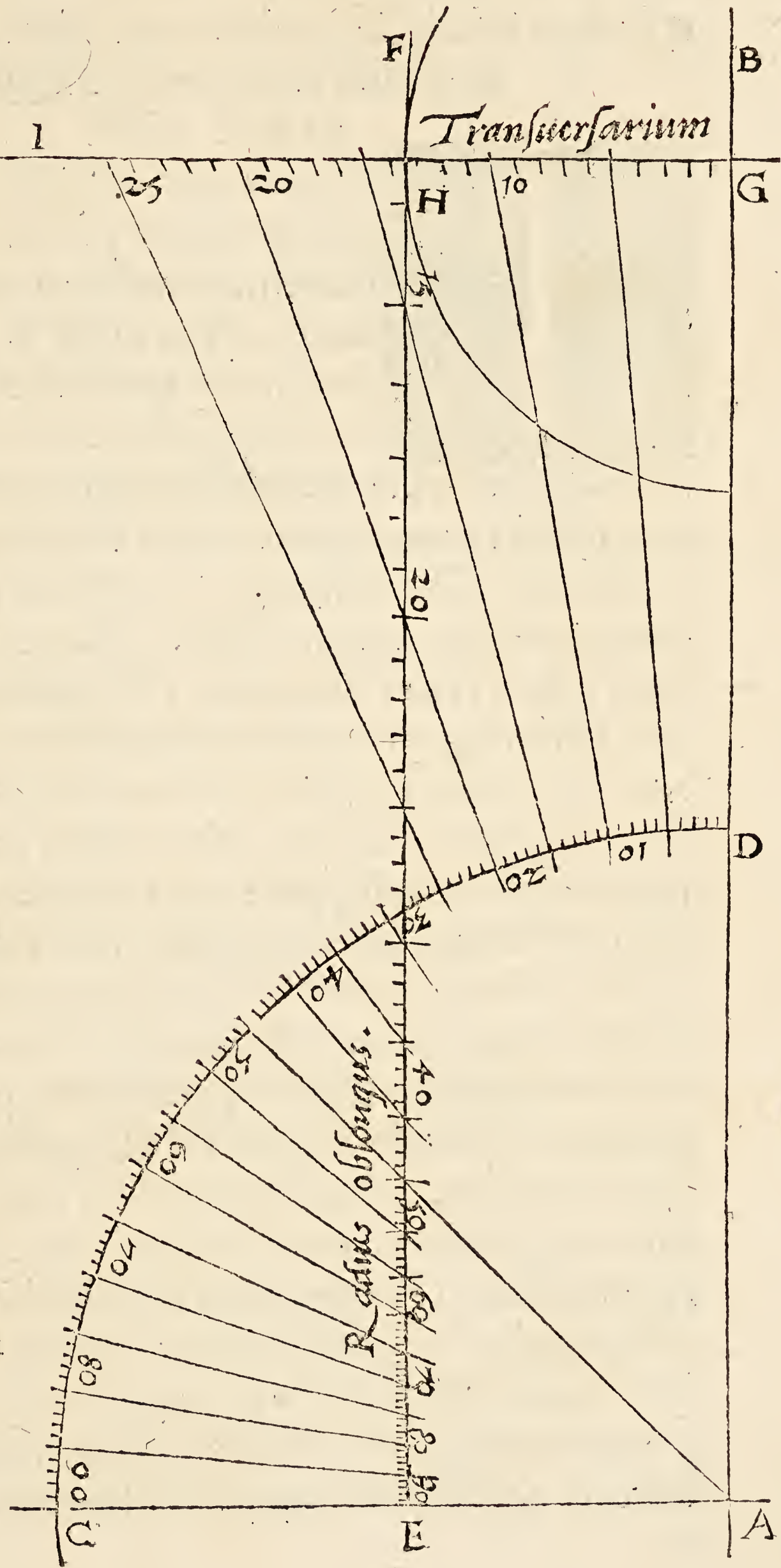
uerint. Quam ob rem alium nos modum excogitauimus longè facilimum ac perfectissimum: qui multitudinem transuersariorum planè summouet, ac minimas æquè ac maximas intercapedines ostendit: tum quoq; ad Geometricas dimensiones planè necessarius est, & mirè compendiosus. Inscribimus enim gradus aliquot ipsi transuersario tali artificio. In linea .E.F. iam diuisa haud longè à fine, vbi .F. litera adnotata est, punctum pro arbitrio ab .E. distans notamus H. ( Quamuis dicam ad arbitrium distare posse punctum .H. ab .E: commodius tamè est statuere ipsum .H. in aliqua partium æqualium ipsius Radii oblongi non longè à fine, idq; solum ob inscriptionem graduum in transuersarium per tabulas, vt in sequentibus ostendemus. ) Hoc puncto signato, aliud in linea .A. B. punctum tantundem ab .A. distans statuimus, scilicet .G. Deinde lineam .G. H. I. producimus ad longitudinem transuersarii æquidistantem .A. C. lineæ. Tandem Regula applicata centro .A. ac ducta per gradus quadrantis ex D. versus .C. gradus notabit in linea .G.H.I. qui similiter in transuersarium traducentur, facto initio in .G. puncto, cui altera transuersarii extremitas, vnde & partes æquales .2000. initium sumunt, applicabitur. Hi ergo gradus in alia superficie transuersarii insculpti cum numero quinario, pterunt singuli diuidi in .12. partes æquas, vel .20. vel .30. pro magnitudine ipsarum: vt per eas intercapedines in minimis partibus accipi possint. Et si enim sciam non planè æquales esse hos gradus, non tamè potest sensu percipi differentia inter proximos quosque gradus. Ideo nullus omnino error com-

mit-



mittitur, quis  
 in æquas par-  
 tes singuli di-  
 stinguantur. Et  
 si lubet, diuisis  
 quadrantis C.  
 D. gradibus in  
 partes, possunt  
 sic in transuer-  
 sarium tradu-  
 ci, quemadmo-  
 dum & in Ra-  
 dium. Tale au-  
 tem transuer-  
 sarium, maxi-  
 mum, facili-  
 mum, perfe-  
 ctissimum que  
 vsum habet in  
 Astronomicis  
 rebus & Geo-  
 metricis, vt o-  
 stendemus.

DEMON-  
 strationem hu-  
 ius doctrinæ  
 hæc figura  
 ostendit.



C.



## RADII ASTRONOMICI

¶ Eadem inscriptio graduum per tabulas subtensarum  
in circulo rectorum siue sinuum.

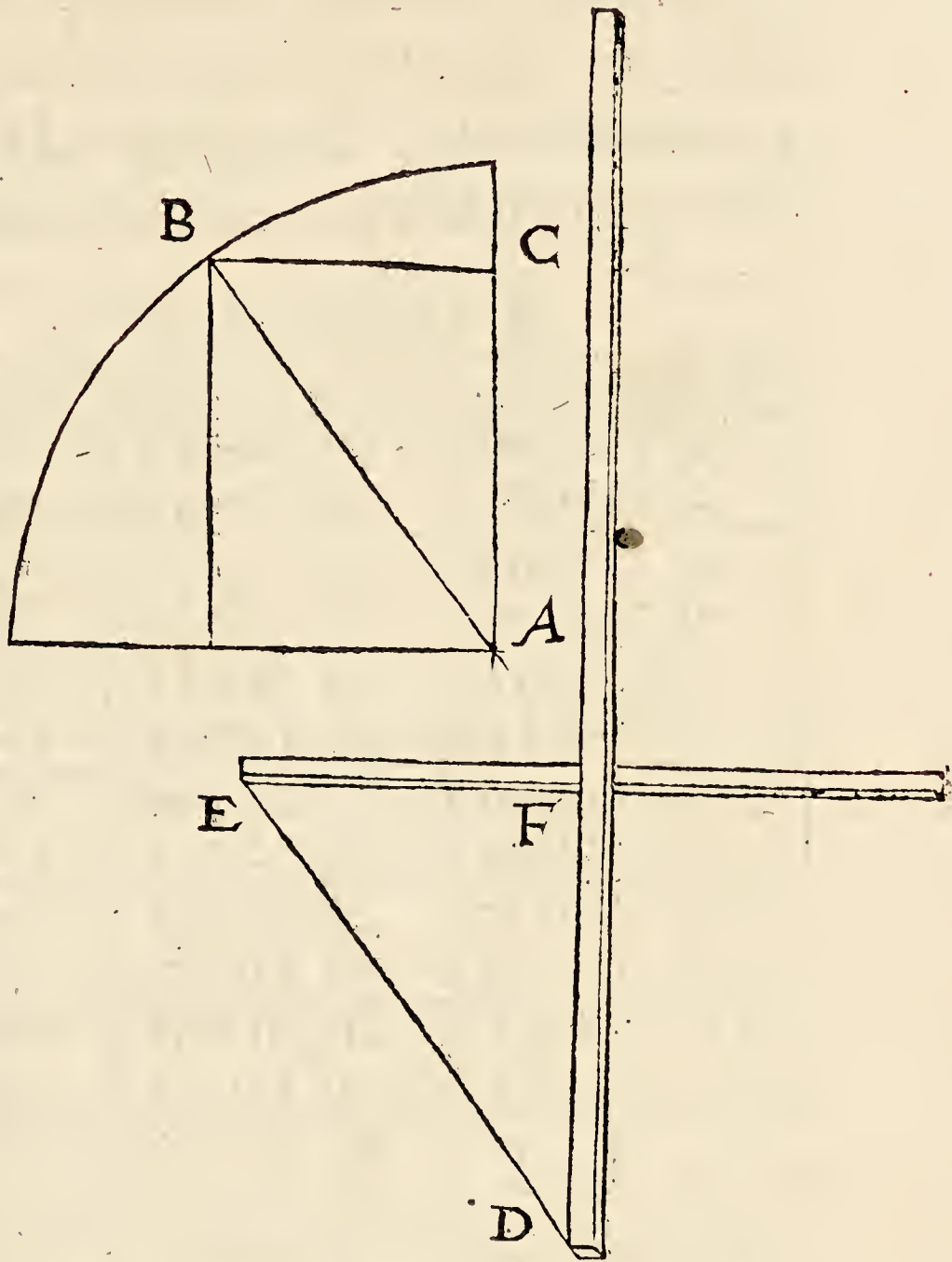
### CAP. .III.



Ucunda quidem & facilis est inscri-  
ptio graduum per Geometricam ra-  
tionem, at multis de causis errori ob-  
noxia. Non quòd res demonstrata  
non sit, sed quia vel circinus titubat,  
vel manus ducentis, vel regula non  
est exquisita, vel oculus hallucinatur, aut tandem cen-  
tra puncta ve ampliantur, adeò vt incerta fiat Regulæ  
collocatio. Quæ omnia & si ab artifice perito caueri  
possunt, multos tamen fallunt. quamobrem alium mo-  
dum minus errori obnoxium, sed difficiliorem trade-  
mus. Primò igitur conficienda tabula est ex sinuum ta-  
bulis, hoc modo: Quæres gradum inscribendum, eiusq;  
sinum rectorum adnotabis. Item sinum residui arcus ad-  
notabis: hunc multiplicabis per. 1000. diuidesq; produ-  
ctum per sinum rectorum gradus inscribendi. Prodibit  
ex hac partitione numerus partium æqualium oblongi  
Radii, ad quas talis gradus inscribendus erit. Huiusmo-  
di autem opus nonagies repetendū est, pro singulis. 90.  
gradibus. Est autem huius rei demonstratio ex quarta  
Sexti Euclidis. Intelligimus enim duo trigona æqua-  
lium angulorum, alterum in circulo, vt A. B. C. alte-  
rum in Radio oblongo, cui transuersus incumbit ad re-  
ctos angulos. Qualem enim volo facere angulum E.  
D. F: talem statuo B. A. C. angulum in circulo. Sem-  
per autem anguli F. & C. rectorum sunt. Hinc fit, vt latera  
habeant ad inuicem rationem: hoc est, vt latus B. C.  
ad la-



ad latus A. C. ita latus E. F. longitudo dimidii transuersi, ad F. D. distantiam, in qua inscribendus est gradus. Horum autem .4. tria nota sunt. B. C. sinus re-ctus, A. C. sinus residui arcus, & E. F. longitudo dimidia transuersi. Non potest ergo latere D. F. distantia in parti-bus quales E. F. mille continet. Exempli gra-tia, inscribendus est lo-cus quadagesimi gra-dus in oblongo Radio. Hoc est, cupio scire lo-



cum in oblongo Radio, in quo ad angulos re-ctos collo-catus transuersus, oculo ad D. admoto, efficiat E. D. F. angulum .40. graduum. Quaro igitur sinum re-ctum 40. graduum .64279. Quales habet semidiameter cir-culi. 100000. Item sinum residui arcus, hoc est .50. gra-duum, scilicet .76604. hunc multiplico per .1000. pro-ductumq; partior per .64279. ac prodeunt .1192. ferè. Dico ergo D. F. in oblongo radio debere esse partium 1192. quales dimidia transuersi habet. 1000. quanquam autem transuersarium possit quoq; diuidi in. 200. partes, ad maiorem tamen perfectionem requiritur, vt singulæ deinceps particulæ tam oblongi quàm transuersi Radii



## RADII ASTRONOMICI

in. 10. deinceps diuidantur particulas, aut saltem intellectu distinguantur. Iamq; totus transuersus. 2000. particularum erit . Sic igitur ad singulos gradus & dimidios quoq; si libet operaberis, tabulamq; constitues. Ve-

¶ Tabula fecunda.

Gra.	Part. æq.		Gra.	Par. æq.		Gra.	Par. æq.
1	5729799		31	166429		61	55432
2	2863563		32	160035		62	53170
3	1908217		33	153987		63	50952
4	1430203		34	148253		64	48772
5	1143131		35	142813		65	46631
6	951387		36	137639		66	44522
7	814456		37	132704		67	42448
8	711569		38	127994		68	40402
9	631377		39	123491		69	38387
10	567118		40	119197		70	36396
11	514438		41	115037		71	34433
12	470453		42	111062		72	32492
13	433148		43	107236		73	30573
14	401089		44	103551		74	28674
15	373211		45	100000		75	26794
16	348748		46	96571		76	24932
17	327088		47	93254		77	23087
18	307767		48	90040		78	21256
19	290422		49	86929		79	19439
20	274753		50	83909		80	17633
21	260511		51	80978		81	15838
22	247513		52	78129		82	14053
23	235583		53	75356		83	12278
24	224607		54	72654		84	10511
25	214450		55	70022		85	8748
26	205034		56	67452		86	6992
27	196263		57	64940		87	5240
28	188075		58	62486		88	3492
29	180402		59	60086		89	1745
30	173207		60	57734		90	0

rùm liberauit nos hac quoq; molestia Regiomontanus ille eximius Mathematicus, cuius extat inter tabulas Directionū tabula fecunda vocata, in alios tamen vsus ab ipso cōdita. Sed nostro negotio accommodatissima, quam hic adiicere non piguit, ne quicquam studiosis deesset.

Ex hac ergo tabula facile videre est, quot partes æquales

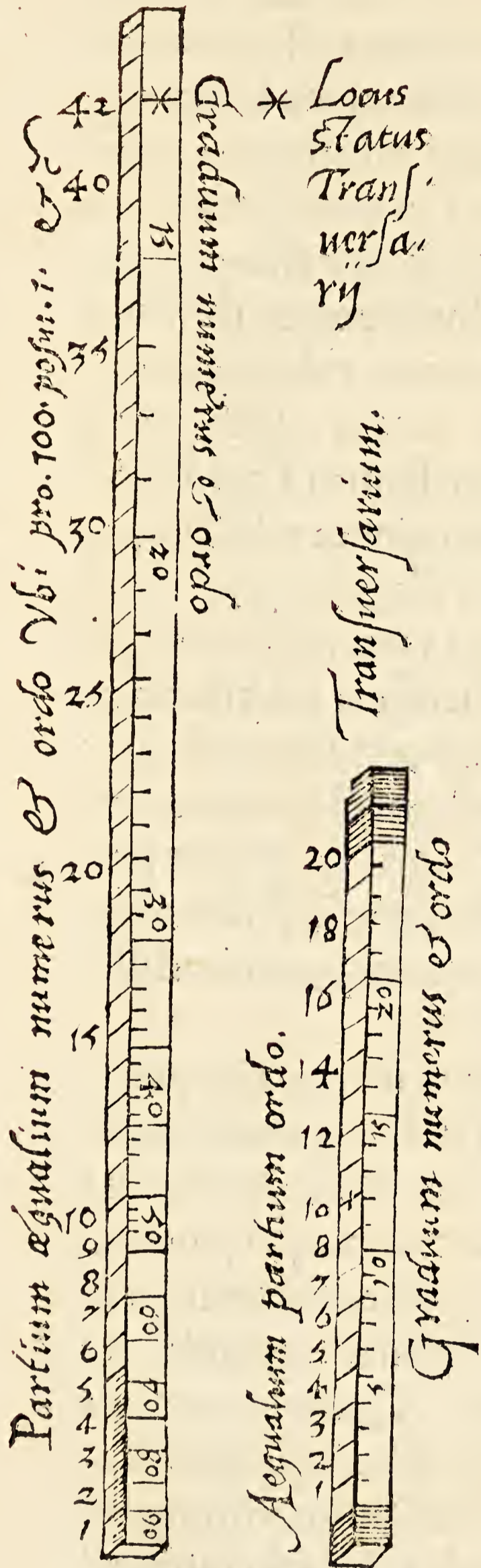


les respondeant singulis gradibus inscribendis Radio. Verùm sciendū est, hanc tabulam factam esse pro dimidio transuerso diuiso in .100000. partes, quot scilicet apponuntur gradibus .45. At quia sæpe tantum in .1000. partes diuidi potest, omittendæ sunt in quolibet numero partium æqualium, duæ figuræ dextræ siue primæ. Et si transuersus tantum in .200. diuideretur, tum tres omittendæ essent figuræ dextræ. Ita vna tabula ad maximos minimosq; Radios apta est. Si quis vellet partes quoq; graduum inscribere, habet artificium à nobis traditum, per quod si libet, ad singula minuta tabula confici potest, quemadmodum hæc ad singulos gradus collecta est. Restat nunc indicare qua ratione gradus qui in oblongo Radio desunt, in transuersario inscribantur. Quorum maximus vsus est & longè certissimus. Si quis enim iuxta proportionem à me assignatâ Radium construxerit, ei deerunt in oblongo .12. aut .13. gradus primi, in quos tamen præcipua cadit operatio Astronomica. Quamobrem eosdem, & plures quoq; commodissimè in transuerso inscribimus hac via.

Quemadmodum in descriptione Geometrica prope alterum finem Radii punctum. H. collocauimus, in aliqua partium æqualium Radii commoditatis gratia: Ita nūc quoq; eundem locum statuemus in aliqua partium æqualium. Est autē hic locus sic constitutus, locus perpetuus Radii transuersi siue transuersarii, quando per ipsum gradus distinguere volumus. Quanto autem is remotior est ab altero fine vnde æquales incipiunt partes, ac gradus finiuntur, tanto perfectiorem vsus præbet. Totum ergo interstitium quod est à Radii initio ad



# RADII ASTRONOMICI



hunc vsq; statum transversi locum, diuidendum est in .1000. partes, quemadmodum antea diuidium transversi diuisum fuit. Idq; vel in Radio per obscuras notas ac debiles faciendum, vel potius in linea super plano ducta æquali interstitio dato. Quod si quoq; in .10000. partes diuidere poteris, perfectius erit opus. Ex tabula deinde præmissa quot partes æquales singulis gradibus respondeant, videndum: ac tot numerandæ in linea iam diuisa, sicq; gradus signandi in transverso Radio. Sed hic omittendum non est, quod primi gradus partes æquales quærendæ sunt in tabula è regione. 89. graduum. Secundi vero è directo. 88. graduum. Tertii gradus partes sumendæ quæ sunt appositæ . 87. gradibus, atq; ita deinceps à calce tabulæ ascendendo, quousq; transversus Radius repletus fuerit gradib. Hos deinceps diuidere potes in partes æquales, vt antea artificio Geometrico docui. Ascribendi tandē numeri per ordinē ab vno termino factio initio, secundū graduū mul-



multitudinē. Si quis autē curiosior vellet partes graduū ex tabulis inscribere, tūc ex tabula subtensarū in circulo rectarū fabricanda tabula foret, secundū doctrinā à nobis paulò antè traditā. Ac tantū de graduū inscriptione.

¶ De iis quæ ad Radii perfectionem requiruntur.

CAP. IIII.



Non satis est rectè partitum esse Radium in partes æquales, & gradus quoq; suos: verūm & concinna re-ctaque opus est transuersarii ad Radium cōiunctione, & facili latione cūm opus fuerit, firmaq; mansione

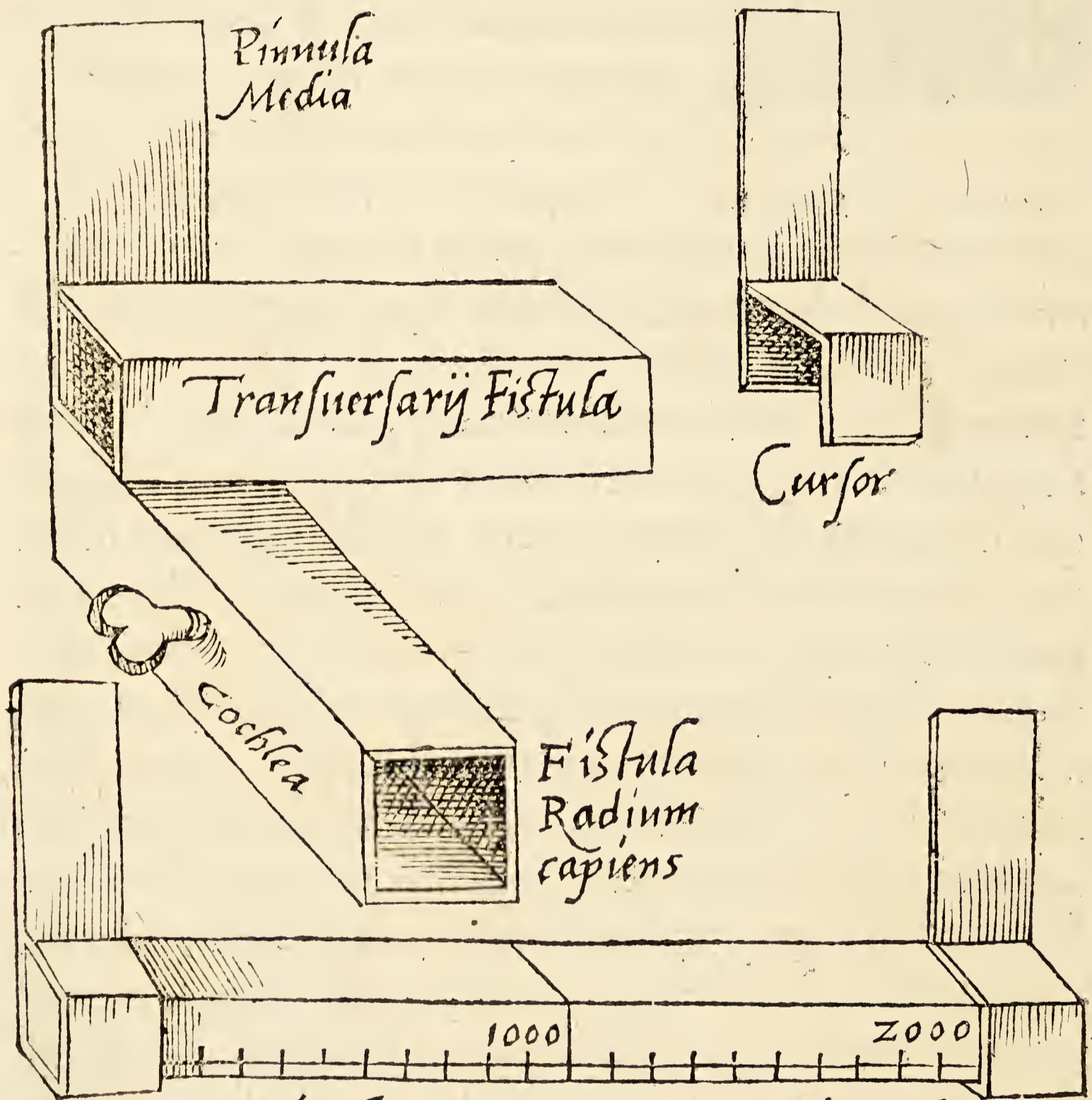
cūm res ita monet. Hoc autem cōmodissime fiet, si duæ fistulæ construantur æreæ quadratæ, altera quæ oblongum Radium cāpiat, altera quæ transuersarium, longitudine quasi duorum aut trium digitorum singulæ. De inde ad rectos angulos altera super altera firmetur, aut ferrum<sup>ne</sup>etur, ita vt ore altero vtraque latus alterius contingat, vt in subscripto schemate depinximus: Nos quoque maiorem fistulam à latere cochlea quadam breui aut fistimus in oblongo Radio dum placet, aut laxamus facilem q; reddimus cūm opus est: Iam quoq; transuersariū vtroq; in fine anconem habeat necesse est, aut pinnulam ad angulos rectos erectam; & tertiam pinnulam latam deferet secum fistula transuersa sibi adfixam ad angulos rectos. Tali autem ingenio hic opus est, vt tres hæ pinnulæ, dum transuersarium in sua fistula defertur extra rectæ lineæ ductum non ferantur: & latus mediæ pinnulæ exactè demonstret partes gradusve transuersi Radii. Extremum verò fistulæ oblongi Radii partes gra-  
 dus

*ferramine  
tur.*



# RADII ASTRONOMICI

dúsq; in oblongo radio designet: Consistantq; omnes pinnulæ in eadem recta linea cum altero fine fistulæ oblongæ. Quæ omnia oculari inspectione facilima quum sint, verbis vix tamẽ enunciari queunt. Addidimus quoque commoditatis gratia, quartam in transuersario pinnulam currentẽ, quã *Cursorẽ* vocabimus: cuius quoq; figuram appinximus. Sic igitur Radius ad omnẽ vsum paratus erit: Nam transuersarium p fistulam transuersam mouebitur in transuersam, & simul cũ oblonga susq; deq; feretur in Radio, firmabiturve pro rei necessitate.



*Transuersarium cũ pinnulis duabus*

De vsu



## ¶ De vsu Radii. Cap. V.



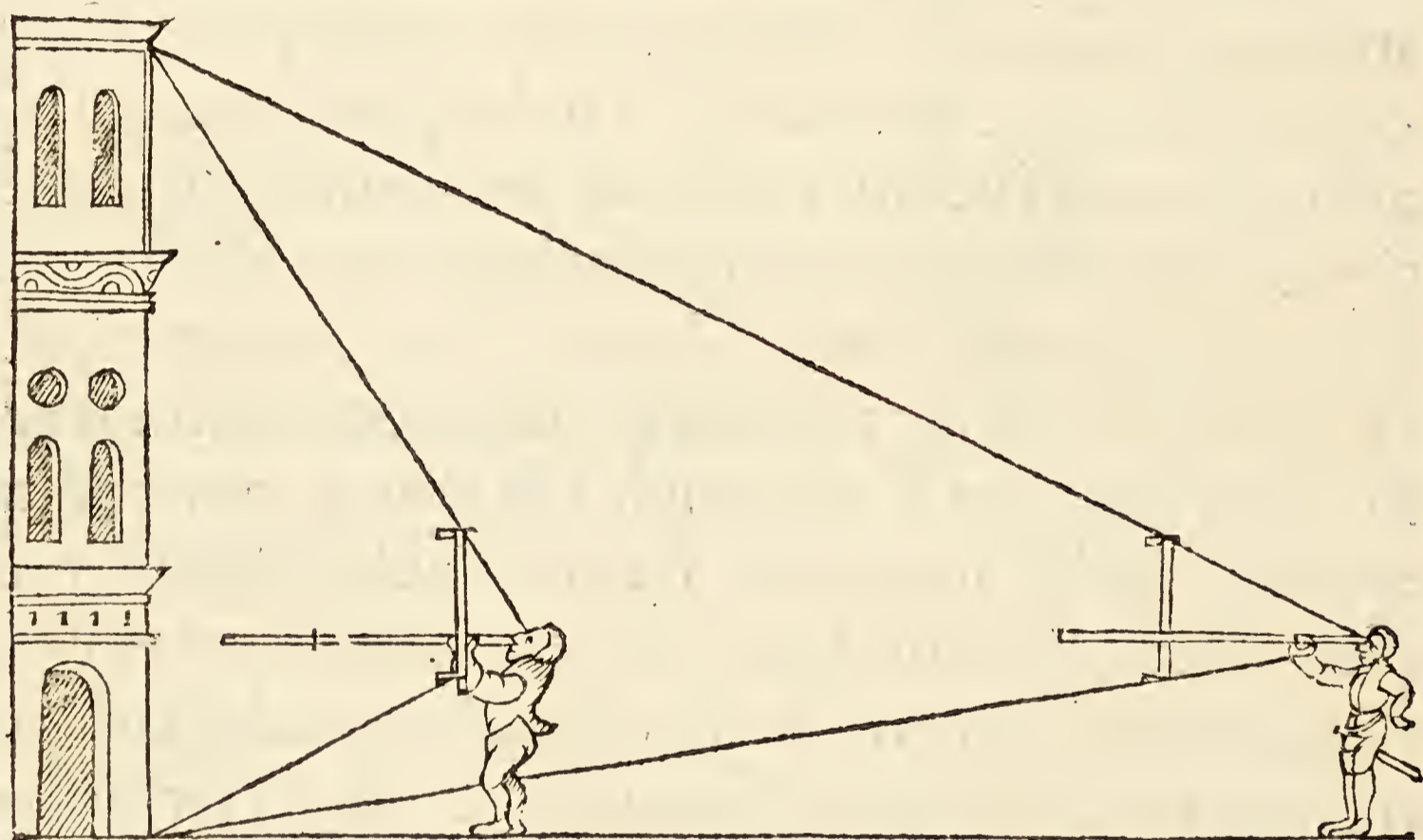
Empestiuū nunc est post Radii stru-  
cturam vsum eius pulcherrimū in-  
dicare. Cuius exordium sumemus à  
Geometricis dimensionibus longi-  
tudinum, altitudinum, latitudinū,  
ac distantiarū. Qua in re antecellit  
Radius reliqua instrumenta ad similem vsum excogi-  
tata, facilitatē habens longè maiorem, ac copiam quoq;.  
Quadrante enim sine Geometrica scala, latitudinis re-  
rum, siue distantiaē duarum rerum nostro visui ad nor-  
mam aduersantium dimensio fieri nequit, nisi summa  
cum difficultate & molestia. Pro longitudine ergo siue  
altitudine rei alicuius erectæ ad perpendicularum dime-  
tienda, statues primò transuersarium super aliqua parti-  
cula æquali ipsius Radii: Quam & si pro arbitratu lice-  
at sumere, conuenit tamen eam cum loco stationis tuæ  
sic comparare, vt si recedendi tibi maior commoditas  
appareat quàm accedendi, statuas transuersarium pro-  
pius versus initium Radii, vbi graduū numerus finitur  
nonagenario numero, & vbi æqualium particularū nu-  
merus exordium sumit. Enimuero recedenti retrorsum  
promouendum est transuersariū ab initio, seu ab oculo  
longius versus finem. Accedenti verò propius, adducen-  
dum est transuersarium versus oculum siue initium Ra-  
dii. Atque hæc generalia in aliis quoq; dimensionibus  
obseruanda sunt. Applicato deinde Radii initio (quod  
iam in .90. gradu diximus) ad oculum, verte Radium  
ita vt transuersarium secundum rei dimetiendæ longi-  
tudinem tendatur. Tum applicato ad oculum Radio,

D            sæpius



## RADII ASTRONOMICI

ſæpius tentandū eſt paulūm mutata ſtatione, vel tranſuerſarii ſitu in Radio, quouſq; viſus per latera interiora pinnularū delatus, exactè terminum ſupremū rei metienda & imum comprehendat, notandusq; eſt locus ſtationis. Hinc ſi commodū eſt recedendi retrorſum recto tramite, promoue tranſuerſarium ab initio, tanto intervallo à loco priori, quantum ipſum eſt tranſuerſarium, verſus finem Radii, addendo partib. prioris ſitus tot partes, quanta eſt pinnularū in tranſuerſario diſtantia: atq; illic fixū ſeruato. Simul etiā recede tantisper recta via,



*Diſtantia equalis altitudini*

quouſq; rurfus eodē modo ad viſum respondeant rei dimetiendæ termini duabus pinnulis tranſuerſarii. Sin verò accedere magis videatur ex uſu, tum eadē ratione adducendū tranſuerſariū verſus initiū Radii, facta ſubductione ſecundum tranſuerſarii ipſius longitudinē: quærendusq; locus in planitie, vbi viſus p pinnulas directus totam rem dimetiendam duabus illis lineis ad pinnulas



terminatis claudat . Hoc processu spacium inter duas stationes æquale rei dimetiendæ redditur. Quo dimenso, aut per pedes aut aliud genus mensuræ, rei propositæ altitudo datur. Verùm hic generalia quadam præmittenda sunt, quæ & si parua videantur ac puerilia, maximo tamē sunt impedimento neglecta. Primum est de Radii ad oculum applicatione. Quod & si parui sit momenti in rerum dimensionibus Geometricis, plurimum faciendum tamen est in cœlestium dimensionibus. Oportet enim oculum esse tanquam centrum circuli, cuius subtensa recta est transversarium. Itaq; non parum refert vbi figas Radium, an à latere oculi, an in cauo oculi sub palpebris, an in osse genarum. Nos autem experientia didicimus frequenti, tum oculū centri vicem gerere, cum RADIUS in osse genæ figitur sub oculo: quo loco non facilè caro cedit ad Radii applicationē. hoc semel monuisse fat est. Licebit autem cuius huius rei facere experimentum, si per magnum quadrantē vel parallaxeos instrumentū Ptolomæi accipiat duarum stellarum in eodem circulo verticali constitutarum altitudines: quando scilicet in recta linea à vertice deorsum ducta videbuntur. Subducta deinde minori altitudine ex maiori, relinquetur earum distantia. Eandem hanc per Radium accipiat, vt in. 16. Cap. docebimus. Quæ si cum priori distantia ad vnguem congruerit, non dubitet deinceps quin rectè collocatus fuerit ad oculum RADIUS. Secundum à paucis notatum, intolerabiles adducit errores. Si quidem RADIUS in dimensionibus per directam lineam, & quasi ad normam tendere debet versus lineam quam metiri statuimus, siue ea sit longitudi-



## RADII ASTRONOMICI

nis, siue latitudinis. Hoc autem ideo omissum mihi videtur ab aliis, quod transuersarium medio loco perforatum, ac sic per Radium delatum, nullum in latus motum habebat. Nos verò huic incommodo occurrimus per motum transuersarii in latus. Quando igitur in altitudinū dimensionibus aut raro, aut nunquam nos contingat oculum in mediam habere rei metiendæ directum, eò quod oculus circa terram versetur: semper ferè oportet transuersarium altera parte longius esse, qua sursum vergit: Id quod ipse visus discernet facilè. Eo usque enim educenda altera transuersarii pars est, quoad facta per pinnulas speculatione ad rei terminos, Radium in directum tendat ac quasi ad libellam, quod Mathematici ad Finitoris æquidistantem lineam vocant. Qua in re sufficit rudius oculi indicium ac examen. Si tamen quisquam aut rudior est, aut curiosior, is appenso perpendicularo ad transuersarium, omnem scrupulum amouerit facilè. idq; in erectis sursum rebus dimetendis: in transuersis verò visui credere oportet. Neque vereri debes paruum à norma deflexum, qui nullum inducere potest errorem sensu perceptibilem. Tertiū, quod præmonuisse commodum visum fuit, est, vt rerum magnitudinibus apparentibus, transuersarium scias accommodum efficere. Maioribus etenim & propioribus rebus, longius transuersarium competit. Minoribus verò, aut à visu remotioribus minus quoque transuersarium congruit, vt rationes quæ ex Opticis petuntur, clarè docent. Iam verò vnicum transuersariū descripsimus tantum, verum id elongari potest ac decurtari duabus rationibus. Adducendo enim transuersarium in latus, effi-

ficies



ficies distantiam extremæ pinnulæ & mediæ tam angustam aut amplâ quàm res ipsa videbitur exigere. Tum etiam per pinnulam mobilem, quam Cursorem nominauimus, idem compendium præstari potest. Cursor enim ille cum quauis pinnularum quantumcunq; velis distantiam exhibebit vel angustissimam. Itaq; & maximas res æquè ac minimas licebit dimetiri vno transuersario. Postremò & illud sciendum est, non perinde esse quantum distes ab ipsa re cuius magnitudinē metiris, verùm opus est distantia non admodum longa. Non quidem quòd artem suspectam debeas habere, quasi de imperfectione: sed quia oculi acies in valde distantibus rebus nonnihil hebetetur, non in huius Radii vsu solum, verùm & in omnibus aliis instrumentis Mathematicis. Quod tamē in cælo vereri nō oportet, ob stellarū fulgorem sese ad longissima etiā interualla clarè explicantē. Hæc ideo præmonere volui, ne doctrinā reliquam interturbarent. Quod verò stantes oporteat pedes coniunctos habere, ceruicemq; erectā, manus quietas, alterū oculum adductū, signandaq; loca stationū ad mediū pedis, notius esse arbitror q̄ vt me monitore opus habeat.

¶ De altitudinis variis dimensionibus.

CAP. VI.



Iximus qua ratione facili modo absque vlllo arithmeticæ vsu ferè liceat rerū altitudines deprehendere, quando scilicet Transuersarium in Radio tantum promouetur antrorsum, aut retrorsum, quanta est pinnularū per

quas speculatio facta est distantia in ipso transuersario:  
 D.iii. tum



## RADII ASTRONOMICI

tum loca duarum stationum congruentium, idem habent interstitium, quod habent extremi termini rei dimensæ, seu quanta est longitudo quæsitæ. Verùm contingit sæpe ob loci incommoditatem impediri Geometram, quò minus tantum progredi possit, quantum exigit rei altitudo. Hic itaque sufficit transuersarium promouere ad dimidium suæ longitudinis, atque sic quærere duas stationes, quibus rei longitudo exactè respondeat transuersarii pinnulis, vt in præcedenti Capite monuimus. tum enim interstitium dimensum pedibus duplandum est. Aut si transuersarium transtuleris secundum quartam partem suæ longitudinis, siue intercapedinis quæ est inter duas pinnulas, habebis quoque inter loca stationum quartam partem longitudinis quæsitæ. Haud aliter licebit agere de sexta parte, decima, aut quacunque alia, modò non ignores maioribus partibus minus erroris cõmitti. error enim minimus in exigua parte sæpius multiplicatus, excrescit in magnũ & notabilẽ errorẽ. Atq; (vt semel finiam) si duobus quibusuis locis in directũ tamẽ cõstitutis, placet longitudinẽ alicuius rei addiscere: Priori loco stationis & loco trãsuersarii in Radio notatis, pinnularumq; distantia seruata, confer te recta semper linea ad alterũ locũ: Quo consistens, adduc aut reduc transuersarium eousq; , quò per easdem pinnulas iterum rei terminos speculeris, tum dimetire exactè locorum intercapedinem quouis mensuræ genere, vide quoq; quantum intersit inter duo transuersarii loca ex partibus æqualibus, & quot similium partium sit pinnularum interstitium in transuersario. Habes enim hic tria tibi nota, quæ rationẽ ad inuicem seruant, vnde  
& quartum



& quartum, hoc est, longitudo aut altitudo quaesita cognoscetur. Sicut enim se habet stationum distantia, ad transversarii in radio duabus vicibus distantiam, ita pinnularum intercapedo, ad rei longitudinem aut altitudinem. Quamobrem multiplica semper stationum intercapedinem per pinnularum in transversario distantiam, productumque hinc numerum partire per transversarii distantiam in radio numeratam, sic tibi rei longitudo prodibit. Exempli gratia: Sit duarum stationum interstitium. 150. pedum, pinnularum vero in transversario 120. aequalium particularum, & duo transversarii loca quibus steterat priori atque posteriori speculatione, distent 45. particulis aequalibus. Ducam. 120. in. 150. producuntur 18000. quae partita per. 45. efficiunt. 400. pedes, tanta esset rei altitudo, secundum exempli praescriptum modum.

¶ De latitudinis dimensione, & turrium ab inuicem distantia. CAP. VII.



Altitudinis dimensio nulla ferè in parte ab alia quam diximus dissidet, Tantum opus est transversarium in latus dirigere verso Radio, aspectisque distantiae terminis per pinnulas, notanda stationum loca, iterandaque operatio prorsus eodem modo quo altitudo quaeritur. Neque minor hic data est varietas quam illic tradita est, scilicet aut per integras transversarii translationes, aut per particulares, quocumque libuerit modo. Sedulo autem curandum est, ut è directo consistas latitudinis dimetiendae: quanuis levis deflexus nullum inducat errorem. Hoc igitur artificio licebit turrium, domorum, aedificiorum, arborumve distantias dimetiri, com



## RADII ASTRONOMICI

modius sanè quàm per vllum aliud instrumentum Geometricum. Quanq̄ enim sciam, quo pacto idem p̄ Quadratum Geometricum fieri possit, non me tamen latet, quanta sit in collocando ipso deferendoq̄; difficultas. Certè summā habet hæc res vtilitatem simul & iucunditatem, ad Chorographiam potissimū & Geographiam. Docuimus enim iam antea in libello de locorum descriptionib. qua arte p̄ distantias locorū datas regio describi debeat in plano, ac id ipsum postea breuis. repetemus.

¶ De distantia rei cuiuscunq̄; cuius tamen fines siue longitudinis siue latitud. visus discernat exactè.

### CAP. VIII.



Ræcedenti Capite rerum ab inuicem distantias docuimus indagare: nunc autē quantū res aliqua à te distet recto itinere, disces. Metire ergo rei tibi obiectæ aut altitudinem, aut latitudinē, per duas stationes per præcedentem doctrinam. Collige deinde locorum interstitium, & pinnularum in vtraque operatione. Præterea vide quot particulis transversarium distiterit ab oculo tuo in Radio, remotiori statione. Sicut enim se habet pinnularū intercapedo ad remotiorē in Radio transversarii situm, ita rei iam capta seu altitudo, seu latitudo, ad distantiam quæ est à remotiori statione, ad ipsam rem propositam. Duc ergo mensuram iam captam siue altitudinis siue latitudinis, per partium numerum, quibus transversariū distabat ab oculo, productumq̄; diuide per transversarii longitudinem, aut potius pinnularum iutercapedinem. Sic enim rei distantia eruitur. Sit exempli causa altitudo inuenta pedum



400: pinnularum distantia. 120. particularum: Transuersarii autē ab oculo in remotiori situ elongatio. 350. partium. Labet hinc distantiam inde à stationis loco remotiori ad ipsam rem propositam vsque colligere. Duco 400. in 350: producuntur. 140000: quæ si diuisero per 120. pinnularum scilicet distantiam, prodeunt. 1166. pedes cum  $\frac{2}{3}$ . siue besse. eam dico esse distantiam quæ sitam. Longissimas autē distantias metiri in libello de locorū descriptionib. docuimus absq; instrumento ferè vlllo.

¶ De fenestrarū, statuarū, Pyramidū in edito sitarum, ac aliarū rerum particularib. dimensionib. CAP. IX.



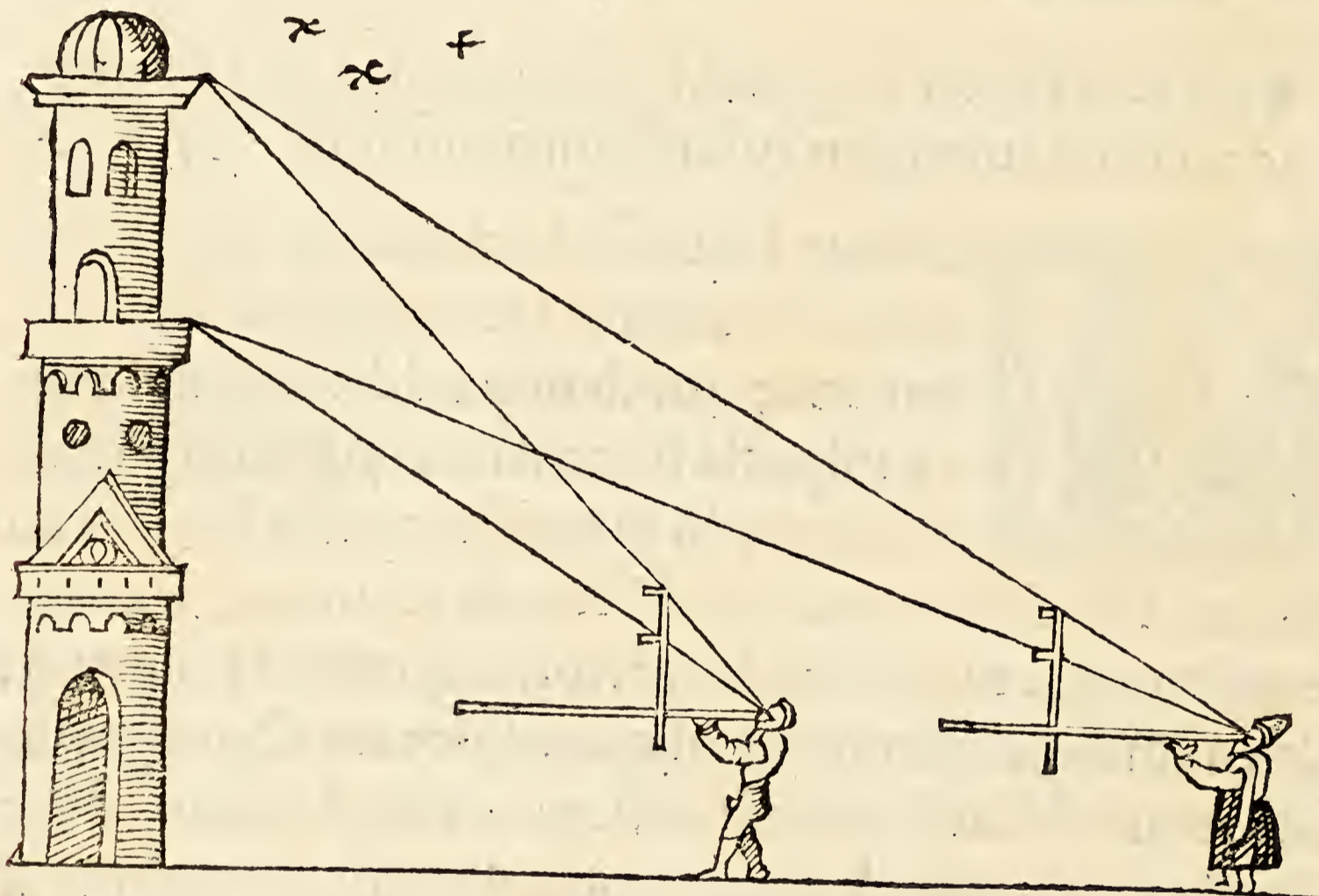
Ittitur fortasse Architectus ad insigne opus, aut ædium sacrarum, aut Theatri, aut curiæ, aut deniq; ædificii cuiuscunq;, vt inspecta symmetria singularū partiū, ad exemplū propositi operis simile constituat. Huic certe incōmodū fuerit, columnas, statuas, fenestras, turre, pyramidē sive, totiusq; operis longitud. altitudinesq; consensis ædificiis explorare. Quin potius solo intuitu Radii nostri artificio addiscet omnia. Nec est vlla in his omnib. dimetiendis diuersitas, modò vnū illud obseruetur diligenter, quod antea obiter monuimus: nempe vt pro his rebus supra nos elatis in altum, Transuersariū ita constitutatur, vt pinnulæ p quas speculamur, ambæ supra Radium extent, sempq; inter agendum Radium ad libellam pmaneat, educto longius transuersario in altum in superiorē partē: quo factō p duorū locorū pinnularūq; ab inuicē distantiam, & Trāsuersarii in Radio promotionē, colligimus propositā nobis magni-

E tu-



## RADII ASTRONOMICI

tudinem, vt docuimus antea. Fit autem istud per Curso-  
rem quem transuersario addidimus, qui alteri pinnula-  
rum extremarum, aut mediæ, si placet, pro rei magnitu-  
dine vel propius, vel remotius apponitur. Atque huius  
rei schema semel subiecisse satis fuerit, quò in reliquis  
omnis tollatur ambiguitas. Vbi clarè videre licet, quo-  
modo per superiorem transuersarii partem visus diriga-  
tur Radio ad libellam permanente. Quod sanè in aliis  
ante nos editis fieri non potuit commodè.



¶ De magnitudinum dimensionib. per vnam stationem.

### C A P . X .



Rbitrabitur fortasse quispiam Ra-  
dium longè superari à scala Geome-  
trica, quòd hac per vnam stationem  
rerum altitudines liceat explorare:  
Radius autem hæcenus duas semper  
poposcit. Verùm longè ditior est vsu Radius, cùm & hoc  
præ-



præstare possit, & alia præclara, quæ per scalam difficilimè aut nequaquam colligi possunt. Ne igitur hic videatur deficere Radius, perspecta rei magnitudine per pinnulas transversarii, secundum canones prædictos, potissimum Radio ad libellam quam diligentissimè tenso, metire loci tui ab ipsa re proposita elongationem. Iam quæ est ratio partiû ab oculo vsq; ad transversarii locum in ipso Radio ad pinnularû interstitium, eandem seruat distantia pedis tui ad conspectam altitudinẽ, siue ea integræ rei fuerit, siue partis tantum, vt fenestræ, Pyramidis &c. Duc igitur numerum distantia cognita, per partes quæ inter pinnulas intercidunt, prognatum hinc numerum diuide per partium numerum, quibus transversarium ab oculo aberat, sic prodibit magnitudinis quæsita numerus & mensura. Vt si dissideant pinnule 24. partibus, transversarium verò ab oculo elongetur. 240. particulis. Dico distantiam pedis ab ipsa re proposita decuplam esse magnitudini conspectæ. Si igitur distãtia fuerat. 3400. pedum, erit magnitudo quæsita. 340. pedum, vt proportionum regulæ ostendunt.

¶ De rerum altitudine non integrè conspectarum. C A P . X I .



AEpe obiectis ædificiis, aut parietibus visus impeditur, quò minus totam rem contueri liceat. Verùm ne sic quidẽ frustraberis rei altitudine suprã oculũ tuũ. Metire igitur secundum canones præscriptos partis apparentis magnitudinem per duas stationes, vt docuimus iam antea: sumo-  
pere hic adnitens, vt Radius ad libellã teneatur, hoc est,



## R A D I I A S T R O N O M I C I

ne vna extremitate plus sursum deorsumve tēdat quā  
 altera, sed secundum lineam horizonti parallelam ten-  
 datur. Hoc factō, vide diligenter pinnularum distantiā,  
 & simul quantum de transuersario extet supra Radium,  
 hoc est, quot sint particulæ in transuersario à Radii la-  
 tere ad pinnulam vsque supremam. Nam qua ratione  
 se habet pinnularum intercapedo, ad illam transuersa-  
 rii protensionem, eandem habet partis conspectæ ma-  
 gnitudo ad totam altitudinē quæ supra oculum extat.  
 Multiplicata igitur partis magnitudine per transuersa-  
 rii eminentiam supra Radium, productoq; numero di-  
 uiso per pinnularum intercapedinem, confurgit tota rei  
 propositæ altitudo, quæ supra oculum mensuris extat.  
 Hoc vt in scalæ Geometricæ dimensionib. semper sub-  
 audiendum est, ita in Radii vsu nunquam occurrit, præ-  
 terquam simili in casu quem narrauimus. In aliis enim  
 altitudo aut longitudo prodit, quæ inter terminos con-  
 spectos est. Breue quoq; exemplum huius doctrinæ ad-  
 iiciam. Sit conspecta turris alicuius pars tantum, quam  
 dimetior, continere .123. pedes, cupio totius altitudi-  
 nem inde colligere. Annoto igitur partes quæ inter pin-  
 nulas intercipiuntur, & partes transuersarii quæ à Radio  
 deinceps sunt ad remotiorem pinnulam vsq;: sintq; hæ,  
 136. illæ vero .44. Duco igitur numerum pedum .123.  
 in .136. partes, producuntur .16728. quæ diuido per .44.  
 ac eliciuntur .380. pedes cum  $\frac{2}{11}$ . vnius pedis. Tanta  
 est totius conspectæ rei altitudo supra oculum aut su-  
 pra punctum, in quod rectā tendebatur radius inter ope-  
 randum. Itaque nulla in parte superatur radius à scala  
 Geometrica, verum multis modis superat. Quin ipse  
 radius



radius quoq; scala quædam est Geometrica, tanto præstantior quanto maiorem præbet vsum.

¶ Demonstratio Geometrica omnium dimensionum prædictarum. CAP. XII.



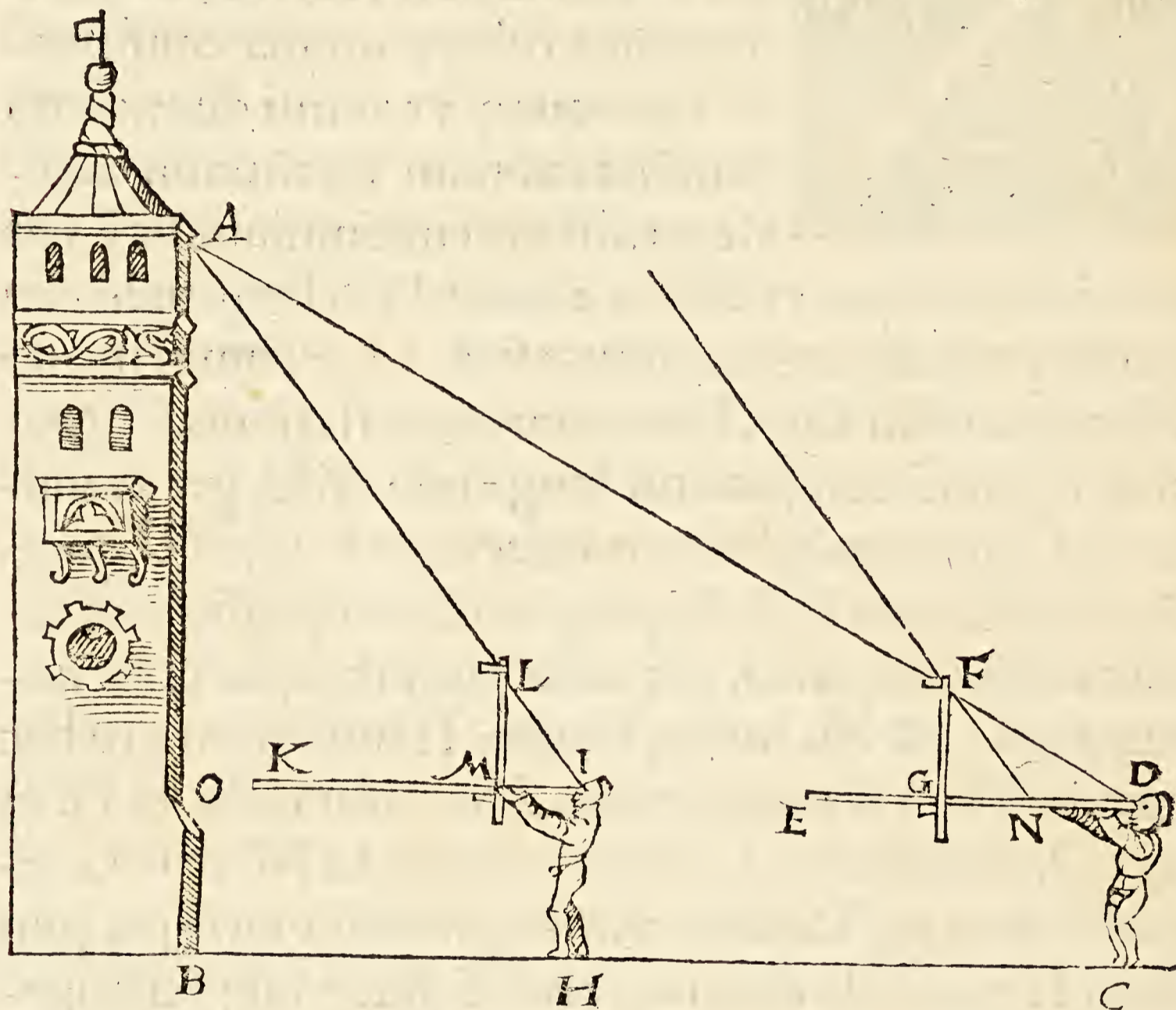
E quisquam putet hæc nos pro libidine comminisci, ideoq; de fide dubitet : consultum videtur, demonstrationis robore omnia confirmare. Tum quoq; vt animi discentium demõstrationum certitudini adsuescant. Est autem omnium ferè vna

demõstratio: quæ vt clarior euadat, Esto longitudo conspecta quam dimetiri animus est, A, O. Planum in quo Mensor cõsistit B, C. Remotior locus stationis, C. propior H. In C. conspiciatur longitudo A. O. per pinnulas F. G. noteturq; locus transversarii F. G. in G. puncto, sitq; Radius E. D. In propiori loco conspiciatur eadem longitudo A. O. per easdẽ pinnulas quæ nunc notatæ, sunt L. & M. literis, locusq; Transversarii pro hac vice sit M. in Radio signatus. Ducantur rectæ ex D. in A. & O. similiter ex I. puncto. Sintq; L. M. & F. G. æquales inter se. Tandem demõstrationis gratia per punctum F. parallela ducatur ipsi A. I. lineæ, idq; per trigessimam primam propositionem primi Elementorũ Euclidis: sitq; ea F. N. Primum constat duo trigona A. O. D. & F. G. D. æquiangula esse, cum F. D. O. angulus vtriq; sit communis. & A. O. D. angulus rectus, vt est F. G. D. angulus: reliquus igitur D. F. G. angulus D. A. O. angulo æqualis, per. 32. primi Euc. & communem sententiam notissimam. Vnde per quartam sexti Eucli-



## RADII ASTRONOMICI

dis sequitur latera horum trigonorum, quæ æquales angulos respiciunt, analoga esse, hoc est, rationem seruare, siue proportionem . Quæ est igitur ratio G, D, lineæ, qua distat transuersarium ab oculo, ad D, O, distantiam, eadem est ipsius F, G, distantiam pinnularum ad A, O, magnitudinem quæsitam. Et permutata ratione, qualis est D, G, ad F, G, talis est D, O, ad A, O . Et quoniam



tria hic nota sunt, non poterit quartum latere per .19. Septimi Euc. Eadem quoque in H loco demonstratio adhiberi poterit. Sicq; mensio per vnam stationem demonstrata est. Paulò difficilior est duarum stationum demonstratio. Rursum autem constat per præcedentem rationem duo trigona A, O, D, & F, G, D, esse æquiangula ac proportionalia. Item trigona A, O, I, & L, M, I, eadem



eadem necessitate æquales habent angulos lateraq; rationi subdita. Præterea ducta linea  $F, N$  (vt diximus) parallela ipsi  $A, I$ , lineæ, constituetur trigonũ  $F, G, N$ , planè æquale trigono  $L, M, I$ : Nam per. 29. primi Euc. angulus  $L, I, M$ , æqualis est angulo  $F, N, G$ . Ambo autem anguli  $M, \& G$ , recti sunt: quare & ipsi æquales sibi inuicem, nec de tertio angulo dubium vllum est. Sed latus  $L, M$ , æquale est ex hypothesi lateri  $F, G$ , quare per. 26. primi trigona æqualium erunt laterum. Quoniam ergo  $G, D$ , longior transuersarii est distãtia ab oculo:  $M, I$  verò vel  $G, N$ , propior, constat  $N, D$ , excessum esse longioris elongationis suprã breuiorem, siue differentiam inter duas transuersarii positiones. Ex tota enim  $G, D$ , si auferatur  $G, N$ , relinquitur  $N, D$ , differentia. Est autem  $F, G$ , pinnularũ distantia nota, item  $M, I$ , siue  $G, N$ , breuior transuersarii elongatio ab oculo, & similiter  $G, D$ , longior, quare  $N, D$ , nota erit. Clarum est etiam, quòd eadem est ratio totius basis  $O, D$ , ad totam  $G, D$ , quæ est partis  $O, I$ , ad partem  $G, N$ . Cùm sit vna eademq; cum illa quæ est ipsius  $A, O$ , ad  $L, M$ , vel  $F, G$ . Sicut enim  $A, O$ , ad  $O, I$ , ita  $L, M$ , ad  $M, I$ , siue  $F, G$ , ad  $G, N$ . Similiter sicut eadem  $A, O$ , ad  $O, D$ , ita  $F, G$ , ad  $G, D$ , Ergo per. 19. quinti elementorum Euclidis, eadem erit residui  $N, D$ , proportio, ad residuum  $I, O$ , quæ est totius  $G, D$ , ad totam  $I, D$ . Sed hæc eadem est proportio ipsius  $F, G$ , ad  $A, O$ , lineam. Concludemus ergo  $N, D$ , lineã quæ est inter transuersarii loca differentia, habere rationem ad  $I, D$ , locorum intercapedinẽ, quam habet  $F, G$ , pinnularum interstitium, ad  $A, O$ , magnitudinem quæsitam. Et cùm tria hic nota sint, per. 19. Septimi, quartum colligetur facile



## RADII ASTRONOMICI

facile siue per regulam proportionum . Simili ratione demonstrantur omnia alia, quæ de latitudinibus, distantis & particularibus dimensionibus docuimus, in quibus verba profundere nolo , eò quòd omnes huiusmodi ferè ex quarta sexti Elementorum Euclidis tanquam à Radice procedant.

¶ De rerum latitudine in sublimi sitarum. Et de Architectura quædam . CAP. XIII.



Ocuimus antea dimensionem latitudinis eandem esse cum altitudinis dimensione: verum id ita accipiendum est, vt eandem ferè cum oculo nostro altitudinem res proposita ea in parte qua latitudinẽ accipimus, obtineat. Sic enim Radius ad libellam continebitur, fietq; recta operatio. Quamquam (vt antea quoque monui) exiguus deflexus à norma, nullum ingerat errorem sensu perceptibilem. Siue enim altior vtcunq; siue decliuior paulò fuerit oculo nostro rei latitudo, non mutabit ob id operationis successum. Verum enimvero si multum sit eleuata supra oculum nostrum rei conspectæ transversa latitudo, id quod Radii extensio cū oculo applicatus fuerit facile indicabit: si sursum vergat deorsum vtrum procul dubio tantum suspectam habere oportet operationem, quantum Radius extra directam ac æquidistantem Horizonti lineam declinauerit, ita tamen vt parua declinatio nullius momenti habeatur: at eò minus dubitandum quò remotior est locus stationis ab ipsa proposita magnitudine, modò rerum simulachra non elanguescant nimia distantia. At ne vllus permaneat hac in re scri

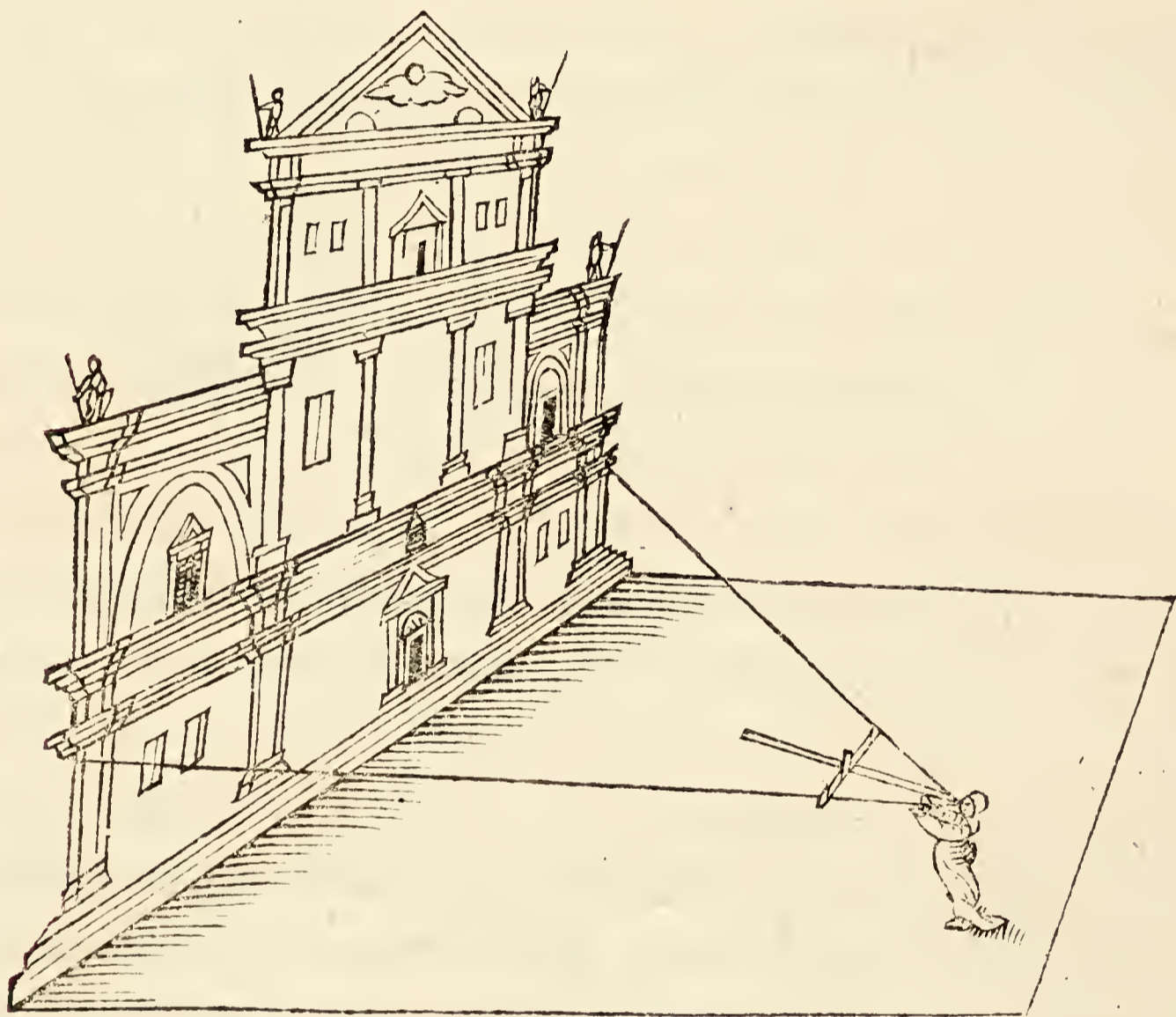


re scrupulus, his quibus exquisita tantum placent, inuenimus viam huic difficultati talem . Primum metire rei obiectæ altitudinem ab oculo tuo in locum vsq; latitudinis capiendæ. Hoc autem facile fit, si transuersarium sic producat, vt summum huius altitudinis per vnam transuersarii pinnulam conspiciatur: per mediam verò que à fistula extat, locus è regione oculi aliquis notetur: sicq; reliqua operatio perficiatur. Habita hac altitudine fit quoq; nota distantia pedis tui in alterutra stationum ab ipsa re obiecta. Deinde vtranq; harum magnitudinum duc in se ipsam. Quadrata hinc producta in vnum collige: Cuius summæ si radicem quadratam inquisieris, prodibit distantia vera, quæ est ab oculo tuo recta ad locum quo latitudo capienda consistit, vt clarum est per penultimam primi Euclidis. Iam difficile non erit latitudinem obiectam accipere. Eodem enim loco consistens ad quem distantiam acceperas, applica Radium oculo, ac quouis modo effice, vt per duas pinnulas termini latitudinis conspiciantur: tunc enim quæ est Ratio distantie transuersarii ad pinnularum interstitium, eadem quoque est distantie cognitæ ab oculo ad locum prædictum, ad latitudinem quæsitam . Distantiam ergo inuentam multiplica per pinnularum intercapedinem, ex crescentem hinc numerum per partes quibus transuersarium ab oculo distabat, partire: sic prodibit latitudinis conspectæ certus numerus. De quo nullum adiungo exemplum, eò quod præter radicem extractionem nihil habeat noui . Ac tantum de rectorum linearum dimensionibus. Omitto autem hic ex proposito, quomodo pictor aliquis insignis imo consistens loco, aut arcem integram, aut



## RADII ASTRONOMICI

ædem sacram, aut ciuitatem quoque (si velit) ad rationem Opticæ deliniare possit huius nostri Radii adminiculo: eò quòd hæc tum ex antea narratis, tum ex iis quæ dicentur, quibus ingeniosus facilè colligere possit. Non possum tamen silentio præterire summam & facilitatem & commoditatem huius nostri Radii, quam Architectus aliquis, aut pictor adsequi potest, dum stans pede in vno (vt dici solet) totam ædificii faciem sibi op-



positam in tabulam graphicè, & secundum partium symmetriam depingere volet. Si enim maxima conspectæ rei longitudo vel latitudo, inter duas pinnulas visu comprehensa fuerit, hærente vno loco transfuersario, locoq; suo nihil mutato, si tantum Cursorem ad singulas conspectæ frontis aut lateris partes direxerit, ita vt visus simul per extremas pinnulas terminos rei obiectæ, p  
Cur  
so-



forem verò partem quancunque comprehenderit, videbit clarissimè proportionem partium ad totum, si modò comparet partes, quæ inter extremas pinnulas clauduntur, ad eas quæ singulis vicibus inter alteram pinnulam extremam & Cursorem intercedunt : adeò vt mox secundum easdem transuersarii partes, possit in tabula singula conspecti ædificii ad veram symmetriam delinire. Hoc modo potest sibi, quisquis insignis futurus est in Architectura, comparare varia, eaq; illustria exemplaria : ex quibus deinceps, cum opus fuerit, sua componet cum laude, & non sine magna vtilitate. Non enim consistit Architectura sola animi contemplatione, aut auctorum euolutione : quin & in hac arte, & in multis aliis plurimum habet momenti rerum varia experientia. Si quidem, vt Vitruuius rectè asserit, qui literis solis confisi fuerunt, vmbra, non rem persecuti videntur. Quum igitur Architectura à liberalibus studiis meritò seiungi non possit, neq; debeat : volui hoc quoq; compendium candidè impartiri.

¶ De Regionum descriptione per Radium.  
CAP. .XIIII.



Actenus partium æqualium Radio inscriptarum vsum vtcunque indicauimus. Restant circuli partes, quas gradus appellamus, in Radio inæquales quidem, verùm si ad peripheriam circuli comparentur, æquales omnino sunt : horum maximus quoque vsus est, & longè vtilissimus. Nullo enim instrumento commodius regionis alicuius descriptio in plano fieri potest, nec facilius.



## RADII ASTRONOMICI

Docuimus autem in libello nostro de locorum descriptionibus varios vtilēsq; modos, quos hic repetere præter institutū fuerit. Tantum hoc adiiciam, inter omnes modos nullum esse perfectiorem, eo qui per longitudes regionum latitudinesq; descriptionem perficit: verū tantum vniuersalib. descriptionibus aptus esse potest, eò quòd nulla potest percipi differentia in longitudine aut latitudine per exigua laterū interualla, nempe trium aut 4. millium passuum, effugientibus sensum nostrum minimis particulis. Quod verò ad alium modum attiner, vbi per angulos positionum docuimus conscribere regiones, habet & ille suas difficultates, & errorum occasiones. Oportet enim meridianæ lineæ inuentionem in promptu habere: quam singulis in locis per solem indagare, longè molestissimū esset: per magnetis autem indicium, nemo est qui ignoret, quàm lubricum sit procedere: cū quia exigua instrumenta errorem facile celant, magna & si confici possint, nunquam tamen eandem cœli plagā exquisitè indicant variante magnetis: tum quia leui quoque occasione magnetis abducitur à suo scopo. Per distantias autem regiones describere, non potest carere aut incertitudine, aut summa molestia. Si enim distantia singulæ querendæ essent per modum quem ibi docuimus, dii boni quantus nobis incumberet labor: sin vulgares mutuarem distantias, nunquam fidem firmare in ipsis liceret, ob miliarium inæqualitatem. Restat ergo inter simplices modos ille, qui absq; vlla cœli aut distantiarum ratione certa, regionem describit, omnium facilimus, ac nō minus certus quàm reliqui, potissimum si opus in amplitudinem non admodum



dum magnam exurgat, scilicet ad 40. vel 60. aut ad summum 100. millia passuum. Nullo autem instrumento commodius hoc præstari potest, quàm Radio. fit enim sæpe vt ab ædito loco circumiacentia speculari debeant. Quo tempore iacentia illa instrumenta procumbere deberent, pro subiectorum locorum situ: Radius vero absque vlllo incommodo aut difficultate facile & altioribus & decliuioribus applicatur. Descripturus itaq; regionem, aut terræ tantum tractum, locum aliquem sibi deligat, vnde plura circumadiacentia conspiciere loca possit, ac quàm primùm sic statuatur Radius, vt media pinnula, quæ fistulæ quadratæ affixa est, suo latere medium transversarii occupet exactè. Deinde si duo quæcunque loca aspexerit applicato Radio ad oculum, alterum per extremam transversarii pinnularum, alterum vero per mediam, aut eousque transversarium sursum deorsumue ducat in Radio, quo loca obiecta sic conspiciantur. Indicabit fistulæ extremitas, quot partibus circuli, dissideant secundum aspectum loca illa. Deinceps si similiter agat cum altero iam inuentorum locorum, & aliquo tertio: habebit similes partes tertii loci. Sicq; agat cum omnibus locis, quæ in conspectum venire possunt, ita vt semper altera pinnula ad locum prius semel notatum dirigatur, altera ad alium deinceps per circuli ordinem. Sic fiet, vt omnium locorum adiacentium situm colligat in orbem. cuius initium sumere vndecunq; lubet poterit. Hoc factò in tabula aut charta, super centro qui locum tuæ operationis referat, describatur circulus diuisus more communi in. 360. gradus. In huius periphèria numeret locorum distantias per Radius collectas, &



## RADII ASTRONOMICI

per puncta ducantur lineæ occultæ, adscriptis carbone nominibus locorum, vt deleri postea possint. Post hæc abeat Geographus in aliquẽ ex his locis quæ prius conspexerat, in eum nimirum ex quo plura erũt conspicua. Atque hic iterum omnium circuniacentium locorũ distantias visibiles (vt ita dicam) per Radium colligat, factõ initio à loco aliquo prioris operationis. Iam in tabula præter centrum prius factum, aliud statuat centrum, in linea eius loci quem secunda vice adiit, distans à priori secundum tabulæ magnitudinẽ, & æstimatam totius chartæ capacitatem. Si enim paruo interstitio disiunxerit, tota descriptio parua reddetur: sin maiori, tanto & illa maior fiet. Super hoc centro circulus pro arbitrio magnus describatur, ac tantum producat per ambo centra, vt peripheriam huius circuli secet. Ab his sectionibus auspicabitur & huius circuli partitionem in 360. partes. tandem à linea quæ per prius centrum transit, auspicabitur numerare aliorum locorum distantias per Radium acceptas, & ductis per fines rectis, notabit intersectionem vniuscuiusque lineæ cum linea eiusdem loci prius ducta. Tum demum habebit secundum veram symmetriã collocata ea loca, quæ duas habent concurrentes lineas. Hinc licebit illi rursus abscedere in alium locum, iam in charta collocatum, atque omnia similiter conspicua loca per Radium dimetiri, factõ semper initio ab aliquo locorum in charta descriptorum. Et quemadmodum ex secundo centro multorum inuenit locorum situs, per sese intersecantes lineas, ita & ex tertio faciet centro. Sicq; procedet, quousque omnia totius describendæ regionis loca bis in conspectũ veniant, habeantq;



beantq; binas sese diffecantes lineas. Eritq; opus perfectum ad rei veritatem exquisitè respondens. Nolo hic esse prolixior, eò quòd hanc rationem docuerim in libello De locorum descriptionibus. Verùm id temporis non venerat in mentem radii in hac re facillimus vsus. quamobrem & nunc exempla omittam: solum quædam quæ Radium spectant adiungens. Si fortassis duo loca plurimum disiuncta sint secundum diuersas cœli plagas, adeò vt vna vice vnoq; oculo non possit quispiam per duas Transuersarii pinnulas ambo conspicere: tum quendam locum medium visu signare oportet, nempe arborem, aut palum, aut aliud simile, quàm longissimè distans ab oculo: Quo inuento, vtriusque loci ab hoc signo distantias circulares inquirat, quas si ambas iungat, totam habebit circuli partem, quæ ab vno ad alterum tenditur locum, cùm omne totum suis partibus omnibus sit æquum. Oportet quoque non ignorare variarum pinnularum vsus. Si quis enim per mediam pinnulam ac alteram extremarum duo loca speculatus fuerit, ex tante vtrinque æqualiter Transuersario, certum est simplices gradus esse accipiēdos, quales in Radio adscribuntur. Si verò per duas extremas transuersarii pinnulas visus processerit, tum duplandi sunt gradus in Radio inuenti. Hoc autem demonstratum iam antea est, nempe transuersarii accessum aut recessum varios parere angulos, atque ad dimidium transuersarii gradus inscriptos esse. Quare totum transuersarium duplices comprehendet angulos, cùm sit subtensa circulo linea integra. Postremo & illud sciendum est, quādo duo loca secundum visionis angulum parum distant, tum figendum transuersa



## RADII ASTRONOMICI

uerfarium loco suo stato, secundū cuius elongationem antea docuimus gradus transfuerialio inscribere, ac tum pro locorum elongatione ab inuicem, transfuerialiū per transfuerialam fistulam ducendū, quoad distantia visa pinnulis respondeat duabus, mediæ scilicet & extremæ illi, vnde gradus in transfuerialio descripti initium sumunt. Tunc enim ad minutum vsq; inter duas pinnulas cernes angulum visionis siue positionis, si ita libet appellare. Atq; hoc modo quā exactissimam facies descriptionē. Quòd autem tantopere hoc in loco extollam modum hunc describendi regiones, non debet à quoquā sic accipi, quasi reliquos damnem quos antea docui. Nam & illi suum habent locum, ac sæpe adiniculo sunt inuicem. Quandoq; enim accidere potest, vt locus aliq; ob montes aut syluas nō nisi ab vno loco conspici possit, aut nullo interim. hic sanè distantis vti optimum fuerit. Et quando tota per hoc artificiū regio descripta fuerit, tum pulcherrimum fuerit longitudines quoq; & latitudines annotare, idq; maximè ex locis duobus plurimum in ea regione distantibus, similiter & meridianos adiungere, ac parallelos, aliaq; Cosmographica. quæ cum alterius sint instituti, meritò hic à nobis omittuntur.

¶ De iisdem dimensionibus per partes Radii æquales, cum demonstratione breui prædictorum.

### C A P . XV.



X tertii capitis demōstratione patet, Radium cum suo transfuerialio nobis præbere per extremam & mediam pinnulā trigonum rectangulū, cuius duo latera nota sunt, vnde & tertiū p penultimā primi Euc.



Eucl. innotescit, & per scientiam triangulorū omnes anguli noti erunt, vt docet vicefima septima primi Ioannis Regiomontani de triangulis. Vel vt septima Copernici. Canonē verò breuibus accipe: Cūm speculatus fueris per mediam & extremam pinnulam duo loca, vel vt in sequentibus, duas stellas, stante transfuersario quocunque loco, & pinnulis quoq; quantumuis ab inuicem elongatis, modò distantiaē visæ respondeant, vide pinnularum interstitium secundum partes æquales: & similiter transfuersarii elongationē ab initio secundum eadem partes. Hos duos partium numeros singulos in se ipsos ducito, deinde quadrata iungito: summæ radicem quadratam inquireto: hanc in regula proportionum primam facito, siue diuisorem. Mediam, pinnularum intercapedinem: tertium sinum totum siue semidiametri partes, quæ in tabulis sinuū sunt, vel. 60000. vel. 100000. vel plures partes. Ac multiplicatis duobus posterioribus in inuicem, productum per primum diuidito, prodibit sinus rectus anguli visionis, qui in tabulis sinuum quæsitus, gradus ac minuta anguli quæsitī dabit. Sic ergo positionum angulū stellarumq; distantiaē, luminarium diametri, ac cometarum magnitudines visæ, ad minutum capiuntur, vt statim indicabimus.

Idem verò breuiori calculo licebit ex tabula gnomonica Georgii Peurbachii colligere, quam ideo ad finem huius problematis adiungi curauimus, vt omni quo possemus modo studiosis Matheseos prodessemus. Vfus verò eius hic est: Cūm dimensus fueris ex doctrina præcedenti, duorum locorum angulum situs, aut positionis, vel (vt in sequentibus docetur) stellarum interstitium,

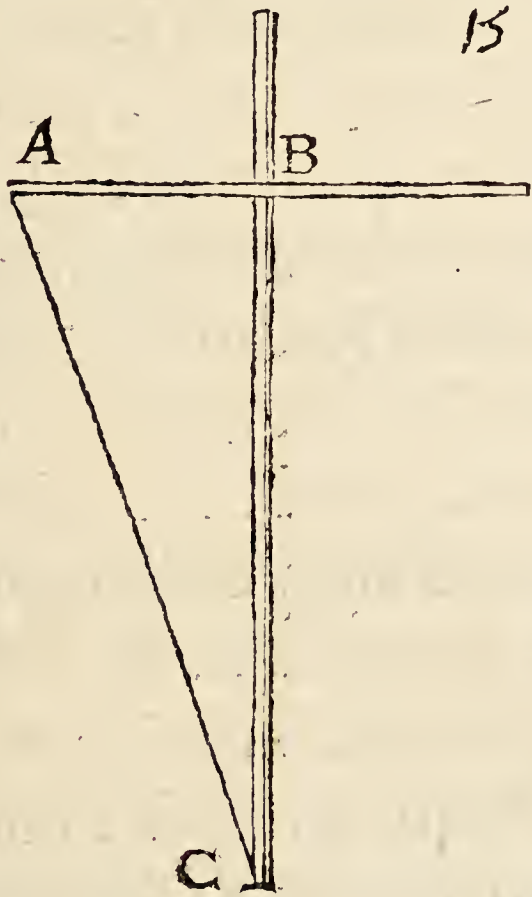


## RADII ASTRONOMICI

luminariúmve diametros, aut diametri partes: tum partes æquas nota, secundum quas pinnulæ distant in transuersario, siue hæ fuerint duæ extremæ pinnulæ vtrinque à medio æqualiter distantes, siue media & altera extremarum quantumcunq; distitæ. Similiter nota partes æquas, quas in Radio transuersarium occupat. Tertius huius operationis erit semper maximus tabulæ gnomonicae numerus, hoc est. 1200. Hunc maximum numerum multiplica per pinnularum interstitium: productum diuide per partes æquales in quibus transuersarium steterat, prouenient partes quæ in tabulæ gnomonicae fronte & latere quæsitæ, ostendēt in area tabulæ gradus cum minutiis, quibus duo prospecta loca secundum circulum distant. Quærendi autem sunt centenarii numeri in supremo ordine, minores verò in primo ordine descendente. Exempli gratia. Anno hoc Christi. 1545. quinto idus Iunii, hora. 8. antemeridiana, aspexi Solis deliquiū, ac per nubes mediocriter raras dimensus sum Solis corpus, quod extra Lunam extabat, minimeq; deficiebat lumine. Erat autem pinnularum distantia .23. partium, quales in dimidio transuersario sunt. 1000. Transuersarium verò cōsistebat in loco statō, qui partiū erat. 4200. Multiplico igitur maximum tabulæ numerum, nempe 1200. per .23. pinnularum interstitium. producuntur autem .27600. atque hunc numerum diuido per transuersarii locum, scilicet .4200. prodeuntq;  $6\frac{4}{7}$ . quæ in primo ordine descendenti quæsitæ ostendunt .19. ferè minuta vnius gradus. Ac tantū ad visum Solis corpus extra defectum prominens occupauit. Quid verò deinceps hinc colligendum sit, in .17. Capite docebimus. In præsentia  
rum



rum autem breuem rationem huius doctrinæ addemus & tabulæ structuram. Ostendimus Capite. 3. qua ratione Radius nobis exhibeat trigonum rectangulū, cuius duo latera sunt in tabulis sinuū, duo sinus, siue dimidiæ subtensarum in circulo rectarū. Vnde ex Radio semper nobis ostenditur proportio sinus recti, ad sinum residui arcus propositi. Nam pinnularum interstitium sinum rectum refert: transuersarii autem distantia ab initio Radii, sinum residui arcus. Verūm ex hac proportione nihil feceris per communes regulas, nisi aliquis alius in tabulis numerus notus fuerit. Quemadmodum nos paulò antè docuimus, sinum totum in Radio colligere, atq; illum conferre cum sinu toto tabularum qui semper notus est. Sed quibus prolixior hic est modus, illis alia opus est tabula, in qua alter sinuum notus sit semper, ex quo reliquus per proportionem ex Radio depræhensam colligatur. Posuit ergo pro vsu Quadrati Geometrici Peurbachius sinum residui arcus perpetuo eundē. 1200.



scilicet partium: deinde huic sinus alios omnes rectos ab vnitate factō initio comparauit, ac secundum proportionem eorum ad inuicem ex tabulis sinuum angulum respondētem inuenit, eodem ferè modo quo nos paulò antè docuimus, & sic tabula constructa est, quod vno paruo exemplo declarasse, cūm fuerit inutile, libet scire, quantum angulum faciant duo hi sinus. 234

G. ii.

sinus



## RADII ASTRONOMICI

sinus rectus, & 1200. sinus versus semper idem. Fingo mihi igitur trigonum A, B, C. cuius duo latera nota sunt A, B. 234. partium. B, C. 1200. partium. Ex penultima ergo primi Euclidis, A, C, erit partium  $1222\frac{7}{12}$ . paulò amplius. Atqui hæc linea A, C, in tabulis sinuū respondet sinui toto. Vnde per proportionum regulam dicam  $1222\frac{7}{12}$ . trianguli A, B, C, maximū latus, efficiunt. 234. latus minimum A, B, quantum sinus totus in tabulis sinuum, qui sit verbi gratia. 100000. Colligo hinc. 19140. ferè. Qui est sinus rectus anguli A, C, B. quem proinde ex tabulis colligo. 11. gra. 2. min. 5. secundorum fermè. hunc numerum in area tabulæ scripsit Peurbachius. Et similem operationē instituit de omnib. sinibus ad. 1200. vsq; , ab vnitatem progressus. Hinc verò non erit difficile vsum tabulæ colligere. Quandoquidem enim in tabula semper B, C, latus statuitur. 1200. partium vt dixi, in Radio autem duo latera A, B, & B, C, nota sunt: suntq; trigoni latera rationē habentia, vt in tertio capite ostendimus. Sicut igitur B, C, hoc est, transversarii locus in Radio, ad A, B, pinnularum distantiam: sic B, C, tabularum, hoc est. 1200. ad sinum rectum quæsitum. Quo inuento, tabula ostendet angulum eidem correspondentem, vt indicauimus. Quòd si tamen in Radio A, B, pinnularum distātia maior esset, quàm B, C, hoc est, transversarii distantia in Radio: tum multiplicabis. 1200. per B, C, transversarii distantiam: productumq; diuides per A, B, pinnularum interstitium, & sic angulum B, A, C, inuenies: quem aufer ex. 90. sic angulus quæsitus innotescet. Huius aut diuersitatis causa est, quòd tabula Peurbachii perpetuo maius latus duorum recto adiacentium

statu



statuat. 1200. partium, non autem simpliciter B, C, vel transuersarii situm in Radio, id quod antea diximus doctrinæ clarioris gratia. Adde etiam, quòd rarius commoda sit operatio, cum prope oculum transuersarium adducitur ob visum nonnihil vacillātem, cum limis rem intuemur oculis. Iam verò quærat aliquis, vnde constet hanc regionum descriptionē firmam esse, ac nihil fallere? Sanè ne hic sim prolixior, ac ne nodum (quod dici solet) in serpo quærere videar, vna est omnium horum demonstratio ac fundamentum, quarta sexti Euclidis, cum paucis aliis eò pertinētibus. Cum enim in hac descriptione tria loca quæcunque adsumpta fuerint, quorum duo quæuis ex tertio conspici possunt, imaginabimur tribus lineis constitui trigonum rectilineum. Deinde cum ex vno trium, duo aspiciamus, reliqua secundum modum dictum: innotescet nobis angulus vnus trianguli. similiter ex secundo loco secūdus angulus notus erit, vt iam in tertio capite demonstratū est, & iam confirmatū hoc loco. De tertio nulla nos debet habere sollicitudo, quoniam .32. primi Euclidis nobis eum docet. Post hæc cum in tabula ad quantanuis distantiam collocatis duobus locis producitur linea recta, quibus duæ aliæ lineæ secundum quantitates angulorum inuentas incumbentes adiungantur, illæ necessario in vnum punctum concurrent, vt asserit. 7. primi Eu. eritq; trigonum in tabula descriptum, quod æquos omnino angulos obtinebit cum trigono, quod exhibēt tria loca. Cum enim omne trigonū habeat tres angulos duobus rectis æquales, fit hinc, vt omnium trigonorum omnes anguli sint æquales, vnde per commune axioma, cum duo anguli



## RADII ASTRONOMICI

vnus trigoni sunt æquales duobus alterius trigoni angulis, sequitur tertium angulum quoq; tertio æqualem, & totum trigonum toti trigono æquiangulum. Quare per quartam sexti latera rationē seruant. Concludimus ergo trigonum in tabula secundum hoc artificium descriptum, seruare talem rationem distantiarum & laterum & angulorum, qualem reuera tria loca proposita in terræ superficie ad inuicem habent. Itaq; recte collocata sunt huiusmodi puncta. Et qualis est de tribus facta demōstratio, talis quoq; reliquorum omnium est. Quælibet enim tria puncta simul constituunt trigonū, quod hætenus rectilineum appellauimus, quanquā sciam superficiem terræ curuam esse, atq; ideo trigona potius spherica nominanda fore. Verūm tanto interuallo quantum visus in terra consequi potest, nulla est inter rectilineos & sphericos triangulos differentia sensu perceptibilis. Ideo intrepidè licet secundum præscriptum modum regionem describere, descriptamq; tanquam verissimam, ac demonstratam habere.

¶ De stellarum distantis in cælo, & luminarium diametris visis. CAP. XVI.



Odem prorsus modo quo locorum distantia circulares in terra accipiuntur, interpedines quoq; stellarum in cælo depræhenduntur. Applicatur enim Radius ad locum sub oculo iam antea annotatum, adduciturq; transuersarium aut elongatur in Radio, donec per mediam extremamq; pinnulam exactè stellæ conspiciantur duæ: quo factio, locus transuersarii in radio, partes circuli ostendet, quibus illæ duæ  
stel



stellæ distant. verùm hic transuersariũ ita constitutum esse oportet, vt vtrunque æquis partibus à Radio extet, quando longiores distantiæ capiendæ sunt. Quòd si quoque p duas extremas pinnulas oporteat speculationem fieri, ob longam stellarum distantiam: tum quoq; gradus inuenti in Radio duplandi sunt, vt in cap. præcedenti .14. Præterea si parum distent stellæ, tum fixo transuersario ad locum suum statum, dimensio fiat per transuersarii gradus, vt in eodem. 14. capite docuimus. Quis verò sit vsus huius distantia inuentæ, postea explicabimus. In præsentiarum verò de diametro Lunæ aut Solis visa, dicendum nobis est. De qua scribit Ptolemæus libro quinto τῆς μεγάλης συντάξεως, nonnullos conatos fuisse eam capere δι' ὑδρομετριῶν, hoc est, per aquaticas dimensiones, quas per clepsydras certũ est fieri solere, hasq; merito negligendas obseruationes dicit, eò quòd non sint exquisitæ omni ex parte. Nec plus habet certitudinis artificiiũ, quod apud Macrobiũ priori libro in somnium Scipionis Cap. 20. describitur. Nã omnia hæc plures habent errorum occasiones. Præfert ergo Ptolomæus Dioptram Hipparchicam, quam ex regula .4. cubitorum conficiebat cum duobus specillis. Verùm huius in locũ Radius noster quàm optimè succedet, vtpote quò liceat minimas quoque magnitudines dimetiri, quemadmodum deficientis Lunæ vncias, siue digitos, & magnas nihilo minus. Ergo accepturus Lunę aut Solis diametrum visam, firmet transuersarium loco suo statò. ac pinuulam extremam eousq; ad mediam adducat per transuersarium, quò per latera duarum pinnularum fines magnitudinis visæ appareāt. Sic enim clarissimè ad minutum qua-



## RADII ASTRONOMICI

quæ sita reperietur magnitudo visa, inter duas pinnulas in transfuersario notatas. De Sole autem neminẽ latere puto id fieri debere primùm eo oriẽte vel occidẽte, aut intercedente nubecula transparente, quæ luminis splendorem nonnihil hebetet. Hac igitur obseruatione si frequẽter vsi fuissent, ii qui homocentros nobis in cælo orbes finxerunt, nunquam pro certissima experientia nobis somnia obtrusissent, ac doctrinam de eclipsium exactissimo calculo confudissent. Constat enim Solem circa solstitium æstiuum perpetuo minorem apparere secundum visum, quàm alio quouis anni temporæ. Circa hybernium verò solstitium maiorẽ. Vtrum verò in eccentro feratur sol, an in epicyclo, non est huius loci differere. Constat saltem motum eius ad centrum mundi inæqualem apparere, eiusq; magnitudinem visam inæqualem propter distantia variationẽ. Id quod ad eclipsium obseruationẽ necessarium est cognoscere. Sic nos anno. 1544. sexto Kalend. Nouemb. paulò ante occasum Solis, diametrum ipsius dimensi sumus. Inuenimusq; triginta trium ferè minutorum: ac eodem momẽto Lunæ diametrum visam accepimus. 31. ferè minutorum. Atq; has diametros indubitata experientia constat secundũ certas periodos variari. Solis siquidem quantitas minor apparet circa solstitium æstiuum, quo tempore constat illum apogæum esse. Lunæ verò minima apparet diametros, cum in superiori parte epicyclii versatur, hoc est, cum tardissimè suo incedit motu. Nec adduci possum, vt talem credam eccentricum Lunæ, qualẽ Ptolomæus illi adsignat, ac post eum reliqui ferè oēs, dempto Copernico. Qui tanquam alter Ptolomæus validissimis  
ratio



rationibus hanc Lunæ Theoriam veterem impugnavit, nouamq; mirabili compendio demonstravit. Quanquã & Ioannes Regiomontanus senserit huic rei subesse errorem aliquem, cap. 22. lib. quinti Aepitomati, nihil tamen immutare tentavit, per admirationem solum lectorem admonens. Et certe mirari merito oportet, tantos artifices manifestæ experientiæ contrarias theses admisisse. Sequitur enim ex illa cõmuni & veteri Lunæ Theoria, Lunam diuiduam aut *συχροτόμοι*, duplo ampliorem debere nobis exhibere diametrũ visam, quàm cum plena est, aut Soli subiecta. cuius tamen experientiam nunquam res ipsa præbuit cuiquam. Nos quoque postquam Copernici diuinas lucubrationes vidimus, sæpius eam rem Radii adminiculo deprehendimus, & ante quoque quàm Copernici opus prodiit, non semel huius rei inquisitionem fecimus admiratione ducti. Sic Anno 1542. Decembris die decimo quinto sub noctem, diametrum Lunæ accepimus. 30. tantum minorum. Quæ (si antiquæ nostræ theoriæ non fallerent) fuisset. 50. paulò minus minorum, hoc est, duplo ferè maior. Nam circa proximam terræ circuli partem tunc Luna fuisset versata, ab ipso terræ centro distans. 39. partib. tantum, quilibet alio tempore. 65. partib. distat. Vnde & maior merito apparere secundum opticę necessitatem. Hic autem lubet ridere quorundam audaciam, qui vt suis inuentis fidem faciant, autoritatemq; concilient, negant planè Solis aut Lunæ magnitudinem secundum visum variari, nempe illos in homocentris moueri cum asserere studeant, hæc experimenta, quæ facile illorum fundamenta subuertunt, ridendo contemnunt. Ne tamen non vi-



## RADII ASTRONOMICI

disse ista putarentur, causam quoq; aliquam affingunt, aëris scilicet qui rerum simulachra nobis fundit, inæqualitatem. At qui hanc phantasiā facile euertere volet Radium artificio, is Lunæ primū ab inferis emergentis diametrum metiatur cum plena est, in signis borealibus vel alio quouis tempore: ac deinde cū cœli culmen ascenderit, rursus eadem nocte eandem diametrum accipiat. Quam si nullo minuto à priori differentem videat, credat indubiè, densitatem aëris nihil mutare re vera stellarum magnitudines. Quanquam enim phantasiā nobis maioris quantitatis exhibeant luminaria circa Finitorem constituta, reuera tamen per instrumenta quantumuis magnā, nulla percipietur differentia. Crassiora enim fiunt in aëre densiori rerum simulachra, ideòque maiora videntur, & reuera non euadunt maiora, vt cuius per experientiam discere licebit quotidie. Nam & stellarum distantia circa Finitorem longè maiores apparent, acceptæ tamen per Radium, non differunt ab iis quæ in sublimi apparent.

### De Eclipsium magnitudine. CAP. XVII.

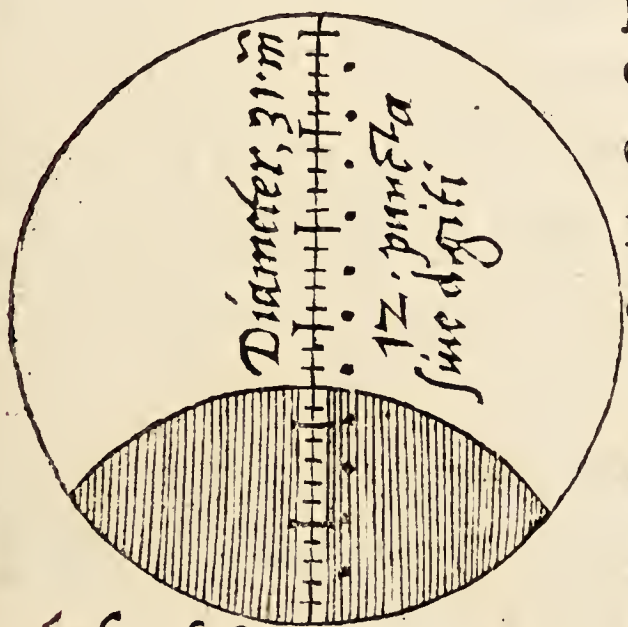


Vcundissima quoque est de luminarium defectibus pertractatio, quæ sola veros homines in sui admirationem pertrahere potest, quæq; sola Astronomiæ fidem firmat apud rudiorem populū. Verū hic de futuris deliquiis nihil docebimus. Est em̄ huius rei pertractatio apud Clau. Ptolomæum, ac in tabulis Peurbachii, aliisq; multis, omnium autē emendatissimè apud Copernicum. Qui sua obseruata cum priorum traditis conferens, ex longiori elapso



elapso spacio multa emendauit, quæ prioribus ob angustiam temporis percipi nõ poterant. Adeo vt nunc non parum fallant calculationes ex Alphonsinis tabulis, aut Peurbachii factæ, cum in tempore deliquii, tũ in magnitudine quoq; . Si placet igitur experiri cui magis fidentũ sit in eclipsis magnitudine, dimetire q̃ diligentissimè Lunæ aut Phœbi diametrũ, aut ante deliquium paulũ, aut post, non enim mutatur ad sensum in .6. aut. 12. horis. Deinde ipsius Solis aut Lunæ deliquii tempore, sæpius quoq; per Radium luminaris restantem partem lucidam dimetire, per transuersum à medio sinu ad oppositam peripheriam, nõ autem ab vno cornu ad alterum. Si igitur has inuentas magnitudines ad inuicem contuleris, facile tibi vnciæ siue digiti deficientis Lunæ aut Solis apparebunt, cum non fuerit integrum deliquium. Subduc enim minuta partis claræ per Radium inuenta cum maxima fuerit eclipsis, & minima pars restans, ex totius diametri quantitate inuenta. Residuum multiplica per .12. vncias totius diametri: & productum hinc nu-

merum per eandem diametrum partire, prodibunt vnciæ deficientis Solis aut Lunæ. quod si quicquam post diuisionẽ reliquũ fuerit, illud per .60. multiplicatum & per eandem diametrum diuisum, minuta vnciarum ostẽdet. Exempli gratia . In eclipsi Solis proximè elapsa, de qua Cap. 15. mentionẽ feci, Solis diametrum deprehẽdi. 31. minorũ. Magni-



Solis deliquium. 1545



## R A D I I   A S T R O N O M I C I

tudo autem eius per medium sinum accepta cū maximum apparuit deliquium, visa est per Radium . 19. minutorum. Subducam igitur. 19. ex. 31. restant. 12. minuta, respondentia parti Solis obscuratae. Dicam ergo, cū diameter Solis est. 31. partium, tum pars deficiēs est. 12. partium, quanta erit eadem pars in tenebris delitescens, si tantum . 12. partium fuerit eiusdem Solis diametros. (Nihil enim aliud sunt in eclipsi, vnciae, puncta, siue digiti, quā duodecimae partes diametri Solis aut Lunae.) Ducam ergo. 12. in. 12. fientq; 144. hunc numerum diuidam per. 31. ac prodeunt. 4. vnciae siue triens totius: restant autem. 20. quae multiplicata per. 60. efficiūt. 1200. haec diuisa per eandem diametrum. 39. ferè minuta bessem, siue duos trientes faciunt, hoc est, vnius vnciae . Sic operaberis in reliquis omnibus . Inuenies enim quanta pars Solis aut Lunae fuerit obscurata . Ex his autem observationib. quid liceat discere, vix oratione possem satis explicare. Corriguntur em̄ motus Lunae & Solis, quos certos habere ad communem quoq; vsum Reipub. spectare videtur. Cognoscuntur quoq; ex iisdem, Solis Lunaeq; magnitudines ad terram, & distātia hinc in caelum certissimis demonstrationibus innotescunt . Sic Solem aequare terrae magnitudinem centies sexagies & bis ferè constat : Lunam verò superari à terra quadragies & ter, ex iisdem rationibus colligitur. & Solem Lunae globum continere septies millies ferè comprobatum est . Haec incredibilia vidētur iis qui Mathematicis demonstrationibus non adsueuerunt, earumq; vim ignorant . Sed praeter propositum ista . Si cui libet huius rei demonstrationem videre, is legat Quintum Claud. Ptol. lib. aut



aut alium quemcunque . Nobis hoc loci satis est Radii  
vberrimum vsum ostendisse.

¶ De Solis deliquii dimensione alia.  
CAP. XVIII.



VM Lunæ corpus densum ac mini-  
mè transparens sit, fit interim vt in-  
feriori loco delata Luna rectissimè  
interponat se inter obtutum nostrū  
& Solem, adimatq; nobis tanti lumi-  
nis aspectum . Atq; hanc obiectio-  
nem eclipsim dicimus, siue deliqui-

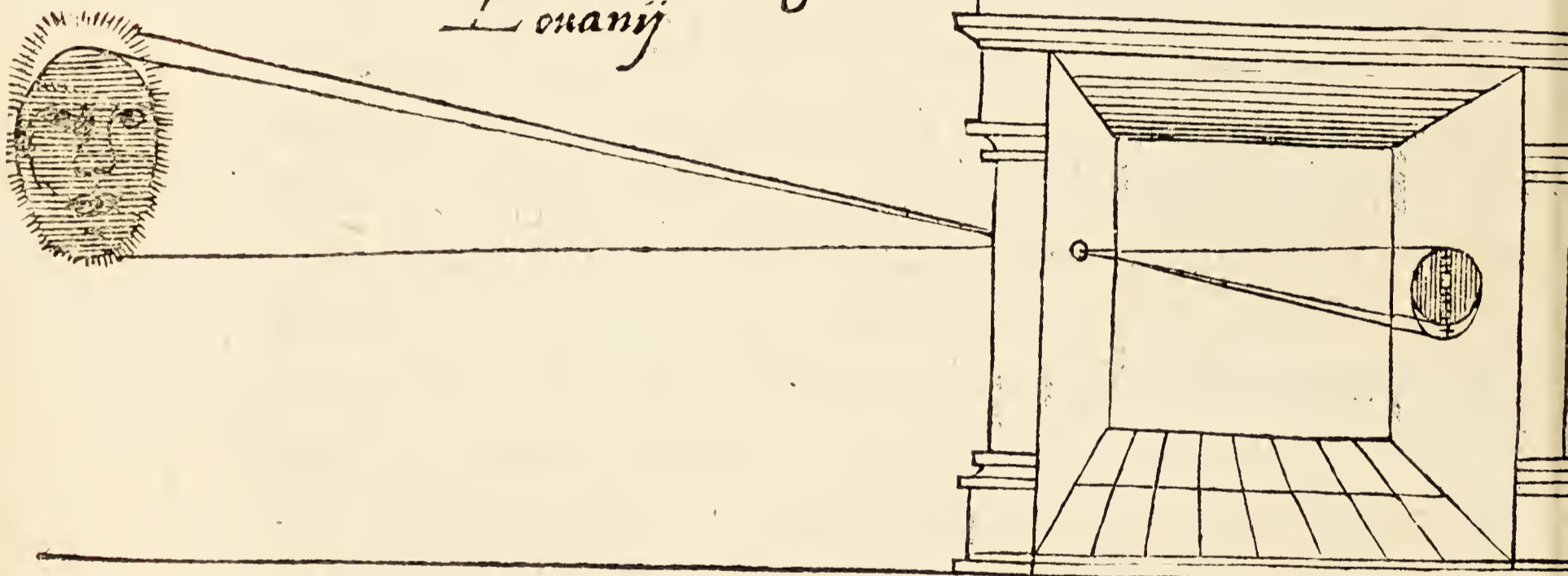
um, alia tamen ratione quàm Lunæ. Illa etenim verè lu-  
mine priuatur mutuato, interposita terra inter solem &  
ipsam. Sol autem non ita dicitur deficere, cū tantum  
obiectio sit ipsius Lunæ ante aspectum nostrum. Huius  
autem deliquii dimensio nihil differt ab illa quam iam  
iam diximus, nisi quod medio claroq; die per Radium  
hic parum efficere potes, non admittentibus oculis no-  
stris tanti luminis splendorem. Verū enimvero si nul-  
læ fuerint nubes quæ placabiliores reddant radios So-  
lis, neq; prope Finitorem Sol constiterit, vbi se specta-  
bilem præbet, extat alius modus multo omnium facilli-  
mus ac certissimus. Cuius nos admonuit Eras. Reinhol-  
dus in Commentariis in Peurbachii Theorias. Intra pa-  
rietes ergo vsquam clausis omnibus fere fenestris admit-  
titur Solis radius per angustū foramen rotundum, Ex-  
cipiturq; radius hic in tabella plana. Vbi certe quan-  
tum Sol defecerit, ad vnguem licet videre absq; vlla in-  
tuitus molestia, ac tam perfectè atque si in cælo coràm  
adesse. Si qs igitur carbone notaret in tabula Solis sche-



## RADII ASTRONOMICI

ma eiusq; diametrum mox aut ante deliquium aut post, in eadem tabella æqualiter à foramine per quod Radius admittitur remota exciperet, & ducta deinde diametro diuidat ipsam circino in .12. æquas partes, quàm primùm videbit vncias Solis deficientis. Verùm hoc omnino scire necessarium est, contrario modo apparere defectum illum in tabula per radios Solis, quàm in cælo contingit: hoc est, si in cælo superior pars deliquiũ patiatur, in radiis apparebit inferior deficere, vt ratio exigit optica.

*Solis deliquium Anno Christi  
1544. Die 24. Ianuarij  
Louanij*



Sic nos exactè Anno .1544. Louanii eclipsim Solis obseruauimus, inuenimusq; deficere paulò plus q̄ dextantem, hoc est. 10. vncias siue digitos vt nostri loquuntur. Fuitq; medium deliquii nono Kalen. Februarias hora. 8. minutis. 53. plus minus ante medium diem. Apparuit autē inferior Solis pars denigrata, quanquam communes tabulæ superiorem designent. Per huiusmodi ergo obseruationes Solis, Lunæ, ac aliarum stellarum motus, & regionum longitudines corrigi possunt. Et quod  
de



de Luna diximus, absq; arithmetico etiam calculo fieri potest. Cognita enim per Radiū diametro lunæ, & quantitate deficientis, vt diximus, ducam lineam rectam in plana superficie. In ea primum circino ad arbitrium distento depingā tot puncta quot habet minuta Lunæ diameter. Deinde numerabo partis deficientis quantitatem per easdem particulas. Iam si totam lineam in. 12. partes diuisero, facilè apparebunt vnciæ deficientis lunæ, vt in Capite. 17. schema solaris deliquii declarat.

¶ De longitudine & latitudine planetarum & cometarum per Radium & Globum.

## CAP. XIX.



Ocuit Claudius Ptol. principio quinti libri magnę compositionis, instrumentum astrolabū (vt vocat) ex armillis seu orbibus compositum : per quod loca stellarum secundum longitudinem & latitudinē Zodiaci in-

uestigantur. Extat quoq; Torqueti compositio antiqua in eundē vsum inuenta. Quæ sanè instrumenta vt commodissima sunt & nobilissima, ita raro exquisita fiunt. Aut enī artifices ingenio aut diligentia delinquant, aut inter vtendum varias habent errandi occasiones. Oportet enim multa cū in fabrica tum in vsu obseruare, adeò vt difficile fuerit omnia benè administrare. Qualia sunt, Eleuationis poli cognitio, Meridiani situs, Collocatio instrumēti ad Finitoris æquidistantiam, Aequatoris Zodiaciq; recta adinuicem & Finitorem inclinatio, aliaq; quæ recensere longū magis est quā vtile. Adeò vt eadem loca stellarum per idem instrumentum eundem



## RADII ASTRONOMICI

demq; artificem diuersis tantum vicibus obseruata, dimidio nonnunquam gradu diffideant, vt videre est in Io. de monte Regio obseruatis. Per Radium autem & facile & absq; magna erroris occasione ista fiunt. Itaq; ante omnia Solis lunæq; motus nobis proponamus emendatos per eclipsium, vt Ptol. docuit, obseruationes. Deinde ex his firmamenti stellas fingamus bene in globo satis magno collocatas. Sed & postea modum corrigendi fixarum stellarum loca docebimus. Tum dimensurus alicuius planetæ aut Cometæ locum secundum longitudinem & latitudinem eclipticæ viæ, sic agat: Consideret diligenter duas stellas fixas cum planeta trigonum qualemcunq; facientes, quod fiet, si stellæ cum planeta aut Comete per ordinẽ in vna recta linea secundum visum non constiterint. Accipiat deinde per Radium distantiam Planetæ ab vtraq; stella, notetq; simul in quam partem cœli vergat planetæ situs ab ipsis stellis. His notatis accipiatur ex Aequatore aut Zodiaco in globo descriptis altera distantiarum inuentarum per circinum, & fixo altero crure circini in loco stellæ à qua distantia accepta est, fiat obscura circinatio in globi superficie. Deinde per alteram distantiam ex alterius quoq; stellæ loco fiat secunda circinatio Atq; hæ circinationes sese interfecabunt duobus pinnulis, in quorum altero necesse est locum esse Planetæ, aut Cometæ, de quo facta est inquisitio. Verum vter illorum loco vero respondeat, facile visus diiudicabit. Iam verò facile fuerit longitudinem ac latitudinem eiusdem metiri, demisso ex polo Zodiaci quadrante circuli, qui suo fine longitudinem notabit, latitudinẽ verò locus Planetæ in ipso quadrante designabit



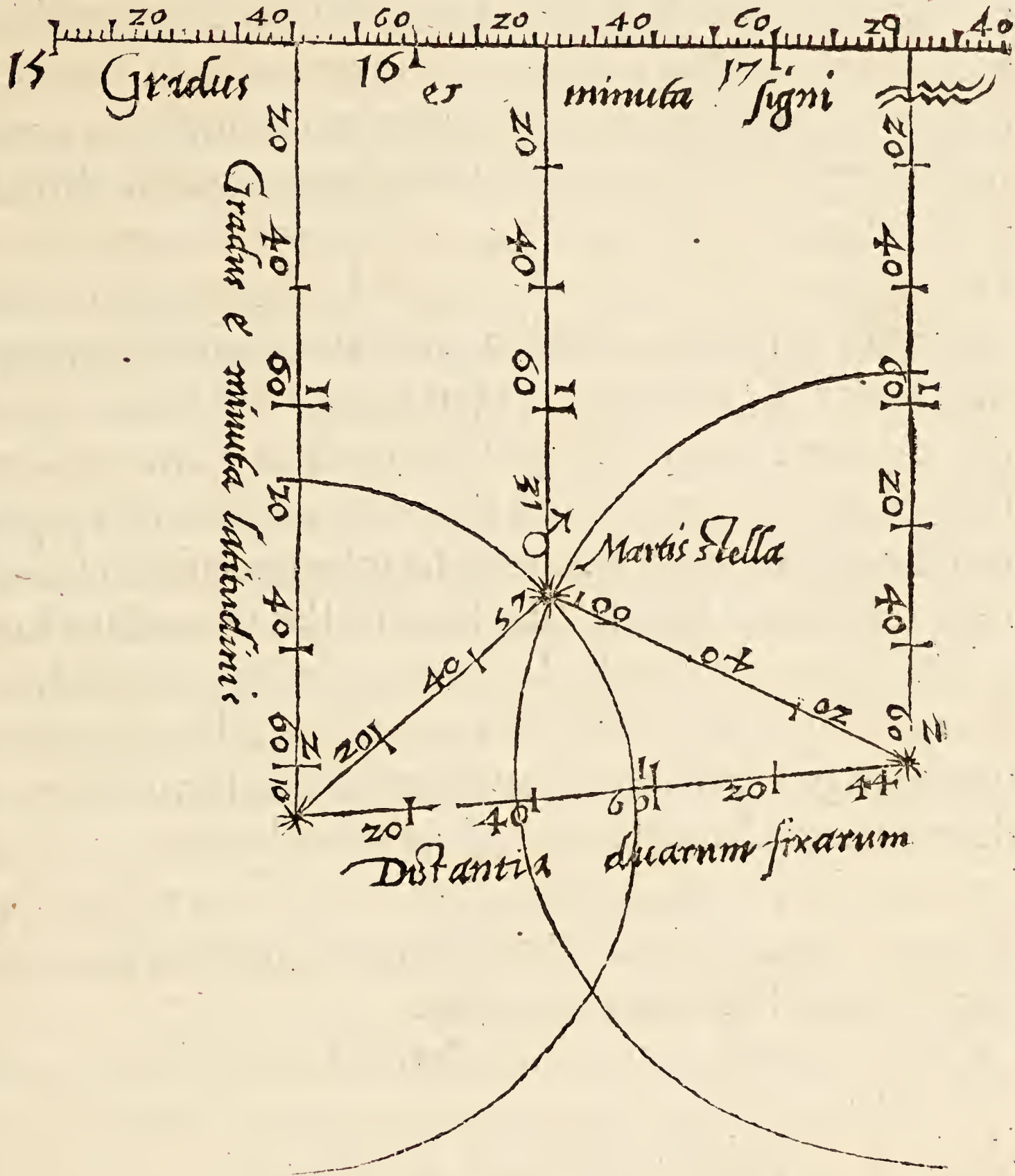
bit. Quòd si quoq; duæ stellæ fixæ in rectum cum Planeta fuerint constitutæ, iam facilius erit operatio. opus est enim tantum vna distantia ab altera illarum: deinde applicato quadrante circulari per duas stellas conspectas, numeretur in quadrante distantia illa inuenta à stella cui Planetam comparauimus: statim absq; circino locus Planetes manifestus erit. Sic quoque totum Cometes tractum depingere licebit: si præcipuum eius caput per modum assignatum in globo depinxerimus, & deinde comæ extremum simili ratione. Aut per aliam viam solo capite cometes in globo collocato. Cape per Radium totam eius longitudinem per gradus, deinde quadrantem circulare in globo sic compone, vt vna parte per Solis locum illius diei transeat, altera parte per cometes locum signatum. Extendetur enim coma secundum quadrantis latus ab ipso capite ad tantam longitudinem quantam inuenisti per Radium in aduersam à Sole partem. Quòd si quadrans non suffecerit, semicirculo opus erit. Hoc enim iam inde ab anno .1532. à nobis iugiter obseruatum est, quòd cauda siue coma semper rectissima proiiciatur in contrariam Soli partem. Quod etiam diligenter à Petro Apiano annotatum est, & primo in lucem emissum. Quanquam etiam verisimile est vetustissimos quosdam idem sciuisse ac obseruasse. Scribit enim Aristoteles, Hippocratem Chium cum Aeschyllo filio opinatos fuisse, comam Cometes aliud nihil esse præter radiorum solis refractionem quandam, ac ob id eos reprehendit Aristoteles. Verum enim uero quam rectè hoc agat, non admotum facile dixero. Certe plurimum errarunt, quòd Cometem ex stellis erraticis vnam



## RADII ASTRONOMICI

cum Pythagoreis senserint. De coma verò non malè mihi dixisse visi sunt. Quia iam octo Cometas obseruauimus, & semper caudas eorum quàm rectissimè à Sole in contrariam partem extensas vidimus, quemadmodum diligentissimè ab Apiano annotatum est. An autè per refractionem, an alia ratione huiusmodi comæ in longum proiectio fiat, non est huius loci differere: satis nobis visum est pro huius loci tractatione modum ostendisse, quò Cometarum loca inuestigentur facile quouis die, ac sic quoq; motus illorum varii notentur. Mouentur enim præter motum illum vniuersalem, qui ab ortu est in occasum, etiam suis propriis motibus, sed extraneis: alii in consequentia signorum, alii in præcedentia, nonnulli in latitudinem. Vidimus vnum anno. 1533 in Julio, ab Hirci sydere secundum viæ lacteæ ductum, motum per Cassiopeïæ sydus, hoc est, simul in præcedentia signorū & longe in Boream. Hæc de Cometis sufficiant. Vno exemplo breui praxim ostendam, descripto schemate in plano. Pridie Kalend. Nouemb. ho. 7. pomeridiana, anno. 1544. quo tempore hæc cōscripsimus, visa est Martis stella haud longè supra duas stellas fulgentiores, quæ sunt in cauda constellationis Capricorni. Distabat ab occidentaliori. 57. minutis tantum, ab orientaliiori. 1. gradu, & 6. minutis. Acceptis ergo per circinum distantiiis inuentis ad gradus eclipticæ, duco duas circinationes, alteram secundum semidiametrum. 57. minutorum ex stella priori in globi superficie, alteram maiorem ex stella posteriori. Concurrunt ergo istæ duobus locis, altero supra stellas, altero infra. At quia ad oculū apparuit Mars superior stellis, facile scietur, vtro  
in lo





in loco ponenda sit Martis stella. Visusq; est ♃ in decima sexta parte Aquarii secundum viam eclipticā, cum triente, & latitudo eius austrina apparuit vnus gradus & semissis. Atq; sic tabulæ cōmunes in Martis loco plus duobus gradibus aberrant. Obseruauimus eundem quoque Martem aliis variis temporibus, & aliquando à calculo communi Ephemeridum inuenimus illum abesse plus tribus gradibus. Hos ergo errores intolerabiles, qui  
 I.ii. ex



## RADII ASTRONOMICI

ex Alphonsino calculo nobis pullulāt, licebit secundum artificium Ptolomæi corrigere, vt proximè fecit immenso labore Copernicus. Hic autem nolo omittere commoditatem istius operationis in plano, quando distantia stellarum vltra 4. aut 3. gradus non se extendunt. Hoc enim certissimo constat, quod exiguæ magnorum circulorū in sphaera partes, à rectis lineis ad sensum non discrepēt. Quamobrem cum omnes distantia. 4. gradus non superant, licebit pulcherrimā in plano demonstrationem efficere, vt nos in exemplo præscripto, primum eclipticę duos gradus descripsimus, quos in sua minuta sciuius: deinde duas fixas stellas secundum longitudinem vniuscuiusq; locauimus simul & latitudinē. Longitudinē perpendiculari ex eclipticæ loco designauimus, in qua latitudinem numerauimus secundum eodem duos gradus eclipticæ ad arbitriū designatos. Post hæc martis stellam collocauimus, ac deinde reliqua perfecimus, æquè ferè iustè ac in sphaerica superficie. vt videre licet in schemate appposito.

¶ De eadem longitudine & latitudine stellarum per Radium & tabulas rectarū in circulo linearum, siue sinuum. CAP. XX.



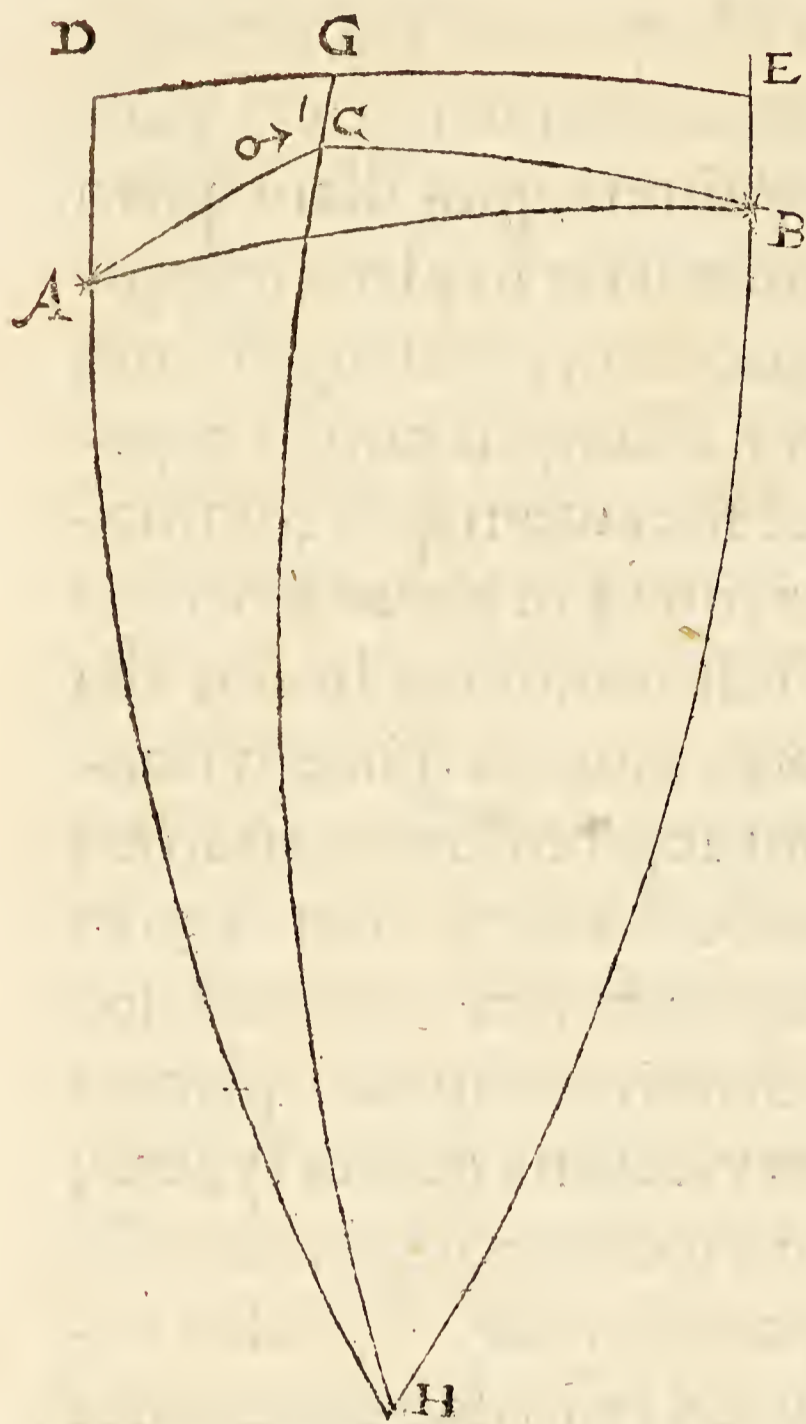
Voniam verò id quod modò diximus, plurimum adfert cōmodi rebus Astronomicis, paucisq; commodū est in globi superficie hæc dimetiri, ac raro in plano id liceat præstare, ob sphaericorum & rectilineorum triangulorum naturæ diuersitatem, potissimum quando vltra 4. aut 5. partes latera triangulorum extenduntur: demum quia multis  
arridet



arridet magis calculus, quàm illa quæ per instrumenta fit dimensio, maximè in iis quæ ad omniũ motuũ emendationem spectant, nō potui omittere, quin illam quam in Sphæræ superficie, ac nonnunquam in plana quoque docui stellarum commensurationem, ex triangulorum quoque sphericorum scientia ( assumptis tamen experientiis necessariis) edocerem. Hoc autem quò commodius fiat, eodem exemplo vtar, quod in præcedenti adductum est Capite. Ad cuius similitudinem licebit alia quoque examinare, ac formare, mutatis quidem nonnunquam formis triangulorum ac circulorum, attamen sub eandem cadentibus demonstrationem. Sint ergo in schemate appposito A, & B, duæ stellæ fixæ constellationis Capricorni, prope caudæ ortum cōstitutæ: quarum A, prior sit, apud Ptolomæum vicesima quarta lyderis, B, verò posterior & Ptolomæo vicesima quinta in ordine. Sitq; D, E, eclipticæ viæ portiuncula. Punctus vero H, polus Zodiaci Austrinus. Ex polo duo quadrantes H, D, & H, E, intelligantur procedere per stellæ prædictas. Erit igitur D, E, differentia longitudinis duarum stellarum in Zodiaco: quam inueni per diligentem observationem gradus vnus & 41. min. Sit etiam A, C, distantia stelle Martis à priori fixarum, quam inueni. 57. minutorum. B, C, verò distātia eiusdem à posteriori inuenta est per Radium. 1. gra. & 6. min. Latitudo quoque prioris stellæ D, A, ex Ptolomæo accipitur 2. gra 10. mi. Latitudo posterioris Austrina ( vt & illa prior) B, E, ex Ptolomæo quoque habetur 2. gra. Ex his itaq; thesibus lubet indagare per triangulorum sphericorum scientiã, Martis longitudinem & latitudinem. Primum igitur



## RADII ASTRONOMICI



concipio triangulum sphæricum A, H, B, cuius duo latera nota sunt. Nam A, H, residuum est ipsius D, A, de quadrante: hoc est, 87. gra. 10. min. H, B, verò 88. gra. ablato scilicet E, B, de quadrante. Angulus verò A, H, B notus est: quia ipsum determinat D, E, differentia longitudinis duarum fixarum. Ergo per vicesimam octauam quarti Io. de Monte Regio de triangul. aut per 11. Copernici, latus A, B, cognoscitur .1. gra 44. fere mi. quem admodum per experientiam quoque Radii adminiculo didicimus. Tribus ergo lateribus trianguli A, B, H, cogni-

tis, habebitur anguli B, A, H, quantitas per. 34. eiusdem Io. de Monte Regio, aut per. 13. Copernici, qui compendiosior his in rebus est. Inueni igitur angulum illum. 87 gra. cum sextante ferè. Secundò proponitur triangulum sphæricum A, B, C, cuius iam omnia latera nota sunt, vt diximus. Ergo per dicta problemata, angulus C, A, B, notus euadet, graduum scilicet. 35. & 56. min. Hos duos angulos colligo in vnum, sic cognoscetur angulus C, A, H, graduum 123. & 2. min. Tertiò propositum est triangulum sphæricum C, A, H, cuius angulus C, A, H, iam cognitus



gnitus est: duo vero latera A, C, & A, H, iam nota sunt, ut diximus. Ideoq; per 28. Io. de Monte Regio latus H, C, addiscetur graduum 88. minorum 20. Hanc igitur circuli partem, auferimus ex quadrante circuli H, C, relinquitur latitudo Martis C, G, unius gradus & 39. quasi minorum. Quarto, datis tribus lateribus trianguli sphaerici A, H, C, non poterit nos latere angulus A, H, C, p. 34 Io. de Monte regio, aut 13. Copernici, atque hunc angulum segmentum Zodiaci D, G, definit. Inueni igitur A, H, C, angulum 40. minorum. Ac tanta est Zodiaci particula D, G, Si nunc (ut nos collegimus) stellæ fixæ prioris longitudo est 15 graduum, & 40. minorum Aquarii sub ecliptica via, sequitur per additionem 40. minorum, Martis locus in Zodiaco 16. gra. & 22. min. ferè Aquarii, cum latitudine. 1. graduum. 39. min. ferè Austr. Qui idem ex Alfonsinis tabulis 18. gradus 38. minut. Aquarii occupare colligitur. Atque sic Radii adminiculo errorem duorum graduum & quadrantis gradus inuenimus, adeo ut non immerito Martis sydus inobservabile dixerit Plin. Verum potest huiusmodi observationibus error iste in Marte, ac in omnibus quoq; aliis corrigi stellis. Tantum desunt nunc Alfonsi, qui Mathematicæ rei ex animo faueant.

¶ De stellarum fixarum emendatione.

CAP. XXI.



Disceit ergo ratio præscripta emendatam cæli stellati siue firmamenti descriptionem: sed nullas adhuc vidimus tabulas satis correctas, ex quibus illam perficere liceat. Quæ enim à Ptolomæo nobis per manus



## RADII ASTRONOMICI

manus traditæ sunt, pluribus in locis emēdatione egent, ob errores qui multitudine scriptorum, & diuturnitate temporis paulatim irrepserunt. Aliæ verò ad imitationem Ptolomæi factæ, siue ab Alfonso, siue ab aliis, ob easdem causas non paucos habent errores. Quamobrē hortatos cuperem Matheseos cultores, vt pro virili quisque sua huic parti honestissimæ aliquando aliquam impendat operam. Nos quoque si Deus annos produxerit nobis, strenuè id ipsum præstare conabimur, laborem non detrectabimus. Nunc autem satis est modum ostendisse per Radium nostrum, quo absque cognitione longitudinis aut latitudinis alicuius stellæ totius firmamenti, aut vllius quoq; planetarum, nulla habita temporis anni, regionis'ue ratione, liceat oēs stellas magnitudine sensibili insignitas in globi superficie collocare, secundū eandem rationem quam in cælo seruant. Conficiendum ergo primum corpus exquisitè sphericū, cuius diametros sit. 3. aut. 4. pedum, si fieri potest. In huius superficie plana maximus descriptus circulus, diuidatur in . 360. partes, vt habet communis vsus Astronomorum, licebitq; hunc circulum obscuris designare lineamētis, vt postea deleri possit. Hoc factō accipiatur duarū quarumcunq; stellarum distantia exquisita per Radium, & secundum eam pingātur in globo duæ stellæ, nullo habito respectu longitudinis, latitudinis aut declinationis. Deinde per modum in capite præcedenti traditū, tertia ab his duabus collocetur. Ac insuper quarta. Sicq; omnes per ordinem stellas per duas quascunq; antea designatas licebit in globum collocare. Immò post. 5. aut. 6. stellas collocatas, vnamquamq; reliquā licebit duobus, tribus aut pluribus



ribus dimensionibus explorare, sicq; operationem confirmare, vt nullum relinquatur artificii dubium. Potes enim vnus stellæ collocandæ distantias capere à .5. aut 6. stellis iam in globo collocatis: & si omnes in vnū punctum concurrant, non est quòd dubites de tua diligentia. Si verò non congruant, repete operationem donec lapsus depræhenderis, eumq; correxeris. Hic autem opus esse memoria designatarum stellarum, cum diuersitate magnitudinum, vel me tacente quiuis facile intelligit. Proderit quoque plurimum ad confirmationem operis & artificii, obseruare in cælo, quæ stellæ in eadem recta consistant linea. Quòd si in globo quoque sic collocatæ fuerint, haud parum comprobatur operis perfectio. Cognosces autem in cælo, quænam stellæ in directum collocatæ sunt, aut quæ non, si solum regulam rectam transuersam oculo obtenderis manu in cælum extensa. Si enim visus p̄ latus regulæ sic fixæ delatus, tres, quatuor, aut plures stellas adiacere regulæ depræhenderit, illas in directum sitas non est dubium. Circuli enim omnes maiores in cælo nobis vt lineæ rectæ vidētur, id quod ratio optica declarat. In globo autē oportet idem per circulum æneum, aut ligneū explorare, aut per quadrantem circulare. Sic ergo facili modo poterit quispiam totum firmamentum, quatenus sub aspectum venit, certa ratione describere. Et sic descripta iam sphaera, si quis vellet declinatiōes stellarū, & longitudes quoq; cum latitudinib. omnium cognoscere, is primum quærat duarum tantum stellarum declinationes ab Aequatore, aut trium, vt firmior sit inuētio. Fit autem hoc per altitudinem stellæ maximam, & altitudinis poli cogni-



## RADII ASTRONOMICI

tionem, vt notissimum est. Cognitis ergo trium stellarum declinationibus, talium inquam stellarum, quæ in eandem cœli partē vergant, Boream scilicet vel Austrinam, (sic enim minus erroris poterit subrepere in ipso opere) subducat singularum stellarum declinationē ex quadrante. sic restabit earū distantia à polo suo. Secundum has distantias distendatur circinus, & ex singulis stellis illis, secundum suas à polo distantias, describantur circinationes: quæ vbi concursabunt, illic poli situm ostendent totius sphæræ. Commodum autem erit, circini pedes in huiusmodi operatione introrsum incuruos esse nonnihil. Inuento vno polo, per eum circulus maximus ducatur in sphæra, qui in duas partes diuisus oppositum polum ostēdet. Ex altero deinde polorum, per medium amborum describatur Aequator circulus. Quo descripro omnium stellarum declinatio ab orbe medio clarissimè videbitur. Deinde pro Zodiaco describendo obseruet Lunam circa Cancrū aut Capricornū existentem, ac cum aliqua stellarum fixarum in globo designata peruenientem ad cœli medium. Quod facile est, cognita meridiei linea, & perpēdiculari aliquo stylo & longo versus eam partem erecto, aut ex lunæ radiis. Id cum deprehenderit per lunę locum ex tabulis cognitum, cognoscat stellæ fixæ simul ascensionem rectam & distantiam eius à sectione verna eclipticæ, secundum gradus Aequatoris. Ducat ergo obscurū ex polo per stellā propositam circulum, vsque ad Aequatorē, ac deinde à contactu duorum circulorum, numeret stellæ ascensionem inuentā: sic punctus Aequinoctii verni in Aequatore inuentus dabitur: per quem altera opposita sectio cum me  
diis



diis Capricorni & Cancri locis in Aequatore innotescēt,  
 & cognita maxima Solis declinatione ecliptica, designa-  
 bitur cum suis polis, vt sphaera ratio docet. Ac sic tan-  
 dem omnium stellarum in globo locatarum longitudo  
 ac latitudo cognoscetur miro compēdio, cū nulla præ-  
 cesserit longitudinis aut latitudinis obseruatio. Poterit  
 etiam quispiam (si lubet) primum in sphaera omnes cir-  
 culos & polos designare, deinde duas primas stellas se-  
 cundum longitudes & latitudes suas bene notas de-  
 signare. Atque ex illis deinde reliquas omnes in globum  
 aptare per modum iam declaratum: cui poterit certitu-  
 dinis gratia alias obseruationes coniungere, vt declina-  
 tiones, latitudes, ac alia huiusmodi. Omitto hic studio  
 varios his in rebus triangulorum sphericorū vsus, quem  
 admodum partim in præcedenti capite ostendimus, ne  
 præter propositū latè nimis stylus efferatur noster. Tum  
 quoque sufficere videtur hic modus pro tanta stellarum  
 multitudine, quas si quis per Astrolabum aut torquetum  
 (vt vocant) describere malit, mea non refert, modò me-  
 minerit multò cautius vtendum esse illis instrumentis,  
 multoq; plures vt diximus, incidere errorum occasiones  
 ob varias instrumentorum partes, & cōnexiones, & mul-  
 tarum rerum necessarias obseruationes.

¶ De longitudine locorum per Lunæ locum.



CAP. XXII.

Dmonet me multorum diuersitas in  
 describēdis regionibus, aliquid de lon-  
 gitudine locorum annotare, eò quòd  
 nulla in re maior sit apud Geographos  
 difficultas. Latitudo enim regionum

K.ii.

quo



## RADII ASTRONOMICI

quotidiana experientia facilè addiscitur, cùm ex stellis fixis, tum ex ipso sole: vt latius & à nobis, & à multis aliis dictū est. longitudinis verò inuestigatio difficilima existit. Aut enim per eclipses lunares indaganda est, quæ rarò accidunt, rarius conspiciuntur, rarissimè à duobus mathematicis diligenter in duobus diuersis locis obseruantur. Aut vt nos in libello de vsu globi docuimus, per horologia arenaria aut alia addiscitur. Sed hoc opus nauigationibus tantū vtile est, requiritq; exactissimè constructa horologia, quæ auræ mutationes non auscultāt. Et si qui sunt alii modi per distantias & angulos vt vocant, positionum, illi paruis tantum intercapedinibus sunt vsui. Sed quotidie ferè si quis velit longitudinem loci alicuius perquirere, is diligenter consideret Lunæ distantiam ab aliquo sydere firmamenti per Radium nostrum. Ita tamen vt illa stella fixa secundum rectum eclipticę ductum, Lunam præcedat aut sequatur. Quod tum fiet, si stella ad quam Lunam comparamus, habeat eandem cum luna latitudinem & æqualem ferè. hoc est, si luna in Boream declinet, stellam eligamus similiter in Boream vergentem, paulò plus aut minus quàm Luna, atque itidem de Austrina capiendum est. Quòd si hoc commodum non est, tum per duas stellas fixas, vt in præcedente. 20. Capite edocuimus, longitudo lunæ inquiretur quàm exactissimè, aut in globi superficie, aut si qui peritiores sint, per sphericorū triangulorū cognitionem & vsum, vt antea de Marte docuimus. Ergo si per directum luna distiterit ab aliqua stellarū fixarū, cuius iam longitudo cognita sit, distantia quæ per Radium inuenta fuerit, addatur stellæ longitudini, si Luna plus in Or-

tum



tum se promouerit : aut subducatur eadem distantia à longitudine stellę nota, si Luna Occidētalior est ipsa stella: sic longitudo lunę colligitur. Diligenter etiã per stellarum altitudines hora ac scrupula horarum addiscenda sunt, eiusdem momenti, quo consideratio hæc perficitur. Hoc ergo modo, vel illo, quę Cap. 20. & 21. docuimus, inuēta longitudine ipsius lunę, oportet ex tabulis astronomicis exquisitis, supputare locū verum lunę pro eodem momēto, quo in cęlo lunę longitudo accepta fuit. Idq; ad meridianū alicuius loci, cuius longitudo cognita fuit, vel saltem pro quo tabulę confectę sunt. Quòd si tunc per tabulas eandem lunę longitudinem depræhenderit, quam per Radium, censebitur locus tuę speculationis, sub eodem meridiano, cum eo loco cui tabulę dicatę sunt, vel cuius longitudo nota. Si verò plus videbitur luna in Zodiaco promota per tabulas, quàm per experientiam visa fuit, certū erit locum illum vergere magis in ortum, quàm is cui tabulę sunt constructę. Sin minor longitudo per tabulas, quam per experientiã depræhensa fuerit, indicium est indubitatum, locum considerationis magis occiduum esse, quàm locum tabularum. Notetur ergo differentia inter longitudinem lunę per tabulas inuentam, & illam quę per experientiam depræhensa est. Ad hæc motus lunę horarius cognoscatur per argumenti calculum, vt communes Theoricę docent. Aut si rudior quispiam fuerit, aut tabulas in promptu non habuerit, motum diurnum lunę partiatur per 24. sic crassiori modo lunę motus horarius cognoscetur. Hoc cognito, dicat per regulam proportionum, Si. 32. minuta (verbi gratia) quę luna perambulat in hora, effi-



## RADII ASTRONOMICI

ciunt tempus vnius horæ, quantum faciet gradus & minuta differentiæ duarum longitudinum, quarum altera per Radium, altera per tabulas capta fuit? Ita demum regulæ processus tempus ostendet, quod inter duos meridianos intercedit circulos, alterum per locum experientia, alterum per locum tabularum ductum. Ex tempore verò facere gradus, vel pueris notum est. Horæ enim singulæ quindenos gradus efficiunt. Quaterna verò scrupula singulos gradus. Hos tandem gradus adicere conuenit longitudini illius loci, cui tabulæ dicatæ sunt, si alter locus plus in Ortum vergat: sin verò in Occasum, subducere. Sic longitudo locorum (potissimum si plurimum distiterint) certius addiscetur, quàm per vllas itinerum dimensiones. Sed duabus hac in re opus est cautionibus. Prior, vt tabulæ ex quibus calculus hic depro-mitur, exquisitæ sint. Altera, vt parallaxeos Lunæ habeatur ratio, siue diuersitatis aspectus lunæ. Illa enim diuersitas longitudinis adimi debet ex longitudine lunæ per experientiam inuenta, si Luna inter nonagesimum Zodiaci gradum & Orientem constituta fuerit: si verò à nonagesimo gradu in Occasum declinauerit, addenda est eadem illa diuersitas longitudinis lunæ longitudini per Radium inuentæ. Quaritur autem diuersitas hæc, ex tabulis in eum vsu factis, aut per triangulorum sphericorum scientiam ex tabulis sinuum. Hanc vt eruditiores facile obseruant, ita vulgares omnium difficilimè. Quamobrem consilio hanc difficultatem euitandam suadeo, nullo modo negligendam, vt quidam inquit. Potest enim neglecta inducere in nostro climate errorẽ horæ integræ. Qui error condonari non potest. Quamobrem



obrem hanc obseruationem suadeo faciendam vulgari-  
 bus Astronomis, cū Luna circa puncta solstitorū Can-  
 cri & Capricorni constiterit, ac tum prope cœli fastigiū.  
 Hoc eīm modo, nulla incidet sensibilis parallaxis in lon-  
 gitudine. Suntq; illa obseruatu facilia. Sed etiam si aliis  
 in signis Luna versetur, docebo artificium, vt solo visu  
 liceat indicare, quādo nullā visus in longitudine diuersi-  
 tatem pariat. Ergo cū Luna plena non est, sed vel cor-  
 niculata, vel ἀμφικυρτῶ apparet, expectent studiosi, do-  
 nec Luna ad perpendiculum cornibus videbitur erecta.  
 Id quod docebit facile regula oblonga prætensa ante  
 oculum, aut perpendiculū ex manu demissum. Si enim  
 perpendiculū ab vno cornu visu indicante per alterum  
 quoque transeat, tum certum est Lunam in nonagesimo  
 eclipticæ gradu ab emergēte computato consistere, vn-  
 de diuersitate intuitus in longitudine carebit. Quod si  
 superius cornu in ortum nutet, necdum Luna ad eam cœ-  
 li partem peruenit, estq; diuersitas intuitus maior quā  
 res ipsa, hoc est, quā vera longitudo. sin ad occasum su-  
 perius cornu inclinetur, iam præterit Luna locū illum  
 cœli, in quo nihil visus euariat in longitudinem Zodiaci,  
 Estq; tanto maior diuersitas vtrobique, quantō magis vi-  
 debitur Luna prona vel supina iacere. Hoc ergo indicatiū  
 suffecerit iis, qui difficiliorē calculum parallaxeon præ-  
 terire malunt. Porro hanc longitudinis inquisitionem  
 optimam esse in grandioribus distantis scire oportet.  
 Qua si vti scirent commodè, qui in remotiores mundi  
 partes abeunt, indubitata nobis esset regionum descri-  
 ptio. In qua propterea multi multa audent immutare,  
 libidine imaginationis incertæ potius, quā ratione sci-  
 entia



## RADII ASTRONOMICI

entia ducti. Sed de his alius dabitur Deo aspirante locus. Nunc vno exemplo vtcunq; propositam doctrinam clariorem faciam. Anno Christi. 1540. pridie Idus Iunii, ad horam decimam pomeridianam, diligenter obseruavi Lunam, ac deprehendi illam coniunctam illo momento cum clara Virginis stella, quam Spicam vocant, secundum longitudinem. Colligebam autem hoc per Radium. Quia aequè aberat Luna & Spica à stella quæ in fronte Scorpii media est, eratq; distantia .39. graduum ferè. Declinat autem hæc stella ab ecliptica via in Austrum, quemadmodum & Spica. Alioqui incerta fuisset hæc consyderatio. Ad hæc accessit aliud argumentum conuinctionis, Quod linea per apices cornuum lunæ per visum imaginata, exactè in Spicam ducebat. Constat autem per experientiam & per tabulas Copernici, locum Spicæ distare à puncto æquinoctii verni .197. gradibus & .29. minutis tempore huius nostræ obseruationis, hoc est, ipsam esse in .17. gra. & .29. min. signo ♋. Ad idem quoq; tempus locum lunæ supputauimus, facta temporis coæquatione vt decet, per easdem Copernici tabulas. Atq; inuenimus lunam distare illo momento à puncto æquinoctii verni. 196. gradibus cum .48. scrupulis. Quum ergo clarum sit Louanii locum lunæ per experientiam compertum, superare locum lunæ qui Cracouia respondebat, colligitur Louaniū plus in occasum vergere quam Cracouiam. Vt autem quantitatem differentia inueniam, subduco minorem lunæ longitudinem à maiori, colligiturq; excessus .41. minutorum. Hunc in tempus reduco tali artificio: Per Anomaliam lunæ, siue argumentum, quod erat. 4. sexagenarum siue signorum Phificorum



ficorum. 33. graduum, & 5. ferè minutorum, colligo motum Lunæ horarium . 32. minutorum & semissis. Hinc per regulam proportionum quantum temporis. 41. minutis debeat, si . 32 $\frac{1}{2}$ . horam faciant, colligo . Ac prodeunt . 75. minuta horarum. Vnde constat, Cracouiam Louanio orientaliorem esse vna hora cum quadrante. Et quia Cracouia plus in Ortum vergit quàm Alexandria per vnam horam, vt asserit idem Nicolaus Copernicus, sequitur Louanium ab Alexandria in occasum tendere per quadrantem horæ. Facit autem quadrans horæ in gradibus tres cum dodrante gradus : qui ablati à longitudine Alexandriæ, relinquunt Louanii longitudinem 26. graduum cum dodrante . Nam longitudo Alexandriæ Ptolomæo statuitur in sua Geographia. 30. graduum cum semisse . Omisi autem hic studio minimas quasdam numerorum reliquias post diuisiones, ne rem obscuriorem studiosis facerem. Nec parallaxeos mentio facta est vlla : tum quia exigua fuit longitudinis diuersitas. 6. minuta non transcendens multum, quam temporis diminutione compensauimus. Fuit enim apparēs coniunctio sextante quasi horæ post decimam: vera autem in decimam incidit, quantum per Astrolabum colligere potuimus. Maluimus autem illo modo calculum proponere studiosis, vt planior esset, deinde pro peritioribus quoq; difficiliora subiungere, ne cuiquam defuisse videremur.

Scribit similem modum Orontius Delphinus, per Lunæ applicationem ad circulum Meridianum. Cuius miror inuentionem, cur sibi primum adscripserit, ac si nemo ferè veterum alia ratione quàm per eclipses potuerit regionum longitudes inuenire. Ego sanè iam apud



## RADII ASTRONOMICI

plures legi longitudinis obseruandæ modum per Lunæ motum, potissimum verò apud Ioannem Vernerum insignem virum, qui paraphrases simul & commentarios scripsit in Claudii Ptol. Geographiam: Qui sanè modus multo commodior est, quàm Lunæ ad Meridianū pertingentis obseruatio. hæc enim momentanea ferè est, ac semel tantum in .24. horis conspicua. illa verò pluribus horis, multoq; tempore obseruari potest. Sed & vterq; horum auctorum (vt pace ipsorum dixerim) non bene diuersitatem aspectus, quam Græci παράλλαξις vocant, negligit hoc in negotio. Potest enim illa neglecta in vtroque modo differentiã efficere in longitudine regionum. 8. graduum aliquando. Nam Luna sub Meridiano constituta, παράλλαξις habet in longitudine nonnunquam. 17. minutorum: quibus respondent plus .34. aliquando minutis temporis: cui deniq; amplius quàm 8. gradus longitudinis debentur: quoniam hora. 15. obtinet gradus. Quum ergo error hic nō leuis sit, artificiose sanè (vt docui) hæc res tractanda est.

### ¶ De Solis & stellarum altitudine supra horizontem CAP. XXIII.



Olem ab ortu emergentē paulatim per obliquū nobis in sublime ferri, dubium nemini esse arbitror: quousque in meridie fastigiū consecutus, simili quo sublatus est ductu, in occasum delabatur. Ex altitudine autem eius quocunq; accepta momento, hora diei dicitur. Et ex Meridiana altitudine, regionum deflexus ab orbe medio addiscitur. Sic quoque stellarum altitudines ad similes vsus nobis captan



captantur. Varia autem sunt instrumenta, quibus altitudines stellarum inquiruntur. Verum ut vno instrumento varios complecteremur vsus, visum fuit nobis commodum, Radium quoque hoc vsu illustrare. Pro Solis ergo altitudine tres modos inuenimus. Primum, perduc Transuersarium ad initium vsque Radii, vbi. 90. gradus inscribuntur, ac vtrinque æqua pars transuersarii extet, Pinnulæ quoque elongentur à Radio vtrinque ad .100. particulas, ita vt à latere Radii ad latus pinnulæ exterius .100. numerentur partes. Et sic Radius libræ instar dependeat, adhibito cultello, aut stylo ad mediū Transuersarii. Fiat autem examen huius suspensionis ad perpendiculum, ac semel depræhenso styli in Transuersario loco, fiat crena vt perpetuo facilis fiat Radii suspensio. Pendente ergo sic Radio ad perpendiculū, obuertatur latus Radii ipsi soli, ita vt solis vmbra à pinnula transuersarii proiecta, in latus Radii desinat, siue æquales illic inscribantur partes, siue inæquales, hoc est, gradus. Notetur ergo locus vmbrae, & quot gradus circa eum locum siue in eodem latere, siue in alio notauerit, diligenter consideretur. Nam illi, quantum Sol à vertice capitis distet, indicant. Hos si ex. 90. demas, restat solis supra Finitorem altitudo. Secundus modus facilimus est, & æquè stellis ac Soli accommodari potest. Possunt etiam omnes illæ dimensiones Geometricæ, quæ per Scalani Geometricam perficiuntur, hoc modo facilimè compleri. Hæc igitur vt commodè facias, perforabis Radium exiguo foramine circa initium ipsius, vbi. 90. gradus inscribuntur, & alligato per foramen filo sericeo, aut exigua armilla suspendes Radium ad perpendiculum è ma-

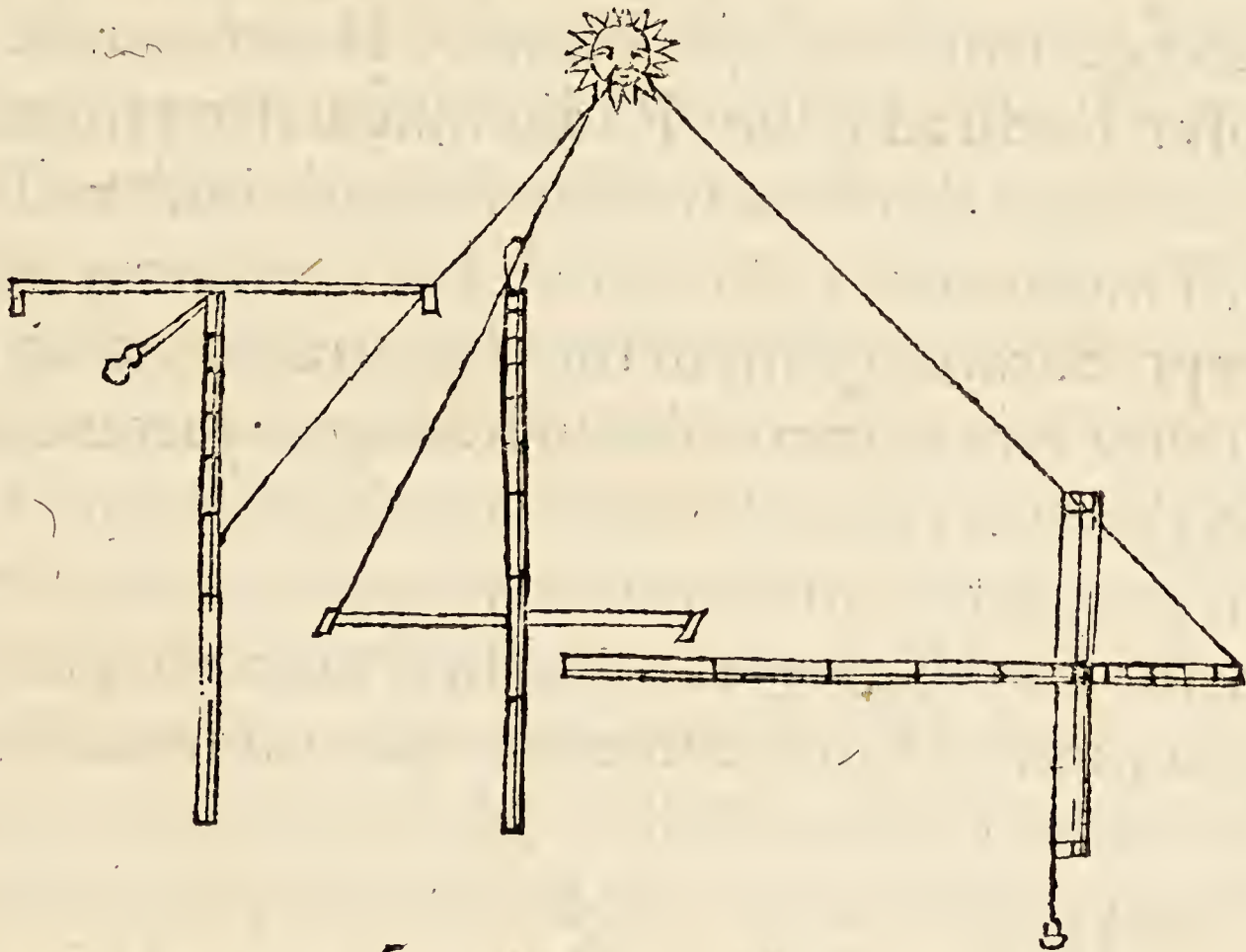


## RADII ASTRONOMICI

nu tua, fereturq; transuersarium vtrinq; æqualiter educum, & ad libellam constitutum in Radio sursum deorsumq; pro rei necessitate. Hoc interim non omnittendum est, vt pinnulæ latus per quod aspectus fertur, aut in quod radius solis definit, exquisitè . 100. partibus à Radio absit: quod ideo admoneo, quia fistulæ quadratæ crassitudo sensibilis aliquam Transuersarii partem occupat, tanto igitur propius adducenda est pinnula quantū fistulæ crassitudo in Transuersario occupat. Aut extremitati Radii, quæ vmbra proiectura est, eiusdē crassitudinis cum fistula corona circumponenda est, vt apex qui vmbra projicit, sit perpendicularis medio puncto Transuersarii. Accepturus ergo solis altitudinem, Suspende Radium è manu, & secundum latera Soli lucenti obuerte, ita vt vmbra à radii summitate proiecta in pinnulam transuersarii . 100. partibus æqualibus à radio distantem definat exactè. Et si vmbra pinnulam non contingat aut superet, moue transuersarium aut deorsum aut sursum in Radio, donec vmbra exactè pinnulam attingat. Tum locus transuersarii in Radio distantiam solis à vertice indicabit. Simili ratione nocte stellarum altitudines addisces. Suspēso enim Radio è manu, aut appenso eodem ad palum, moue transuersarium sursum deorsum'ue, donec visu directo per latus pinnulæ & summitatem Radii, stella conspiciatur: mox enim locus transuersarii stellæ distantiam à vertice declarabit. Hæc autem aut per gradus licebit numerare, aut per æquales partes ex sinuum tabulis colligere, vt in Capite. 15. docuimus. Atque hic modus omnium & optimus est & facilimus. Tertius modus est si Radius in directum tendatur secundum Horizontis



zontis æquidistantiam, ita vt transuersarium ad perpendiculum consistat, Radius verò ad libellam. Quod potest fieri appenso ad transuersarium perpendiculo, vt in dimensionibus Geometricis admonuimus. Tunc si vmbra à pinnula transuersarii proiecta in finem Radii vbi 90. gradus inscribuntur pro sole: aut si visus ab eodem fine per latus pinnulæ delatus in stellam dirigatur, locus transuersarii in Radio quesitã altitudinẽ notam faciet. haud aliter stellarũ distantias diximus esse numerãdas.



*Primus modus    Secundus modus    Tertius modus*

Accedit autem hic quædam nauigantib. in oceano comoditas. His etenim perpendiculo nullo est opus, cum vtcunq; fluctus maris consistunt. Si enim applicato tantum Radio ad oculum per alteram pinnulam, horisontem, hoc est, extremam cæli partem conspiciant, per alteram vero stellam statim altitudo stellæ innotescet. Idem quoque in campestribus locis datur agere, vbi nulla sunt montiũ, aut ædificiorum, aut arborũ obstacula.

Pot



## RADII ASTRONOMICI

Potest tandem quarto modo Solis altitudo exactè sciri per Radium . Erigitur enim in planitie aquata Radius insistens planitie ad angulos rectos, siue ppēdiculariter. Notatur deinde diligēter vmbrae eius longitudo, quam numeramus per easdem partes equales, per quas Radius diuisus est. Deinde multiplicamus vmbrae ipsius partes aquales per partes dimidii transuersarii, & productū diuidimus per totius Radii partes aquales: tūc enim prouenient partes aquales, quæ in Radio disquisitæ, gradus ostendent altitudinis supra Finitorē. Habet enim se vmbra ipsius Radii ad ipsum Radium, sicut in tertio modo quem diximus, distantia transuersarii, ad eiusdem Transuersarii medietatem . Si verò ex hac operatione plures partes producātur, quàm in toto sunt transuersario, tum multiplica omnes partes totius Radii, per partes quæ in Radio ab initio vsq; ad locum statum transuersarii sunt: & hinc prognatum numerum partire per vmbrae longitudinem . Ex tali progressu prodibit numerus partium aequalium: quem si in transuersario quæras, simul adiacentis altitudinis gradus videbis . Non pigebit verò priorem huius posiremi modi doctrinā exemplo declarare. Anno. 1544. Nono Kalend. Nouemb. in meridie, accipi vmbre Radii longitudinem in planitie particularum  $970\frac{1}{8}$ . quales erant in toto Radio. 437. Colligo ergo per proportionē hoc modo, Si 437. efficiunt.  $970\frac{1}{8}$ . quantū dabunt. 100. partes, quæ in transuersarii sunt medietate? Efficit multiplicatio. 97012. quæ diuisa per 437. generāt 222. partes. Has si in Radio numerauero, deprehendo circa eum locum. 24. gradus cum quadrante gradus. Tanta fuit Louanii solis altitudo tempore adsignato.

¶ Quan



¶ Quantum Solis amplitudo umbras variet.

## CAP. . XXIII.

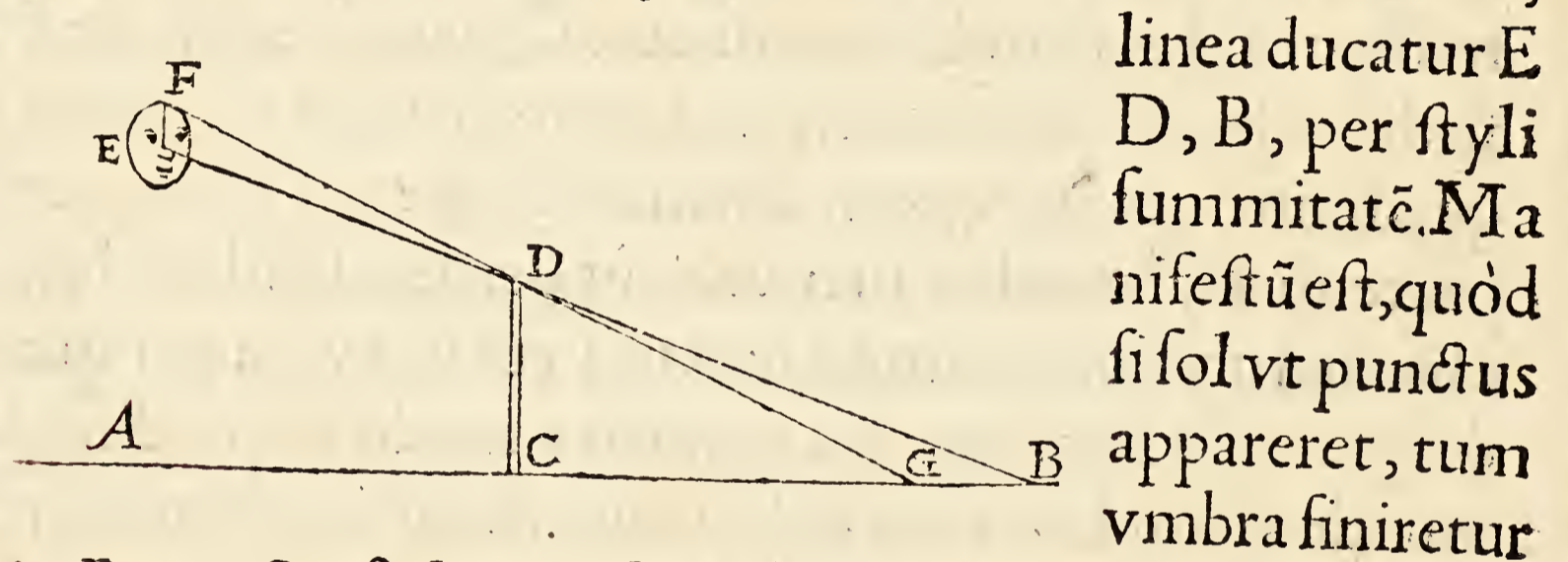


Erùm hic seriò mihi admonendus lector est, de altitudine solis per umbram quocunque modo accepta, quòd illa semper quadrante gradus à veritate absit. Non in Radio solùm, verùm quocunq; modo aliter accepta per umbræ gnomonis, aut alterius rei projectionem in plano aut muro. Neque est quòd hic instrumenta culpes. Sed euenit hæc differentia ob Solis magnitudinem, amplitudinem ue. Non enim ex solo centro radios emittit, sed etiam toto corpore, vt patuit in eclipsi solari, Anno. 1544. visa. Quamobrem diligenter obseruandum est, quando ex umbrarum protensione solis altitudo inquiritur. Quando enim erecti styli umbra in plano accipitur, tum altitudo sic inuenta quadrante gradus veram altitudinẽ superat. Cùm verò protensi styli umbra in muro aut perpendiculari linea obseruatur, tum altitudo inuenta abest à vera per quadrantem ferè gradus. Sic in quarto modo quem docuimus de altitudine solis obseruanda, semper altitudo inuenta, superat veram solis altitudinem quadrante gradus. Itaq; fuit altitudo solis nono Kalend. Nouemb. obseruata. 24. graduum tantũ, quæ inuẽta fuerat. 24. gra. 15 min. Eodem modo, in secundo & tertio quem docuimus modo, semper altitudo solis maior apparet. 15. minutis ferè. Contrà in primo modo obseruandæ altitudinis, semper altitudo solis inuenta, abest quadrante gradus à vera altitudine. Non ita in stellis se res habet, sicut in sole & Luna: quoniam stellæ reliquæ vt puncta nobis apparēt,  
neque



## RADII ASTRONOMICI

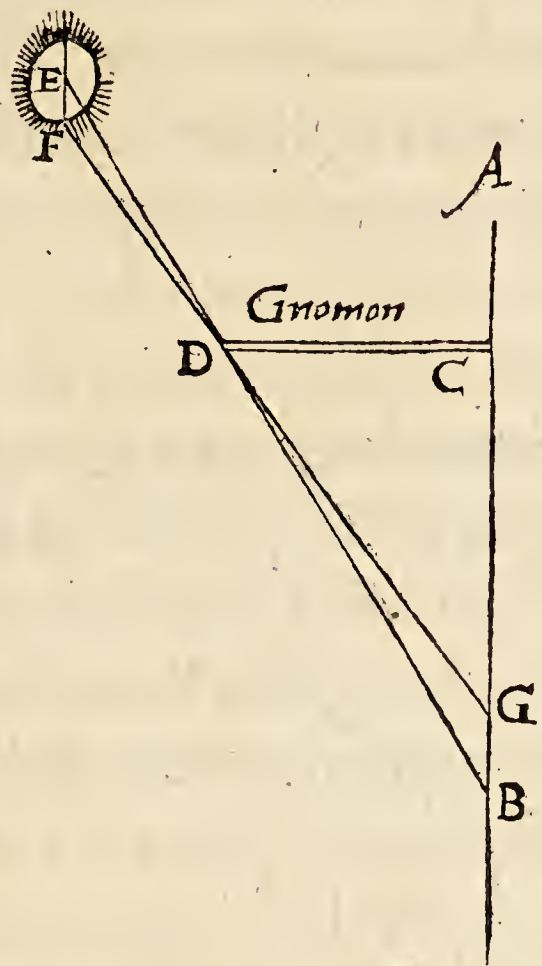
neque obseruabiles faciunt vmbra. Videant ergo qui cylindros vocatos indices conficiunt, vt horarum altitudines quadrante minores semper aestiment quam tabula docet. Vt enim summatim dicam, vmbrae omnes siue ad perpendiculum deorsum, siue in planum proiciantur, tanto sunt minores quantum quadranti gradus responder. Verum ne suspensum detineam lectorem, causam quoque huius rei indicabo. Quum enim solis amplitudo ad dimidium in caelo se extendat gradum & amplius nonnunquam, & radii non a centro solum proiciantur, sed ab omni eius superficie, vt per eclipses colligitur. Fit hinc, vt alia sit linea ex centro solis procedens, alia ab ambitu deducta. Exempli gratia, sit planum A, B, super quo gnomon aut stylus erigatur C, D, iam a centro solis E,



linea ducatur E D, B, per styli summitatē. Manifestū est, quod si sol vt punctus appareret, tum vmbra finiretur

in B, puncto: sed quia ab ambitu solis F, etiam radii proiciuntur, fit hinc vt vmbra desinat in G, puncto. Itaque C, G, vmbra breuior est quam C, B, secundum G, B, quam efficit solis semidiameter E, F. & altitudo solis sic aestimata, ostēdit altitudinem supremi puncti F. non autem centri solis, secundum quod tamē accipi debet. Rursum sit linea perpendicularis, qualis est parietum superficies, aut cylindrorum A, B, Ad quam extendatur ad angulos rectos D, C, stylus aut index, sitq; sol E, F. Ducatur igitur





tur ex centro solis E, linea per indicis apicē D, quæ sit E, D, B. Effet itaq; vera vmbre styli longitudo C, B, si sol vt punctus luceret. Iam verò, quia totus lucet, proiicitq; radios omni ex parte, fiet vmbra breuior C, G, scilicet, idq; secundum semidiametri Solis magnitudinem (vt diximus) E, F. Hinc quoq; altitudo solis secū dum F, punctum æstimata, (vt fit) minor erit vera altitudine e-

ius, quæ centro E, respondet. Sic in primo modo accipiendi altitudinem Solis, semper minor quadrante gradus apparet. Radius enim erigitur aut suspenditur ad perpendiculum, vt hic linea A, B. Transuersarium verò se habet vt D, C. sic vmbra A, G, semper breuior apparet. Quòd si quispiam adhuc dubitet de hac demonstratione, is per experientiam eodem momento accipiat Solis altitudinem per duos indices, siue Gnomones: quorum alter plano insistat perpendiculariter, alter superficie perpendiculari infigatur ad angulos rectos. Atqui sic obseruatæ altitudines deprehendentur ad inuicem differre dimidio gradu, aut paulò amplius, secundum Solis amplitudinem. Altera enim vmbra proiicitur à summo solis pūcto, altera ab imo. Vnde altera altitudo quadrante gradus superat Solis veram altitudinem, altera superatur. Ab inuicem verò semisse gradus dissident. Itaque & hoc modo licebit Solis diametrum metiri absque vllò



## RADII ASTRONOMICI

ferè instrumento peculiari. Verùm ista fiant intra parietes si fieri potest, clausis aliis fenestris, admissio autem sole per angustam fenestram. Sic enim umbræ exquisitè erunt & articulatim distinctæ, quæ alioqui sub dio ob amplum lumen obtusæ ac quasi incertæ apparent. Hæc igitur quia cognita sunt & iucunda & necessaria, nec ab aliquo (quòd equidem sciam) hæctenus annotata, volui pluribus verbis indicare, vt Radii nostri vsus perfectus extaret. In astrolabis verò & aliis instrumentis, vbi solis altitudo accipitur admissis radiis eius per angusta foramina, talis differentia non accidit. licet tamen notare radios solis in maiorem amplitudinem desinere, quàm foraminis est per quod admittuntur magnitudo, ob eandem quam diximus solis amplitudinem & radiorum proiectionem.

¶ De umbrarum rationibus & Gnomonum.

CAP. . XXV.



AM vero non erit difficile per Radium, Gnomonum & umbrarum rationes colligere: & vicissim ex umbrarum ad Gnomonem data proportione, altitudinem solis inuenire, idq; per omnes modos præcedenti Capite adsignatos. At ne prolixitate molestus sim, secundum tantum modum prosequar, reliquos quiuis ingeniosus facile huic accommodabit. Suspenso ergo Radio ita vt umbra summitatis radii in pinnulam proiciatur, vt docuimus, quanta est ratio distantiae transversarii à fine qui umbram proicit ad longitudinem dimidii transversarii, tanta est quoq; proportio Gnomonis ad umbram, & cuiuscunq; alterius rei ad perpendicularum erectæ, ad suam umbram. Vnde  
cogni



cognitis tribus, semper quartus indagabitur numerus. Atque ut vno verbo rem expediam, Si per umbram rei datam, placet ipsius rei umbram proiicientis quantitatem cognoscere, tum semper dimidium transversarii diuisoris vices subibit: reliqui in inuicem ducentur. Contra si quouis tempore, cuiuscunque datæ rei erectæ umbram placet scire, tum duces altitudinem rei in dimidium transversarii. productum partieris per distantiam transversarii à fine Radii. Hoc modo poteris umbras hybernas, æstiuas, ac æquinoctiales, & alias quascunque dimetiri, vbicunq; libuerit locorum. Nulla verò hic opus esse reor demonstratione, cū omnis rei fundatio in quarta sexti Euclidis (vt sæpius dixi) consistat. Solet quoque per Aequinoctiales umbras cœli declinatio siue regionum latitudo inquiri, hoc in Radio longe facilimū est. Id quod vno atque altero exemplo declarasse sat fuerit, meo quidem iudicio. Scribit Plinius lib. 2. Cap. 72. & similiter Vitruuius lib. nono. Romæ umbram Aequinoctialem habere partes. 8. quales Gnomon. 9. obtinet, lubet hinc per Radium latitudinem Romæ indagare. Duce Gnomonis partes in Transversarii dimidiam longitudinem: productum nempe .9000. diuido per umbræ longitudinem, quæ erat. 8. partium, prodeunt. 1125. partes. Quas si in Radio disquisiero, reperio circa eum locum gradus. 41. cum. 38. scrupulis ac tanta est secundum rationem datam Romæ latitudo. Quam Ptolomæus ob id. 41. graduum adsignauit, & bessis siue. 40. minutorum. Ioannes tamen de Monte Regio. 42. gradus obseruauit cum. 4. scrupulis. Sed sufficebat veteribus rudior illa umbrarum adsignata proportio sub notis ac prom-



## RADII ASTRONOMICI

ptioribus numeris, potissimum ad horologiorum Solarium designationem. Quanquam ex Solis amplitudine potest hac diuersitas inueniri, vt in Capite precedenti docui. Simili modo, Alexandriae vmbra partium trium adsignat Vitruuius, qualium Gnomon est quinque. Ductis ergo .5. in .1000. medietatem transuersarii scilicet, & producto diuiso per .3. colliguntur .1666. particulae, quae in Radio ostendunt .30. gradus, cum .58. minutis: tanta est Alexandriae latitudo. Cui Ptolomaei consentit obseruatio. Quomodo verò eadem graduum quantitas ex tabulis subtensarum in circulo rectorum eliciatur, cum non sit huius instituti, studio praetermitto. Quanquam id ipsum licebit ex .15. Cap. facile cuius colligere. Est enim idem hic modus faciendi cum eo quae illic declarauimus.

¶ De Geometricis dimensionibus per Radium, alio quam dictum est modo.

### CAP. XXVI.



Oteram hoc loco nouum libellum de rerum dimensionibus contexere: sed ne ex musca (quod dici solet) Elephantum facere videar, rem omnem in pauca contraham. Extat passim antiqui instrumenti vsus, quod Quadratum Geometricum vocant, alii verò dorso Astrolabi insculpunt, aut Quadrantibus, aliisque Sciotericis instrumentis, vocantque Scalam altimetram. Nos quoque annulo astronomico adiunximus. Quicquid igitur de hoc Quadrato Geometrico extat, id totum Radius noster aliter sanè quam antea docuimus, ac compendiosius quam Quadratum Geometricum, praestat. Siue enim per vnam stationem



tionem rerum altitudines metiri placet, siue per duas, facilima erit per Radium operatio. In vna quidem statione suspenso Radio, vt in .23. Cap. in secundo modo diximus, si per alteram pinnulam & summitatem Radii cacumen alicuius rei conspiciatur. Erit proportio distantia tua ad altitudinem quaesitam, qua est dimidii transuersarii, ad remotionem transuersarii à fine radii. Ducta itaque distantia data & cognita per remotionem transuersarii datam, & summa diuisa per dimidiū transuersarii, scilicet. 100. vel. 1000. prodibit quaesita altitudo. Hic verò tantum compendii Radius praebet, quòd vmbra recta aut versa non sit opus distinctione, sed vna tantum regula. Si verò per duas stationes cogaris metiri altitudinem visam, ob impeditam accessionem: tum à remotiori fac initium, suspenso scilicet Radio aspice per pinnulam & summitatem Radii cacumen rei propositae, aut transuersarium sursum deorsum ue moueas, in æquilibrio tamen permanens, donec commodè quod diximus & exactè liceat deprehendere: tum diligenter nota locum transuersarii in Radio. Accedenti verò propius ad secundum locum stationis, necesse est transuersariū deorsum mouere, remotiusq; ab initio radii abducere. Hoc ergo facito, donec rursus per pinnulae latus verū, & summitatem Radii cacumen eiusdem rei appareat, rursusq; nota quot partibus æqualibus Transuersarium ab initio absistat. Excessum huius remotionis supra priorem, confer ad secundam remotionem. Nam sicut hic excessus se habet ad totam remotionem posteriorem, ita se habet distantia duarū stationū, ad totam distantiam, qua est à remotiori stationis loco ad rem vsq; propositā. Itaq;



## RADII ASTRONOMICI

(vt breuibus dicam) distantia duarum stationum pedibus aut alio mensurae genere emensam, duc in remotionem transuersarii à fine maiorem, & hinc surgentem numerum partite per duarum transuersarii remotionum differentiam. Sic exurget distantia quæ à remotiori stationis loco est ad rem propositam. Hac collecta per remotiorem stationem eiusque obseruationem, facile rei propositæ altitudo addiscitur, vt iam iam edocuimus. Demum si quis per breues admodum elongationes stationum ab ipsa re proposita cogatur dimensiones perficere, is per currentem pinnulam, quam ab initio diximus necessariam esse, poterit aspectum ad summitatem Radii & rei metiendæ dirigere, demisso plurimum transuersario. Sic enim cursoris accessione aut remotione transuersarium quantumuis breue redditur, ita tamen vt extra libellam non inclinetur. Hoc enim scire conuenit, cursori debere ita leuem esse, vt suo pondere nihil momenti radii librationi inferat. Hoc autem modo longè facillimè rerum altitudines accipiuntur. Manente enim in vtraque statione eodem situ transuersarii, si quis per cursori secundum rei necessitatem translatum in vtraque statione, aspiciat & radii & rei cacumina, statim duarum cursoris elongationum à radio in transuersario notata differentia, eam ostendit rationem ad transuersarii elongationem à fine, quam habet stationum interstitium ad rei altitudinem quæsitam. Quamobrem duc numeratam stationum distantiam in transuersarii remotionem à fine, productam summam partire per differentiam duarum elongationum ipsius Cursoris à Radio, aut pinnulæ alterius & Cursoris, si per ipsa facta est consideratio. Sic  
tibi



tibi rei altitudo quaesita dabitur. Hæc igitur breuibus exemplis & facili demonstratione declarata, totum illum de quadrato geometrico tractatū facile vtilitate æquabunt. Quæ verò de profunditate & distantis adiiciuntur, eodem modo & fiunt, & demonstrantur. Sed quia exiguam habent vtilitatem, nec maiorem difficultatem, studio prætermisi garrulitati parcens.

¶ Demonstratio breuis prædictarum dimensionum cum exemplari calculo.

CAP. XXVII.



VIA nouus est hic modus, nec passim obuius, nō fuerit inutile exemplis eum comprobare, & demonstratione (breui tamen) confirmare. Sit magnitudo proposita A, B: stationis locus C. Su-

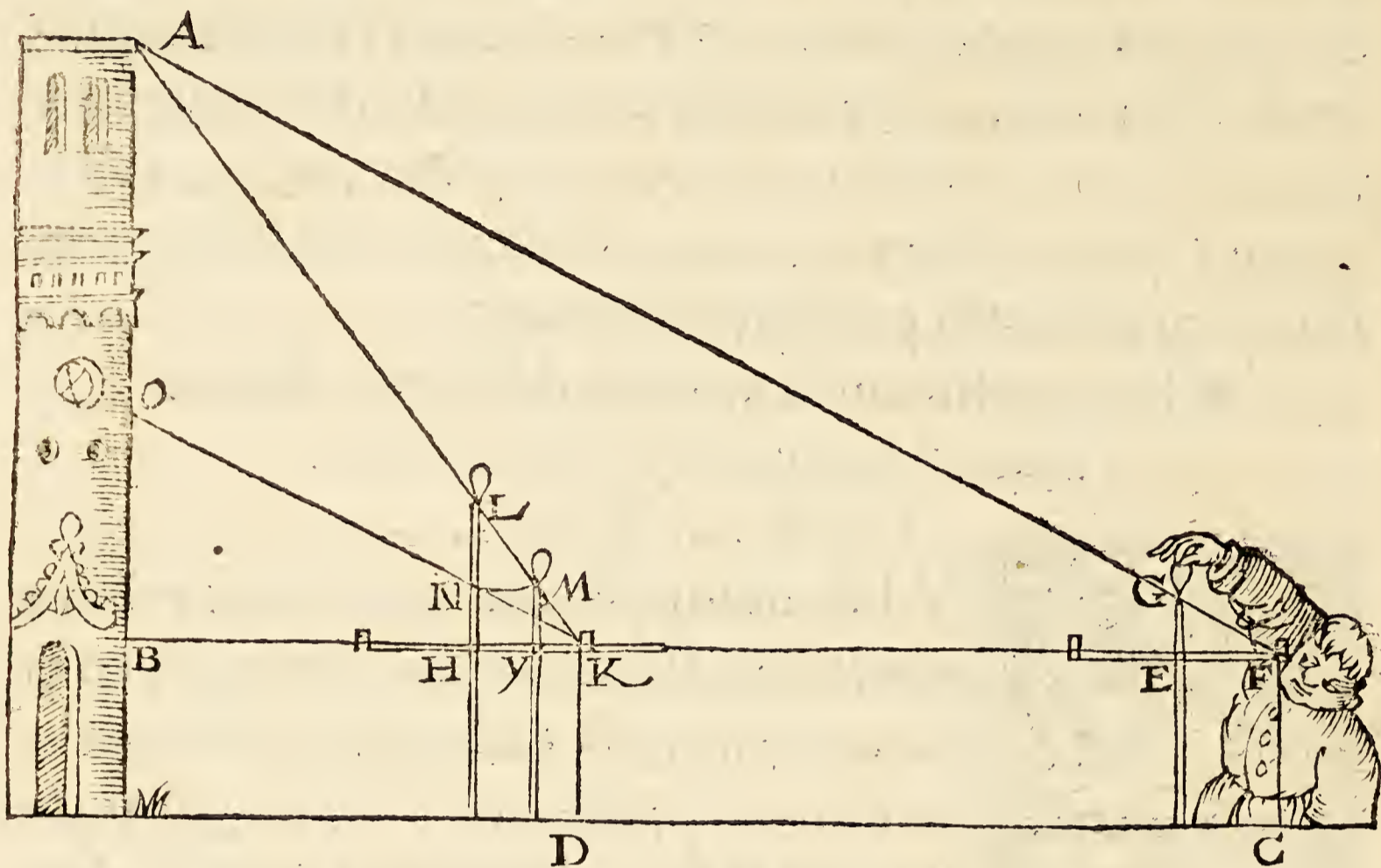
spenso ergo Radio ad libellam, sursum deorsum ue uoluo transuersarium, quousque per pinnulam quæ sit F, & cacumen Radii scilicet G, aspiciam recte summitatem rei propositæ A. Hic rursus .4. sexti Euclidis omnem difficultatem remouet. Quia enim G, E, F, & A, B, F, triangulorum, æquales sunt anguli E, & B, G, & A & F vtriq; communis: erunt latera proportionalia. Hoc est, quam habet rationem E, F, transuersarii dimidia longitudo, siue pinnulæ distantia, ad E, G, hoc est, distantiam transuersarii in Radio. Eandem habet F, B, distantia nota, ad A, B, altitudinem ignotam. Sit ergo distantia .210 pedum, linea F, B, Sitq; E, F, pinnulæ Cursoris in Radio distantia à medio, 84. particularum, & G, E, distantia Transuersarii à fine, sit similium partium .36. Multiplico distantiam .210. pedum per .36. elongationem

Tran



## RADII ASTRONOMICI

Transuersarii, fiunt. 7560. Quæ diuisa per .84. pinnulæ  
distantiam à medio, producant .90. pedes altitudinis.



### COROLLARIUM.

Hinc facilè fuerit cuius ingenioso quærere situs transuersarii commodos & faciles, per quos absq; calculo difficili dimensio fieri possit, accommodatis ad hoc stationibus. Si enim pinnulæ distantia in transuersario E, F, fuerit par remotiōni Transuersarii à fine, tum quoque distantia stationis accommodæ, par erit altitudini quæsitæ. Si illa ratio dupla fuerit, aut tripla, aut deniq; subdupla, erit similiter distantia quæsitæ altitudini dupla, tripla, aut subdupla. Aut denique qualiscunq; illa fuerit, talis & hæc est per demonstrationem datam. Vnde facilimum erit ex distantia data altitudinem quæsitam colligere illo modo. Verùm enimuero quia frequenter distantia ignota est, nec absque instrumento deprehendi potest ob varia obstacula, oportet per duas stationes  
hanc



hanc difficultatem superare, vt docuimus. Sit igitur remotior statio C, propior vero D: Sitq; H, K, pinnulæ elongatio par E, F, eiusdem pinnulæ elongationi, vt in priori modo præcedentis Capituli docuimus, vbi de duabus stationib. docere cepimus, accipiēdo pinnulæ æqualem vtrobique in transuersario elongationem. Erit E, G, distātia trāsuersarii à summitate Radii in remotiori statione: H, L, in propiori. Ostendēdum est excessum lineæ L, H, supra G, E, se habere ad totam H, L: sicut K, F, distantia stationum, ad F, B, totam distantiā. Pro cuius demonstratione ducatur ex K, parallela ipsi A, F, per. 31. primi Euclidis. hæc secabit H, L, in puncto quod sit N. Erit H N, æqualis E, G, lineæ. Nam per. 29. primi Euc. angulus B, K, O, æqualis est angulo B, F, A, & angulus L, H, K, re-ctus, vt G, E, F, per hypothesim, quæ requirit, vt transuersarium cum Radio ad rectos angulos consistat, ideòque quia H, K, æqualis est E, F, p hypothesim, quæ vtrobique eandem transuersarii longitudinem quo ad pinnulam præsupponit, erit per. 26. Primi totum triangulum N, H, K, æquale triangulo G, E, F. idcirco N, H, æqualis G, E, lineæ. Quia verò O, K, linea parallela est A, F, lineæ in triangulo A, B, F: erunt partes linearum A, B, & B, F, abscissæ per lineam O, K, proportionales, per secundam sexti Euclidis. Item per eandem eadem est ratio L, N, ad N, H, quæ est A, O, ad O, B. Sed A, O, ad O, B, se habet vt K, F, ad B, K, vt diximus: ergo per vndecimam quinti & L, N ad N, H, rationem habet quam F, K, ad K, B. Per coniunctam verò rationem, sicut L, N, excessus partium Radii extantium supra transuersarium, ad totam L, H, partem extantē, sic F, K, distantia stationū, ad B, F, totam distan-

N                      tiam



## RADII ASTRONOMICI

tiam. Hinc si fuerit distantia duarum stationum. 140. pedum, & longitudo Radii supra transuersariū in propiore statione sit. 108. partium, linea L, H, quæ fuerat in remotiori statione. 36. partium, vt linea G, E. Subtraham ergo priorem longitudinem quæ fuerat in remotiori statione, scilicet. 36. partes: ex altera. 108. Restāt. 72. Hoc residuum diuisoris vice fungetur, deinde totam L, H, scilicet. 108. partes, multiplico per distantiam. 140. pedum: producuntur. 15120. quæ diuisa per. 72. efficiunt. 210. pedes: quæ est longitudo à remotiore statione. Per hanc igitur & obseruata in Radio, altitudo. 90. partium elicetur, vt iam iam docuimus: sed in fine præcedentis capituli faciliorem modum ostendimus manente eodem situ transuersarii in Radio, sed mutata pinnulæ sede per cursorem in transuersario. Vt hoc loco fuerit pinnulæ distantia in remotiori statione vt diximus: E, F, linea. 84. partium quales E, G, habebat 36. Sed in propiori statione K, scilicet fuerit K, Y, pinnulæ cursoris distantia. 28. partium, qualium Y, M, vt antea sit. 36. partium. Tunc excessus E, F, lineæ, quæ est distantia pinnulæ in remotiori statione, supra lineam K, Y, distantiam pinnulæ in propiore statione, eam habet rationem ad E, G, vel Y, M, Radii longitudinem vsque ad locum transuersarii, quam distantia duarum stationum ad altitudinem quæ sitam. Hoc autem demonstraui in Capite duodecimo, vbi eadem figura est, mutatis tantum literis: quapropter aliud addere superfluum videtur, nisi vt absoluamus exemplū propositum, vbi subduco. 28. ex. 84. restant. 56. diuisor: deinde duco. 140. distantiam stationum in. 36. longitudinem Radii ad Transuersarium vsque: exurgunt. 5040. quæ



quæ diuisa per. 56. efficiunt .90. altitudinem quæsitam. Hic quoque ea se commoditas offert, vt absque difficili-  
 liori calculo, quiuis talem dimensionem perficere pos-  
 sit Radii adminiculo. Nam si differentia locorum pin-  
 nulæ accepta, fuerit par longitudini Radii vsq; ad Trans-  
 uersarium, tum distantia stationum erit æqualis altitu-  
 dini quæsitæ. Atque ita in alia quacunque proportione  
 nota & facili, qualis est dimidia dupla, subtripla subqua-  
 drupla, licebit facere distantiam pinnulæ in duabus sta-  
 tionibus ad hoc quæsitis, fietq; semper distantia statio-  
 num eiusdem rationis ad altitudinem quæsitam. Vnde  
 absque vlllo labore altitudo quæsitæ colligitur. Demum  
 in istis dimensionibus Geometricis hoc vnum scire o-  
 portet, altitudinem inuentā ab oculo speculantis sursum  
 æstimandam esse. Itaque semper altitudini inuentæ tan-  
 tum addendum est, quantum oculus mensoris supra rei  
 dimensæ basim eleuatus est.

¶ De distantia turris & altitudinis eiusdem dimen-  
 sione, ex alia turri vel ædificio ædito.

CAP. XXVIII.

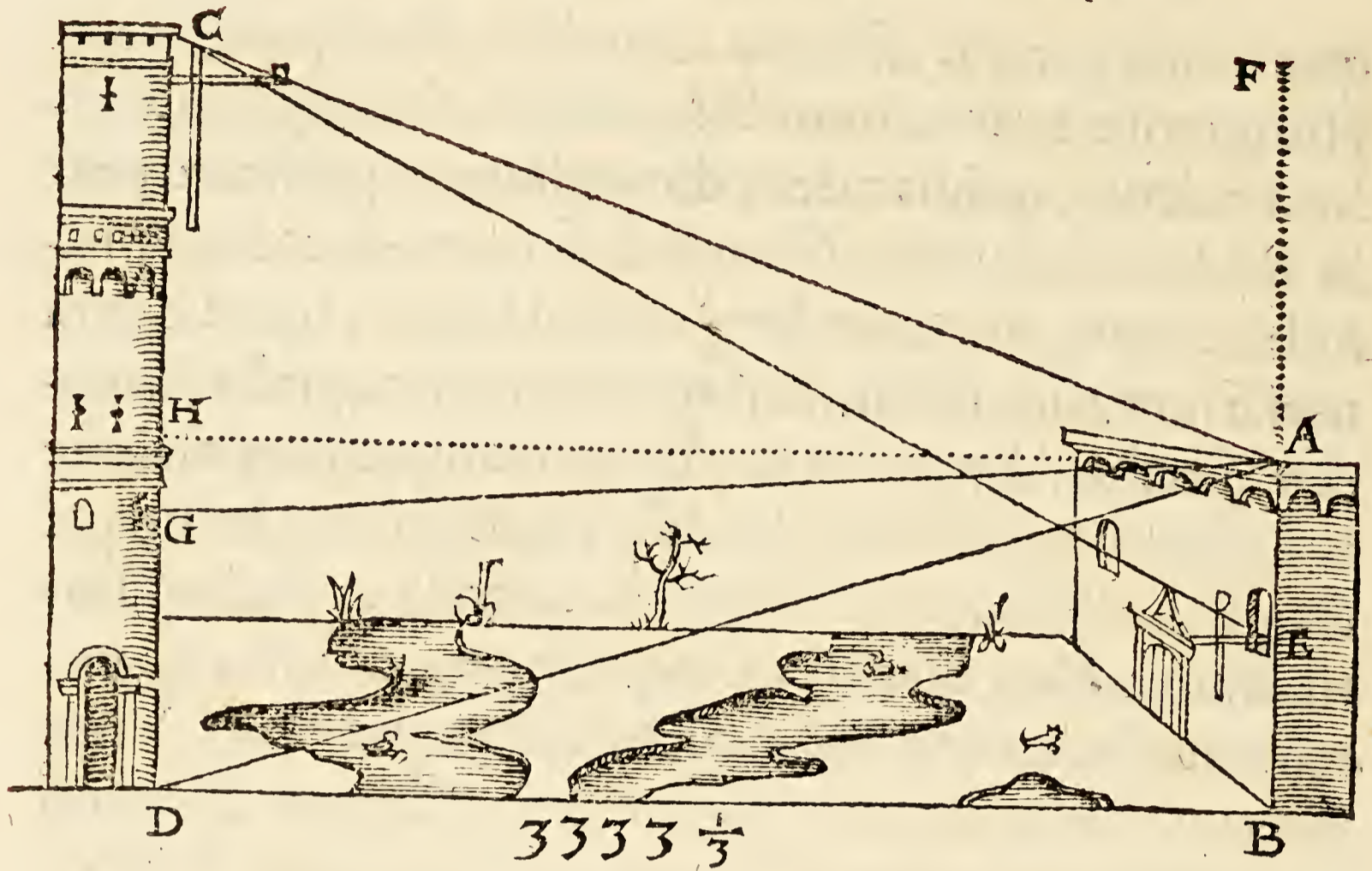


Contingit non raro, vt per duas sta-  
 tiones dimetiendi commoditas nō  
 detur, intercedente aliquo impedi-  
 mento. Hanc igitur difficultatem  
 alio nonnunquam compendio licet  
 compensare, quando scilicet ex ædi-  
 to aliquo ædificio rei alterius alti-  
 tudinē metiri conceditur. Exempli gratia. Labet altitu-  
 dinem turris C, D, addiscere, idq; ex turri A, B. Demus  
 ergo primum ex A, conspici basim turris C, D, ipsum

N.ii. pun



# RADII ASTRONOMICI



punctum D. Suspenso itaque Radio, vt diximus sursum deorsum'ue, voluo transuersarium, donec per summitatem Radii & alteram pinnulam, visus transeat exactè ad D, punctum. Quòd si iam altitudo A, B, nota est (vt facile poterit esse) statim cognosceretur distantia D, B. Sicut enim se habet transuersarii distātia ab initio Radii, ad pinnulæ elongationem à medio : sic altitudo A, B, ad distantiam B, D, se habet. Igitur multiplica altitudinem A, B, per pinnulæ à medio transuersarii distantiam, productū diuide per partes quas in Radio occupat transuersarium, prodibit distantia quæ sita, D, B. Vt sit pinnulæ elongatio à medio. 100. partium, quales occupat in Radio transuersario. 6. Sitq; altitudo A, B, 200. pedum, Duc. 200. in .100. fiunt .20000. quæ diuide per .6. fiunt  $3333\frac{1}{3}$ . Tanta est distantia D, B. Cognita ergo hac, facile altitudo D, C, addiscetur. Ex A, enim suspenso Radio, aspice per pinnulam transuersarii & summitatē radii



dii sursum deorsum'ue statuendo transuersarium, donec visus ad C, summitatem pertingat. Mox quæ est ratio distantia pinnulæ, ad partes radii in quibus transuersarium consistit, eadem est distantia inuentæ ad altitudinem C, supra altitudinem A. Vel si ex C, speculatus es ipsum A, idem tibi eueniet. Quamobrem sit locus transuersarii in. 12. partibus radii, pinnulæq; elongatio vt antea. 100. partium. Multiplica distantia inuentâ per Radii partes, scilicet. 12. in.  $333\frac{1}{3}$ . fiunt. 40000. quæ diuide per transuersarii partes, quæ sunt à medio ad pinnulam vsque scilicet. 100. fiunt. 400. tot pedibus secundum eam rationem superaret D, C, altitudinem A, B, Vnde si A, B, nota est, per additionem nota fiet C, D, vel si nota fuit C, D, per subtractionem innotescet A, B. At iam non sit nota altitudo A, B, neque conspiciatur ex A, basis D, sed solum cacumen C. Sanè hac in conditione necesse est aliquid ipsius A, B, notum esse, verbi gratia longitudinem A, E. Sit autem E, fenestra directè subiecta summitati A. Hac longitudine data, cognoscemus altitudinem C, D, & distantiam quoque ignotam B, D. Ex A, enim suspenso Radio aspiciemus cacumen C, per pinnulæ latus, & Radii summitatem: notabimusq; diligenter partes æquales, in quibus transuersarium constiterit, & eas quoque quibus pinnula à medio abest. Dein ex E, similiter aspiciemus cacumen C, seruata eadem pinnulæ distantia: sed transuersarii situ pro rei necessitate mutato. Erit autem maior multitudo partium Radii in E, quàm in A. Sicut igitur hic excessus se habet ad partes Radii in quibus hærebat transuersarium in A, constituto, ita se habet altitudo E, A, ad excessum altitudinis ipsius



## RADII ASTRONOMICI

sius C, supra A, scilicet A, F. Sit ergo E, A, 100. pedū: partes Radii in A, sint. 12. In E, vero sint. 15. Excessus harum partium est. 3. Sicut ergo. 3. ad. 12. sic. 100. ad A, F, altitudinem. Vnde per proportionē colligimus A, F, partium 400. Tantum igitur excedit D, C, altitudo altitudinem A, B. Haud multo aliter ex altiore turri C, D, poterimus ipsius A, B, altitudinem colligere: & distantiam quoq; D B. Aspiciemus enim ex C, summitatem A. idq; per summitatem Radii & pinnulæ latus prospicientes. Deinde manente (vt antea) eadem pinnulæ distantia, sed transuersarii loco mutato, similiter ex G, fenestra, vel ex D, ima parte aspiciemus summitatem A. per pinnulæ latus & Radii cacumen. Iam vero addemus partes Radii quas duobus illis locis transuersarium occupauerit. Et sicut se habet tota hæc summa ad partes Radii quas in C. transuersarium occupabat: eodem modo se habet altitudo C. G. ad excessum, quo D. C. superat altitudinem A. B. Altitudinem igitur C. G. vel C. D. (si ex D. aspexisti A) multiplica per Radii partes in C. inuentas, productum diuide per summam dictam: prodibit excessus C. D. supra A. B. Quo sublato ex C. D. restabit A. B. Vt si in C. partes radii fuerint 12. in D. vero 6. Colligo hos duos numeros: fit summa 18. partium. Sit autem D. C. 600. pedum, fingamusq; ex D. conspectam A. summitatem. Dicā ergo vulgato more: 18. dant 12. quid efficient 600. & colligo per regulā. 400. pedes. tantus est excessus C. D. supra A. B. Distantia autē D. B. facillime coligitur, siue ex C, siue ex A, speculatio facta fuerit. Nam eadem partes Radii inueniētur in trāsuersarii loco, siue ex C, in A, siue ecōtrario aspicias. Iamq; ex præcedenti doctrina

in-



inuentus est excessus C, H. siue A, F. Sicut autem partes Radii quas in C, vel A, occupat transfuersarium, ad pinnulæ distantiam, ita se habet excessus C, H, ad distantiam H, A. vel D, B. Excessum ergo C, H, qui erat 400. pedum, multiplica per pinnulæ distantiam, nempe 100. partium: fiunt. 40000. hunc numerũ diuide per Radii partes, vtpote . 12 . in quibus consistebat transfuersarium, prodeunt.  $3333\frac{1}{3}$ . tanta est distantia D, B, quæ sita. Non videtur autem necessariũ hic rursus demonstrationes exaggerare, quum parum aut nihil distent ab iis, quas iam aliis in locis præcedentibus exposuimus. Ac tantum dixisse de Geometricis dimensionibus sat esse mihi videtur. Ex quibus, quæ de distantiiis dicuntur & de profunditate ab aliis, facile intelligentur. Sunt enim omnia eiusdem rationis, cum his quæ hoc loco diximus.

¶ De amplitudine ortus Solis aut alterius stellæ.

## CAP. XXIX.



RTVM & occasum triplicem, æquinoctialem, æstiuum, & hybernum, Veteres æquè ac Neoterici omnes distinguunt. Aequinoctialis exortus nusquam euariat, semper medium exquisitè ser-

uans inter meridiem & septentrionem: similiter occasus. Verùm alii exortus quotidie pro Solis in signifero sede euariant, quibus non parum varietatis addunt regionum cœli'ue inclinationes, adeò vt ne hyberni quidem aut æstiuui exortus, qui in ipsis tropicis fiunt, in omnibus regionibus æquales eueniant. Sed remotiores ab exortu æquinoctiali in regionibus magis ad Arctos declinantibus contingunt: propiores verò in his quæ

ad



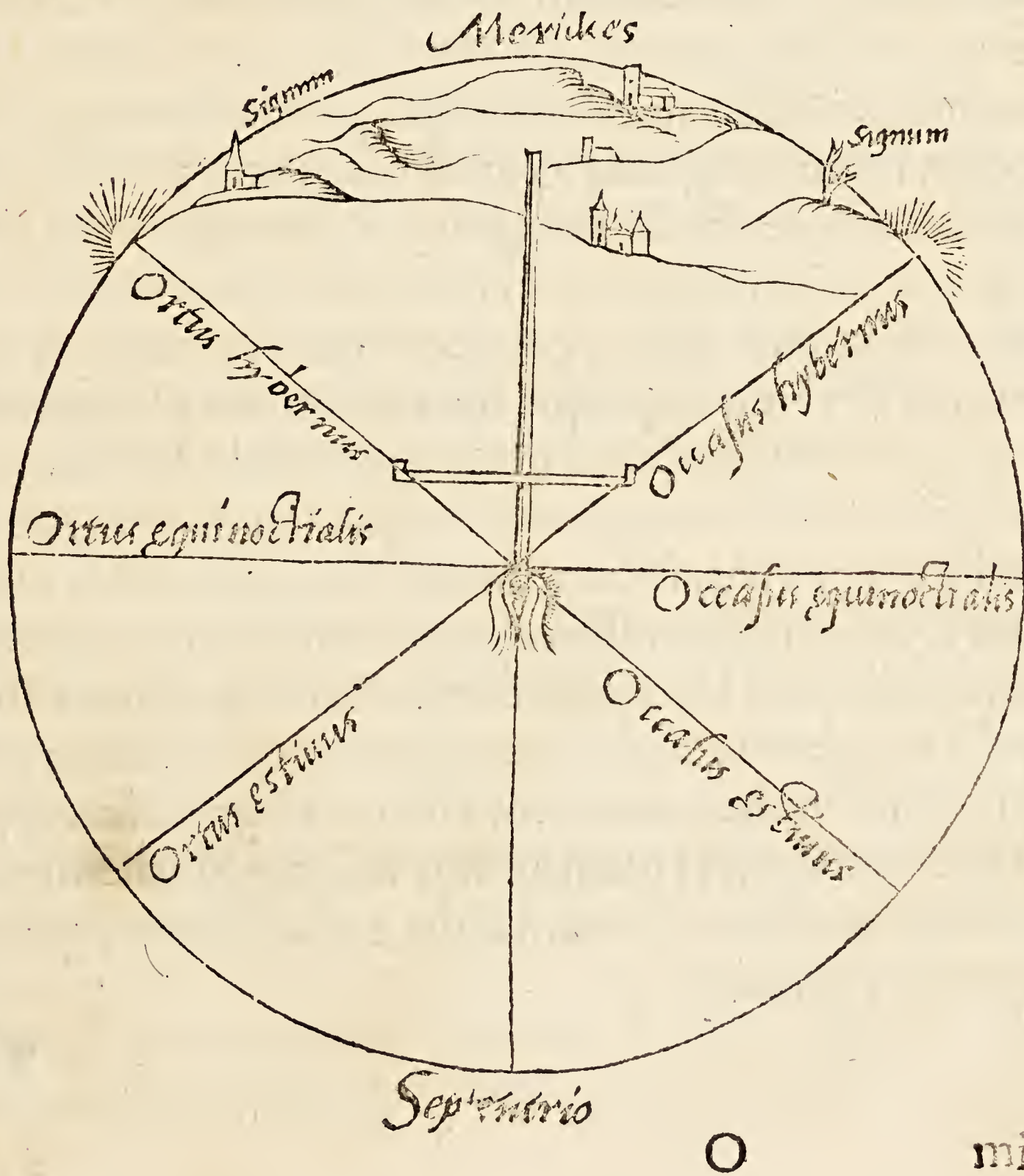
## RADII ASTRONOMICI

ad mundi medium plus accedunt. Quantum ergo quilibet exortus solis, aut etiam stellarum, ab exortu æquinoctiali distet, per Radiū sic cognosces: Manè exorientem Solem diligenter obserua, dum media se promit facie, ac locū in Horizonte nota quo tunc consistit. Quòd si nihil fuerit ea in parte Horizontis, quod Solis locum ostendere possit, statim per Radium solis distantiam accipe ab aliquo signo supra Horizontem extante, à Sole versus meridiem: si in signis hybernis moratur ille, aut in septentrionem à Sole, si æstiuam signiferi partem occupet. Quanquam ne hoc quidem necessarium est, si placet. Idem enim efficies per quodcunque signum haud ita multum distans à Sole. Signum autem voco, vt arborē, turris cacumen, aut aliud simile plurimum à te remotum. Occidente Sole rursus eodem modo locū decedentis luminis nota, vt diximus. Deinde per Radium istorum duorum locorū intercapedinē addisce, vt docuimus, si loca solis conspecti notata sunt: sin vero illis locis nullū erat accommodū signū, tum potius intercapedinē duorum signorum quorūcunq; à quibus & Occidentis & Orientis solis distantiam sumpisti, intercapedinem addisce, quot scilicet gradibus secundum visum distent. Huic graduum numero tantum adice, aut adime, quantum Sol in exortu & occasu ab illis signis visus est esse aut vlterior aut ceterior. Sic prodibunt gradus inter ortum & occasum illius diei. Potest quoque hæc obseruatio ad vnum signum conferri vtcunque collocatū inter ortum & occasum. Et si distantia ampliores occurrant quàm quæ per Radium simul accipi possent, tum particulatim accipiendæ sunt, vt in Capite .14. docuimus.

Ac-



Accepta tandē intercapedine hac, diuidenda est ipsa in duas æquas partes, & vna harū subducenda ex quadrante circuli, aut si quadrantem superat, quadrans ex ea auferatur. Residuus hic numerus amplitudinem ortus Solis declarabit: hoc est, quantum Sol ab exortu Equinoctiali discrepet in suo ab inferis ascensu. An verò in Septentrionem declinet Sol an in Austrum, hoc suo exortu facile est decernere ad oculus. Nam si à loco exortus per meridiem eundo ad locum occasus plus. 180. gradibus numerentur, constat ad Arctos Solem declinare, sin





## RADII ASTRONOMICI

minus in Austrum. Quam verò vtilitatem habeat hæc consideratio præter iucunditatem summam, nolo pluribus contendere. Certum est hinc posse regionum latitudines, itemq; locū Solis in Zodiaco deprehendi per singulos dies, quibus Sol conspicuū se præbet, vt diximus. Sed nolo studiosè prolixius esse, & si possem hæc absque vlllo alio instrumēto per Radium edocere: eò quòd hæc res vltiorē de sinibus siue de rectis in circulo subtensis lineis, cognitionem requirat. Quæ vt à pluribus pertractata est, ita mea elucidatione non habet opus. Hoc autem prætermittendum non est, quòd nonnihil hac in re erroris subrepere potest, dum Sol circa æquinoctia versatur, eò quòd ab exortu vsque ad occasum nonnihil locum suum in signifero variat motu proprio Sol, verū illud doctiores facilè corrigunt. Rudioribus verò absq; periculo vt parui momenti omittitur: quòd si nullo plane velis inuolui dubio, circa Solstitia operare, & optato frueris. Per stellas quoque fixas certissima est operatio, hoc habens difficultatis, quòd nocte signa difficulter in Horizonte discernantur, nisi crepusculi tempore, aut luna lucente ea fiat. Non admonui hic, quòd circa occasum & ortum solis nullos oporteat esse montes, aut alia obstacula quæ Horizontis conspectum subtrahant. Item quòd ex eodem prorsus loco oporteat occidentem conspicere solem, quo orientem videras: eò quòd hæc sponte sese offerant, vel quantumuis vulgari Mathematico. Omitto quoque radiorum Solis refractionem, quæ ad Opticam pertinet.



De Meridiei exacta inuentione.

## CAP. XXX.



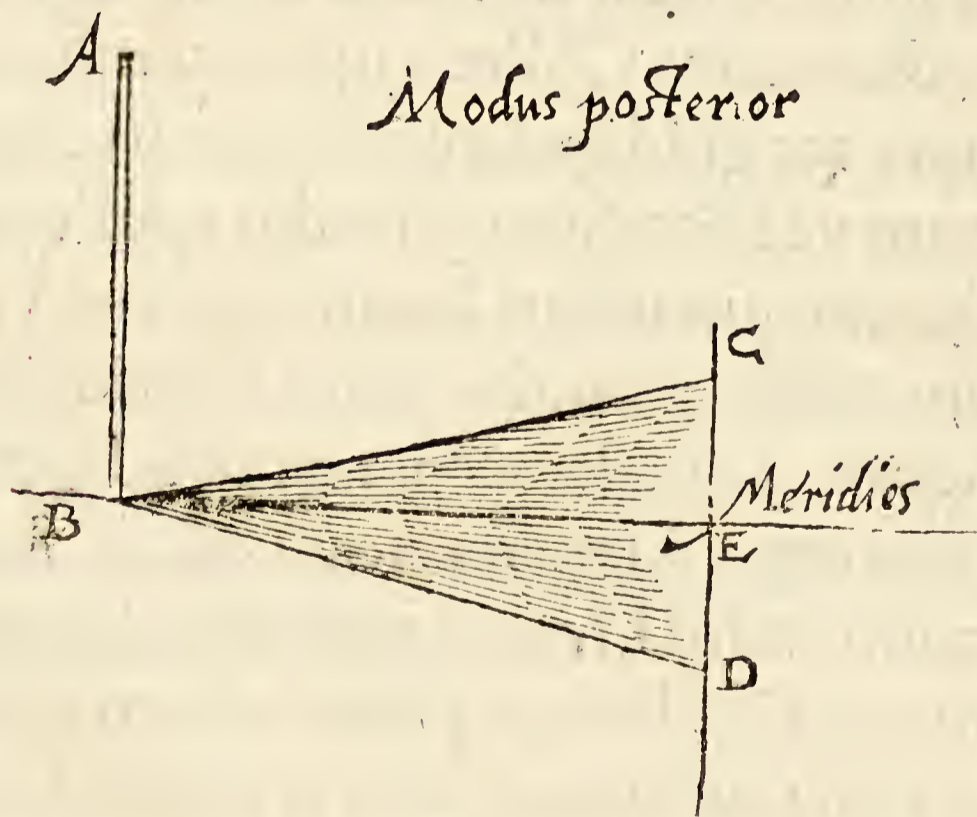
Eridiei obseruatio iis qui cœlorum motus stellarumq; varios cursus obseruare ac examinare volunt, pernecessaria est. Sed & Architectis perutilis est hæc cognitio. Facilis autē est hæc indagatio etiam

absque Radio. Sed vt vno instrumento maxima possint percipi commoda, nolui hanc omittere vtilitatem Radii. Per præcedens ergo problema docuimus amplitudinem ortus inuenire, notatis in Horizonte duobus punctis. Interstitiū hoc iussimus in duas partes secare, quarum vnaquæq; distantiam puncti exortus vel occasus à Meridie, vel à vero Septentrione indicat. Si enim distantia capta fuit ab Ortus per Meridiem in Occasum, dimidia distantia erit ab Austro siue Meridie hinc inde. Si verò ab Ortus per Septentrionem in Occasum capta fuit duorum locorum in gradibus distantia, dimidium horum erit distantia ortus vel occasus à Septentrione. Hanc subducas ex. 180. gradib. restabit distantia Ortus à Meridie, vel etiam puncti occasus. Colloca igitur transfuerfarium in Radio super tot gradibus, quot inuenisti inter Meridiem & exortum vel occasum: & Radio applicato ad oculum, per alteram pinnulam locum exortus vel occasus intuere: tum media pinnula veram Meridiē visu discernente indicabit. Eam deinceps retine diligenter ad multas obseruationes Astronomicas vtilem. Aut si ea in parte Horizontis nihil sit quod memoriæ loco esse queat, tum potius ad regulam in plano iacentem ac in locum Meridiei iam inuentum, quàm rectissimè di-



## RADII ASTRONOMICI

rectam lineam ducito in plano subiecto rectam. Hæc tibi noctes diesq; Meridiem ostendet. Quòd si magna quoq; fuerit graduum multitudo, adeò vt oculus aut ægrè aut imperfectè per vtranque pinnulam intueri possit, tum particulatim (vt in præcedenti Capite docuimus) licebit quantumuis amplum spacium emetiri: vt si inter Ortum & Meridiem inuenti fuerint. 120. gradus, hos licebit secare in tres quatuor'ue partes, easq; singulas aptato ad hoc Radio, ab Ortum deinceps distinguere, donec ad Meridiem deueniatur. Alio quoq; modo p cuiuscunque rei erectæ ad perpendiculum vmbra in planiciem proiectam, licet Meridiem addiscere exactissimo modo. Primum itaq; vna hora vel duabus, aut eò amplius, ante Meridiem, per Radium obserua solis altitudinem (vt docuimus Capite. 23.) quàm potes exactissimè, ac simul eodem momento alicuius rei stantis erectæ vmbra nota in plano, vbi ea desinit: Radium verò immutatum serua quò ad Transuersarii situm. Deinde declinãte à fastigio cœli Sole, rursus eundem obserua,



donec eandẽ omnino obtineat altitudinẽ, quam ante Meridiem depræhenderas. Et rursus vmbra nota eiusdem erectæ rei. Non dubium est ergo, quin inter has duas vmbra  
me-



medium locum obtinebit Meridies exquisita. Ducatur ergo recta linea ab altera nota ad alteram, & secetur in duas æquales partes. Demum per medium ad locū stantis rei recta ducatur, quæ perpetuò lineam mediæ diei demonstrabit. Ingeniosus quispiã per stellas fixas idem potest per noctem, non quidem umbrarum obseruatione, sed visu discernente præstare. Iam inuenta semel hoc modo Meridie, notatoq; loco longè ad terminum visus in Horizonte, potest quis quotidie aut per ortum solum, aut per occasum, amplitudinem ortus inuenire solis, aut stellarũ. Vnde quoq; declinationes innotescunt.

¶ De Lunæ parallaxi siue diuersitate aspectus.

## CAP. XXXI.



Astronomica tabulæ, ex quibus planetarum loca colligimus, omnes ita nobis planetarum calculum exhibent, ac si in centro terræ essemus omnes. Iam verò constat haud exiguam esse à terræ facie, quam nos incolimus, ad eius

centrum, distantiam, nempe miliarium Italicorum. 6872. plus minus. Hæc tamen in superiorib. planetis non percipitur sensu. In Luna verò magnas visus differentias inducit, atque in Solis deliquio varietates. Quemadmodum enim in rebus aliis euenit, vt quò nos magis in æditis consistimus locis, eò cuncta alia decliuora: Contrà quò nos magis demissi, eò reliqua sublimiora videntur. Ita semper nobis Luna decliuor apparet, quàm ad terræ centrum collata, nisi planè vertici immineat. Si libet igitur hanc diuersitatem per Radium deprehendere, obserua diligenter Lunam cum aliqua stellarum

O.iii.

fixarum



## RADII ASTRONOMICI

fixarum ad cœli medium pertingentē, potissimum cū circa tropicum hybernum ipsa consistit. Et qua id hora fiat nota. Statimq; distantia inter Lunam & stellam per Radium accipe. Stellæ igitur declinatio nota sit ab orbe medio. Deinde Lunæ quoque declinatio per tabulas exquisitas supputetur ad tempus datum. Subducatur de inde minor à maiori, si vtraque declinatio aut Austrina fuerit aut Borea: vel addantur in vnum, si in diuersas partes declinauerint. Quantū igitur hic numerus graduum maior aut minor fuerit, q̄ distantia prius accepta, tanta erit eo tempore Lunæ parallaxis. Nam si Luna magis Borea visa fuerit quàm stella, tum distantia minor apparebit. Si verò ipsa Australior fuerit, maior accipietur distantia per Radium, quàm per tabulas. Hinc verò secundum Lunę eo tempore altitudinem, possumus maximam eius parallaxim colligere, quam in horizonte habet: & ex hac demum maxima Lunæ parallaxi, magnitudo eius & distantia, Solis quoque amplitudo & distantia colliguntur. Eclipsium quoque omnis calculatio ex hac pendet. Sed de his vide deinde Ptol. libro quinto, & alios. In Lunæ autem distantia capienda, vel altitudine per aspectū, hoc scire conuenit quòd à centro Lunæ eam accipere oportet. Verùm quia frequenter dum corniculata fulget aut gibba, centrum difficulter discernitur visu, consultius est distantiam eius vel altitudinem accipere ab ea parte Lunæ, quæ integra est, ac deinde semidiametrum Lunæ addere, si citeriorem partem respexeris, aut auferre si vltiorem: sic absque vlla dubitatione opus perficietur.



¶ De subtensis in circulo rectis lineis & tabula  
sinuum. CAP. XXXII.

Vanquam satius putem ex tabula sinuum ea petere quæ hoc loco doceo, tamen ut multa in vnum instrumentum conferrè commoda, visum est non inutile & illud annotare. Cuiusq; scilicet arcus circuli dimidiam subtensæ rectæ quantitatem, inuenire per Radium, tanquam ex tabula quadam. Inuenturus ergo sinum rectum cuiuscunq; partis peripheriæ circuli, hoc est, dimidiū rectæ lineæ, quæ duplici arcui subtenditur. Is talem arcum quærat in Radio, & partes æquales adiacentes à latere adnotet. Has partes in se multiplicet. Deinde quoque transversarii dimidiam longitudinē in se ducat. Hæc duo quadrata colligat. Collecti radicem quadratam eliciat. Sic illi sinus totus innotescet, hoc est, semidiameter circuli, secūdem quem dimidium transversarii sinus rectus est arcus propositi. Quod si tum volet semidiametrū circuli in alias partes diuisam, nempe in .100000. ut solent communiter Mathematici in tabulis sinuum diuidere, per regulam proportionū, voto satisfiet. Quam enim habet rationem semidiameter circuli iam ex Radii partibus inuenta, ad dimidiam transversarii longitudinē, eandem habebit semidiameter. 100000. partium (si ita placet) ad sinum rectum quæsitum. Quamobrē ducantur. 100000. in dimidiam transversarii longitudinem, productum diuidatur per sinum totum ex Radio inuentum, sic prodibūt partes sinus recti qualium semidiameter circuli est 100000. Exempli gratia. Volo inuenire sinum rectum  
graduum



## RADII ASTRONOMICI

graduum. 25. in partibus, quales habet semidiameter cir-  
 culi. 100000. Quæro in Radio. 25. gradus : quibus ad la-  
 tus adiacere video partes æquas . 2144 $\frac{1}{2}$ . ferè, quales di-  
 midia transuersarii longitudo. 1000. habet partes. Duco  
 in se . 2144 $\frac{1}{2}$ . fiunt . 4598880. Similiter duco in se. 1000.  
 dimidiam transuersarii longitudinẽ, exurgunt 1000000.  
 quæ coniungo priori Quadrato: Colliguntur. 5598880.  
 Huius collecti radix quadrata valet . 2366 $\frac{1}{5}$ . ferè. Tanta  
 est semidiametros circuli, cuius. 25. gradibus subtendun-  
 tur . 2144 $\frac{1}{2}$ . At nunc placet scire, quantus sit sinus idem  
 25. graduũ in circulo, cuius semidiametrus habet. 100000  
 partes. Itaque duco. 100000. in dimidiam transuersarii  
 longitudinem, exurgunt . 100000000. Quæ diuisa per  
 2366 $\frac{1}{5}$ . fiunt . 42262. ferè, tantus est sinus rectus. 25. gra-  
 duum, cùm totus sinus siue dimidia diametros habet  
 100000. partes. Ex sinu autem recto facile elicitur sinus  
 residui arcus. Ducto enim sinu recto in se, & similiter si-  
 nu toto multiplicato in se, subtrahitur minus quadra-  
 tum ex maiori, & residui radix quadrata ostendit sinum  
 residui. Si quoque sinus residui arcus aufertur ex sinu to-  
 to, relinquitur sinus versus, cuius vsus est in sequenti Ca-  
 pite. At in hoc proposito contingit interim gradus pro-  
 positos in Radio non inueniri. Sed in transuersario, qua-  
 les sunt primi paucissimiq; numero, vt. 1. 2. 3. ac alii. Ho-  
 rum tamen sinus rectos eodem ferè artificio addisces.  
 Vide enim numerum partium æqualium ipsis in trans-  
 uersario respondentium, illum in se ducito. Similiter vi-  
 de partes æquales loci statim transuersarii, de quo Cap. ter-  
 tio docuimus, ac has etiam in se ducito. Duo quadrata  
 addito vt prius. Radicem collecti colligito, sic rursus  
sinum



sinum totum siue semidiametrū elicies. Deinde partes æquas in transfuersario gradibus propositis respondentes per. 100000. multiplicato: numerū hinc procreatū si per semidiametrum iam iam inuentā diuiseris, eodem modo quo prius sinum rectum graduum propositorum colliges. Nec opus est exemplo alio hoc in proposito. Demonstratio autem huius patet ex Cap. 3.

¶ De inuentione horæ per Radium in quacunque latitudine regionis. CAP. XXXIII.



Ccurrent ad hoc problema statim inspecto tantum titulo *μισόριθμοι καὶ μισόπονοι* omnes. Verūm ubi fores clausas inuenerint, statim pedem referent. Volui enim tantum hoc capite ostendere, quā præclara sit res numerorum scientia, per quam non so-

lum per Radium licet horas indagare in quacunque regione, verūm etiam per cuiuscunque stipitis vmbra. Tum quoque ex capitū præcedentis doctrina omnia, quæ per tabulas sinuum confici & colligi possunt, Radio applicari poterant, Adeo vt quæcunque de planetarum motibus cum diurnis tum propriis dicuntur, ac de *φαινομένοις* omnibus, ea per Radium numerorum adminiculo inueniri possint. Sed nunquā placuit mihi hic modus docendi. Habent enim singula doctrinarum genera suam peculiarem tractationem, quam confundere temerè non oportet. Quòd si cui libeat illa quæ dixi huc transferre, illi abundè satisfaciet caput præcedens, ubi sinus quoscunque docuimus per Radium inquirere. Iam verò suffecerit propositam quæstionem exempli loco absol-

P uere.



## R A D I I   A S T R O N O M I C I

uere . Optimam autem rationem pro nostro instituto ostendit Albateginus ille insignis Mathematicus, qui Machometus Aracensis fuit vero nomine. Docet enim ille. 16. Capite. Et post eum declarauit Ioan. de Monte Regio, & Petrus Nonius in libello de crepusculis, finum rectum altitudinis Solis meridianæ alicuius diei, eam habere rationem ad finum versum arcus semidiurni eiusdem diei, quam habet sinus altitudinis Solis cuiuscunque horæ eiusdem diei, ad excessum quo superat sinus versus arcus semidiurni, sinum versum distantia solis à meridie pro hora data. Quare igitur siue per tabulas sinuum, siue per alias faciliores, altitudinem solis meridianam pro tua latitudine. Deinde horam occasus solis tanquam tempus semidiurnum indicantē. Postremo altitudinem solis per Radium inquire pro tempore instanti. Ex his tribus horam colligemus. Tempus enim semidiurnum in gradus æquatoris conuertimus & minuta graduum, accipiendo pro hora. 15. gradus, & pro 4. minutis horariis. 1. gradum, pro singulis denique minutis horariis. 15. minuta graduum. Collecto sic arcu semidiurno quæratu eius sinus versus, vt docui in præcedenti . Verum si arcus maior quadrante circuli fuerit, subducatur ex semicirculo, & arcus residui sinus versus demptus ex sinu toto duplicato, siue ex tota diametro, ostendet sinum versum arcus propositi. Quæratu quoque sinus rectus altitudinis solis meridianæ : & sinus rectus altitudinis datæ pro tempore oblato. Hunc multiplica per sinum versum arcus semidiurni iam inuētum. Numerum hinc surgentē partire per sinum rectum altitudinis solis meridianæ . Producetur excessusquo si-

nus



nus versus arcus semidiurni, superat sinum versus distantiam solis à meridie. Hunc excessum si demas ex sinu verso arcus semidiurni, restabit sinus versus distantiam solis à meridie. Quem aufer ex sinu toto, restabit sinus rectus arcus residui distantiam solis à meridie, unde cognito hoc arcu per sinuum tabulas, aut ex præcedenti Capite, distantia solis à Meridia nota erit. Ex qua facillimum est horas colligere vice versa. Nec minus facile est distinguere an antemeridianæ sint horæ, & sic antrorsum numerandæ, an pomeridianæ. nam hoc vel pueris notum est. Hæc vt intelligantur commodius, vnico exemplo doctrinam declarabo. Anno. 1544. nono Kalend. Februarii ante meridiem, eò momento quo desit videri Louanii solis deliquium, accepi solis altitudinem grad. 17. minutorū. 45. Lubet exactè hinc horam & minutū colligere. Obtinebat eo tempore Sol. 14. ferè gradum Aquarii: vnde declinabat in Austrum ab Aequatore gradib. 16. min. 39. Hinc colligo solis altitudinem meridianam 22. graduum. 29. minutorum. Cuius arcus sinus rectus colligitur ex præcedenti Capite. 38241. partium: qualium est semidiameter circuli. 100000. Deinde arcum semidiurnum inuenio .68. graduum & .24. minutorum, qui valent. 4. horas. 33. minuta paulò amplius. Vt habeam igitur sinum versus huius arcus, quæro sinum rectum residui arcus, ex quadrante, scilicet. 21. graduum. 36. minu. Quem inuenio partium. 36812. Hunc subduco ex semidiametro, scilicet 100000. restât. 63188. qui dicitur sinus versus arcus præscripti. 68. gra. 24. min. Tertio loco quæro sinum rectum altitudinis solis pro tempore dato, quæ erat. 17. graduum. 45. minu. sinum



## RADII ASTRONOMICI

verò eius colligo. 30486. partium. Hunc duco in sinum  
 versum arcus semidiurni, scilicet . 63188. prodeunt  
 1926349368. Quæ si partior per sinum rectum altitu-  
 dinis meridianæ scilicet . 38241. eruo hunc numerum  
 50373. quæ est pars sinus versi arcus semidiurni respon-  
 dens distantiaæ solis ab ortu. Subduco igitur hanc par-  
 tem ex totius arcus semidiurni sinu verso, scilicet. 63188.  
 restant . 12815. hic est sinus versus distantiaæ Solis à me-  
 ridiano. Hunc aufero ex sinu toto, restant . 87185. sinus  
 rectus arcus residui distantiaæ solis à meridie. Respondet  
 autem huic sinui arcus. 60. graduum. 41. mi. ferè. Quem  
 si subduxero ex. 90. relinquuntur. 29. gradus. 19. minu. di-  
 stantia Solis à meridie. Quam si in horas redigo, colli-  
 go horam. 1. cum minutis. 57. Vnde clarum est fuisse ho-  
 ram. 10. cum minutis. 3. ante meridiem, cum desit vi-  
 deri Eclipsis illa Solis Louanii. Sic quoque posset quis  
 nocturnas horas captare per Radium, ex altitudine ali-  
 cuius stellæ fixæ cognitaæ, modò ascensio recta eius nota  
 sit, & declinatio. Sed nolui talia detorquere ad Radium,  
 cum quia propriam habent tractationem, tum etiam  
 quia citius per sinuū tabulas ista perficiuntur, quàm per  
 Radium. Satis mihi visum est modum indicasse, quo  
 omnes subtensæ in circulo recte pro quouis arcu dato ex  
 Radio colligi possint. Tantum hoc videtur omissum,  
 qua ratione vice versa cuiuscunque sinus dati quæren-  
 dus sit arcus, siue circuli portio per Radium. Hoc igitur  
 coronidis loco adiecto finem faciam. Habeas ergo si-  
 num quencunque cum sinu residui arcus, nam alter ex  
 altero facile colligitur, vt in præcedente Capite adno-  
 tauit. Sicut igitur sinus quantuscunque ad sinum residui  
 arcus



arcus se habet, ita. 1000. dimidia Transuersarii longitudo, ad partes Radii æquas, apud quas in Radio gradus inuenies quæritos se habet. Multiplica igitur sinum residui arcus per . 1000. dimidiam transuersarii longitudinem, productum partire per sinum rectum. Videbis partes, quas si in Radio quæsieris, apparebunt gradus sinui dato correspondentes. At si tali processu plures partes prodeunt quàm Radio sint inscriptæ, tum secunda opus est operatione, sed facili. Partes enim quæ ad locum Transuersarii statum adsunt, multiplicandæ per . 1000. dimidium Transuersarii: productum diuidendum per partes ex priori diuisione collectas. Hic postremus numerus partiũ æqualium quæritus in Transuersario, simul gradus & minuta ostendit, eius arcus qui sinui recto dato correspondet. Itaque videt facilè lector ingeniosus, quantum huc poteram congerere ac transferre utilitatum Radii copiam ex sinuum tabulis, ni satius visum fuisset vnumquodq; suo tractare loco.

∴

F I N I S.



# ☉ Tabula Gnomonica

	0			200			200			300			400			500		
	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.
0	0	0	0	4	45	49	9	27	44	14	2	10	18	26	7	22	37	12
1	0	2	52	4	48	40	9	30	32	14	4	52	18	28	42	22	39	38
2	0	5	44	4	51	30	9	33	19	14	7	34	18	31	17	22	42	4
3	0	8	36	4	54	21	9	36	6	14	10	16	18	33	51	22	44	30
4	0	11	28	4	57	12	9	38	53	14	12	58	18	36	25	22	46	56
5	0	14	20	5	0	2	9	41	40	14	15	39	18	38	59	22	49	22
6	0	17	12	5	2	53	9	44	27	14	18	20	18	41	33	22	51	47
7	0	20	3	5	5	44	9	47	14	14	21	1	18	44	7	22	54	13
8	0	22	55	5	8	34	9	50	0	14	23	42	18	46	41	22	56	39
9	0	25	47	5	11	24	9	52	47	14	26	23	18	49	15	22	59	4
10	0	28	39	5	14	15	9	55	34	14	29	4	18	51	49	23	1	30
11	0	31	31	5	17	5	9	58	21	14	31	45	18	54	23	23	3	56
12	0	34	23	5	19	55	10	1	7	14	34	26	18	56	57	23	6	21
13	0	37	15	5	22	46	10	3	54	14	37	7	18	59	31	23	8	47
14	0	40	7	5	25	36	10	6	41	14	39	48	19	2	5	23	11	12
15	0	42	59	5	28	26	10	9	28	14	42	29	19	4	39	23	13	38
16	0	45	50	5	31	17	10	12	14	14	45	10	19	7	12	23	16	4
17	0	48	42	5	34	7	10	15	0	14	47	51	19	9	45	23	18	29
18	0	51	34	5	36	57	10	17	47	14	50	32	19	12	18	23	20	53
19	0	54	26	5	39	48	10	20	33	14	53	13	19	14	51	23	23	18
20	0	57	18	5	42	38	10	23	19	14	55	54	19	17	24	23	25	42
21	1	0	10	5	45	28	10	26	5	14	58	34	19	19	57	23	28	7
22	1	3	1	5	48	18	10	28	52	15	1	14	19	22	30	23	30	32
23	1	5	53	5	51	8	10	31	38	15	3	54	19	25	3	23	32	56
24	1	8	45	5	53	58	10	34	24	15	6	34	19	27	36	23	35	20
25	1	11	37	5	56	48	10	37	10	15	9	14	19	30	9	23	37	45
26	1	14	29	5	59	38	10	39	57	15	11	54	19	32	42	23	40	9



# Georgij Peurbachij.

	0			100			200			300			400			500		
	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.
27	1	17	20	6	2	28	10	42	43	15	14	34	19	35	15	23	42	34
28	1	20	12	6	5	18	10	45	29	15	17	14	19	37	48	23	44	58
29	1	23	4	6	8	8	10	48	15	15	19	54	19	40	20	23	47	22
30	1	25	56	6	10	58	10	51	1	15	22	34	19	42	52	23	49	45
31	1	28	47	6	13	48	10	53	47	15	25	14	19	45	24	23	52	9
32	1	31	39	6	16	38	10	56	33	15	27	54	19	47	56	23	54	32
33	1	34	31	6	19	28	10	59	19	15	30	34	19	50	28	23	56	56
34	1	37	23	6	22	17	11	2	5	15	33	14	19	53	0	23	59	19
35	1	40	14	6	25	7	11	4	50	15	35	53	19	55	32	24	1	43
36	1	43	6	6	27	57	11	7	36	15	38	32	19	58	4	24	4	6
37	1	45	58	6	30	46	11	10	21	15	41	11	20	0	36	24	6	30
38	1	48	49	6	33	36	11	13	6	15	43	50	20	3	8	24	8	53
39	1	51	41	6	36	26	11	15	51	15	46	29	20	5	40	24	11	17
40	1	54	34	6	39	15	11	18	36	15	49	8	20	8	12	24	13	40
41	1	57	25	6	42	5	11	21	21	15	51	47	20	10	43	24	16	2
42	2	0	17	6	44	55	11	24	6	15	54	26	20	13	14	24	18	25
43	2	3	9	6	47	44	11	26	51	15	57	5	20	15	45	24	20	47
44	2	6	0	6	50	34	11	29	36	15	59	44	20	18	16	24	23	10
45	2	8	51	6	53	24	11	32	21	16	2	23	20	20	47	24	25	32
46	2	11	43	6	56	13	11	35	6	16	5	0	20	23	18	24	27	55
47	2	14	34	6	59	2	11	37	51	16	7	41	20	25	49	24	30	17
48	2	17	26	7	1	52	11	40	36	16	10	20	20	28	20	24	32	39
49	2	20	18	7	4	41	11	43	21	16	12	59	20	30	51	24	35	2
50	2	23	9	7	7	30	11	46	6	16	15	37	20	33	22	24	37	24



# 50 Tabula Gnomonica

	0			100			200			300			400			500		
	G.	m.	fe.	G.	m.	fe.	G.	m.	fe.	G.	m.	fe.	G.	m.	fe.	G.	m.	fe.
51	2	26	1	7	10	19	11	48	51	16	18	15	20	35	53	24	39	47
52	2	28	52	7	13	9	11	51	35	16	20	53	20	38	24	24	42	9
53	2	31	44	7	15	58	11	54	20	16	23	31	20	40	54	24	44	30
54	2	34	36	7	18	47	11	57	5	16	26	9	20	43	24	24	46	52
55	2	37	27	7	21	36	11	59	50	16	28	47	20	45	54	24	49	13
56	2	40	19	7	24	25	12	2	35	16	31	25	20	48	24	24	51	34
57	2	43	10	7	27	14	12	5	19	16	34	3	20	50	54	24	53	56
58	2	46	2	7	30	3	12	8	3	16	36	41	20	53	24	24	56	17
59	2	48	53	7	32	52	12	10	47	16	39	19	20	55	54	24	58	38
60	2	51	45	7	35	41	12	13	31	16	41	57	20	58	24	25	1	0
61	2	54	36	7	38	30	12	16	15	16	44	35	21	0	54	25	3	21
62	2	57	28	7	41	18	12	18	59	16	47	13	21	3	24	25	5	22
63	3	0	19	7	44	7	12	21	43	16	49	51	21	5	54	25	8	4
64	3	3	10	7	46	56	12	24	27	16	52	28	21	8	24	25	10	25
65	3	6	2	7	49	45	12	27	11	16	55	5	21	10	54	25	12	45
66	3	8	53	7	52	34	12	29	55	16	57	42	21	13	23	25	15	6
67	3	11	44	7	55	23	12	32	39	17	0	19	21	15	52	25	17	26
68	3	14	36	7	58	11	12	35	23	17	2	56	21	18	21	25	19	46
69	3	17	27	8	1	0	12	38	7	17	5	33	21	20	50	25	22	6
70	3	20	18	8	3	48	12	40	51	17	8	10	21	23	19	25	24	27
71	3	23	10	8	6	36	12	43	35	17	10	47	21	25	48	25	26	47
72	3	26	1	8	9	25	12	46	18	17	13	24	21	28	17	25	29	7
73	3	28	52	8	12	13	12	49	1	17	16	1	21	30	46	25	31	27
74	3	31	43	8	15	1	12	51	44	17	18	38	21	33	15	25	33	48



# Georgij Peurbachij.

	0			100			200			300			400			500		
	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.
75	3	34	35	8	17	50	12	54	27	17	21	15	21	35	44	25	36	8
76	3	37	26	8	20	38	12	57	10	17	23	52	21	38	13	25	38	28
77	3	40	17	8	23	26	12	59	53	17	26	29	21	40	41	25	40	47
78	3	43	8	8	26	14	13	2	36	17	29	5	21	43	9	25	43	6
79	3	45	59	8	29	2	13	5	19	17	31	41	21	45	37	25	45	25
80	3	48	50	8	31	50	13	8	2	17	34	17	21	48	5	25	47	44
81	3	51	42	8	34	38	13	10	45	17	36	53	21	50	33	25	50	3
82	3	54	33	8	37	26	13	13	28	17	39	29	21	53	1	25	52	23
83	3	57	24	8	40	14	13	16	11	17	42	5	21	55	29	25	54	43
84	4	0	15	8	43	2	13	18	54	17	44	41	21	57	57	25	57	1
85	4	3	6	8	45	50	13	21	37	17	47	17	22	0	25	25	59	20
86	4	5	51	8	48	38	13	24	20	17	49	53	22	2	53	26	1	39
87	4	8	48	8	51	25	13	27	2	17	52	29	22	5	21	26	3	58
88	4	11	39	8	54	13	13	29	44	17	55	5	22	7	49	26	6	17
89	4	14	30	8	57	1	13	32	27	17	57	41	22	10	16	26	8	35
90	4	17	21	8	59	49	13	35	9	18	0	17	22	12	43	26	10	53
91	4	20	11	9	2	37	13	37	52	18	2	52	22	15	10	26	13	12
92	4	23	2	9	5	24	13	40	34	18	5	27	22	17	37	26	15	30
93	4	25	53	9	8	12	13	43	16	18	8	2	22	20	4	26	17	48
94	4	28	44	9	10	59	13	45	58	18	10	37	22	22	31	26	20	6
95	4	31	35	9	13	47	13	48	40	18	13	12	22	24	58	26	22	24
96	4	34	26	9	16	34	13	51	22	18	15	47	22	27	25	26	24	42
97	4	37	17	9	19	22	13	54	4	18	18	22	22	29	52	26	27	1
98	4	40	8	9	22	9	13	56	46	18	20	57	22	32	19	26	29	19
99	4	42	58	9	24	57	13	59	28	18	23	32	22	34	46	26	31	37
100	4	45	49	9	27	44	14	2	10	18	26	7	22	37	12	26	33	55



# Tabula Gnomonica

	600			700			800			900			1000			1100		
	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.
0	26	33	55	30	15	22	33	41	24	36	52	12	39	48	21	42	30	39
1	26	36	12	30	17	30	33	43	23	36	54	2	39	50	2	42	32	12
2	26	38	29	30	19	38	33	45	22	36	55	52	39	51	43	42	33	45
3	26	40	46	30	21	46	33	47	21	36	57	42	39	53	24	42	35	18
4	26	43	3	30	23	54	33	49	20	36	59	32	39	55	5	42	36	51
5	26	45	20	30	26	2	33	51	18	37	1	22	39	56	46	42	38	24
6	26	47	37	30	38	10	33	53	16	37	3	12	39	58	27	42	39	57
7	26	49	54	30	30	18	33	55	14	37	5	1	40	0	8	42	41	30
8	26	52	11	30	32	26	33	57	12	37	6	50	40	1	49	42	43	3
9	26	54	27	30	34	33	33	59	10	37	8	39	40	3	30	42	44	36
10	26	56	44	30	36	40	34	1	8	37	10	28	40	5	11	42	46	9
11	26	59	1	30	38	47	34	3	6	37	12	17	40	6	52	42	47	42
12	27	1	18	30	40	54	34	5	4	37	14	6	40	8	32	42	49	15
13	27	3	34	30	43	1	34	7	2	37	15	55	40	10	12	42	50	47
14	27	5	50	30	45	8	34	9	0	37	17	44	40	11	52	42	52	19
15	27	8	6	30	47	15	34	10	58	37	19	33	40	13	32	42	53	51
16	27	10	22	30	49	22	34	12	56	37	21	22	40	15	12	42	55	23
17	27	12	38	30	51	29	34	14	54	37	23	10	40	16	52	42	56	55
18	27	14	54	30	53	36	34	16	51	37	24	58	40	18	32	42	58	27
19	27	17	10	30	55	43	34	18	48	37	26	46	40	20	12	42	59	59
20	27	19	26	30	57	50	34	20	45	37	28	34	40	21	52	43	1	31
21	27	21	42	30	59	56	34	22	42	37	30	22	40	23	32	43	3	3
22	27	23	58	31	2	2	34	24	39	37	32	10	40	25	12	43	4	35
23	27	26	13	31	4	8	34	26	36	37	33	58	40	26	52	43	6	7
24	27	28	28	31	6	14	34	28	33	37	35	46	40	28	31	43	7	39
25	27	30	43	31	8	20	34	30	30	37	37	34	40	30	10	43	9	10
26	27	32	58	31	10	26	34	32	27	37	39	22	40	31	49	43	10	41



# Georgij Peurbachij.

	600			700			800			900			1000			1100		
	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.
27	27	35	13	31	12	32	34	34	24	37	41	10	40	33	28	43	12	12
28	27	37	28	31	14	38	34	36	21	37	42	58	40	35	7	43	13	43
29	27	39	43	31	16	44	34	38	17	37	44	46	40	36	46	43	15	14
30	27	41	58	31	18	49	34	40	13	37	46	53	40	38	25	43	16	45
31	27	44	13	31	20	54	34	42	9	37	48	20	40	40	4	43	18	16
32	27	46	28	31	22	59	34	44	5	37	50	7	40	41	43	43	19	47
33	27	48	43	31	25	4	34	46	1	37	51	54	40	43	22	43	21	18
34	27	50	57	31	27	9	34	47	57	37	53	41	40	45	1	43	22	49
35	27	53	11	31	29	14	34	49	53	37	55	28	40	46	40	43	24	20
36	27	55	25	31	31	19	34	51	49	37	57	15	40	48	19	43	25	51
37	27	57	39	31	33	24	34	53	45	37	59	2	40	49	59	43	27	22
38	27	59	53	31	35	29	34	55	41	38	0	49	40	51	36	43	28	53
39	28	2	7	31	37	34	34	57	36	38	2	36	40	53	14	43	30	23
40	28	4	21	31	39	39	34	59	31	38	4	23	40	54	52	43	31	53
41	28	6	35	31	41	44	35	1	26	38	6	10	40	56	30	43	33	23
42	28	8	49	31	43	48	35	3	21	38	7	56	40	58	8	43	34	53
43	28	11	3	31	45	52	35	5	16	38	9	42	40	59	46	43	36	23
44	28	13	16	31	47	56	35	7	11	38	11	28	41	1	24	43	37	53
45	28	15	29	31	50	0	35	9	6	38	13	14	41	3	2	43	39	23
46	28	17	42	31	52	4	35	11	1	38	15	0	41	4	40	43	40	53
47	28	19	55	31	54	8	35	12	56	38	16	46	41	6	18	43	42	23
48	28	22	8	31	56	12	35	14	51	38	18	32	41	7	56	43	43	53
49	28	24	21	31	58	16	35	16	46	38	20	18	41	9	33	43	45	23
50	28	26	34	32	0	20	35	18	41	38	22	4	41	11	10	43	46	53



# ☉ Tabula Gnomonica

	600			700			800			900			1000			1100		
	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.
51	28	28	47	32	2	24	35	20	35	38	23	50	41	12	47	43	48	22
52	28	31	0	32	4	27	35	22	29	38	25	35	41	14	24	43	49	51
53	28	33	13	32	6	30	35	24	23	38	27	20	41	16	1	43	51	20
54	28	35	26	32	8	33	35	26	17	38	29	5	41	17	38	43	52	49
55	28	37	39	32	10	36	35	28	11	38	30	50	41	19	15	43	54	18
56	28	39	51	32	12	39	35	30	5	38	32	35	41	20	52	43	55	47
57	28	42	3	32	14	42	35	31	59	38	34	20	41	22	29	43	57	16
58	28	44	15	32	16	45	35	33	53	38	36	5	41	24	6	43	58	45
59	28	46	27	32	18	48	35	35	47	38	37	50	41	25	43	44	0	14
60	28	48	39	32	20	51	35	37	41	38	39	35	41	27	20	44	1	43
61	28	50	51	32	22	54	35	39	35	38	41	20	41	28	57	44	3	12
62	28	53	3	32	24	57	35	41	28	38	43	5	41	30	33	44	4	41
63	28	55	15	32	26	59	35	43	21	38	44	50	41	32	9	44	6	10
64	28	57	27	32	29	1	35	45	14	38	46	35	41	33	45	44	7	39
65	28	59	39	32	31	3	35	47	7	38	48	19	41	35	21	44	9	8
66	29	1	50	32	33	5	35	49	0	38	50	3	41	36	57	44	10	36
67	29	4	1	32	35	7	35	50	53	38	51	47	41	38	33	44	12	4
68	29	6	12	32	37	9	35	52	46	38	53	31	41	40	9	44	13	32
69	29	8	23	32	39	11	35	54	39	38	55	15	41	41	45	44	15	0
70	29	10	34	32	41	13	35	56	32	38	56	59	41	43	21	44	16	28
71	29	12	45	32	43	15	35	58	26	38	58	43	41	44	57	44	17	56
72	29	14	56	32	45	17	36	0	18	39	0	27	41	46	33	44	19	24
73	29	17	7	32	47	18	36	2	10	39	2	11	41	48	9	44	20	52
74	29	19	18	32	49	19	36	4	2	39	3	55	41	49	44	44	22	20
75	29	21	29	32	51	20	36	5	54	39	5	39	41	51	19	44	23	48
76	29	23	40	32	53	21	36	7	46	39	7	23	41	52	54	44	25	16
77	29	25	50	32	55	22	36	9	38	39	9	6	41	54	29	44	26	44



# Georgij Peurbachij.

	600			700			800			900			1000			1100		
	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.	G.	m.	se.
78	29	28	0	32	57	23	36	11	30	39	10	49	41	56	4	44	28	12
79	29	30	10	32	59	24	36	13	22	39	12	32	41	57	39	44	29	40
80	29	32	20	33	1	25	36	15	14	39	14	15	41	59	14	44	31	7
81	29	34	30	33	3	26	36	17	6	39	15	58	42	0	49	44	32	34
82	29	36	40	33	5	27	36	18	58	39	17	41	42	2	24	44	34	1
83	29	38	50	33	7	28	36	20	50	39	19	24	42	3	50	44	35	28
84	29	41	0	33	9	29	36	22	42	39	21	7	42	5	34	44	30	55
85	29	43	10	33	11	29	36	24	33	39	22	50	42	7	9	44	38	22
86	29	45	19	33	13	29	36	26	24	39	24	33	42	8	44	44	39	49
87	29	47	28	33	15	29	36	28	15	39	26	16	42	10	18	44	41	16
88	29	49	37	33	17	29	36	30	6	39	27	59	42	11	52	44	42	43
89	29	51	46	33	19	29	36	31	57	39	29	41	42	13	26	44	44	10
90	29	53	55	33	21	29	36	33	48	39	31	23	42	15	0	44	45	37
91	29	56	4	33	23	29	36	35	39	39	33	5	42	16	34	44	47	4
92	29	58	13	33	25	29	36	37	30	39	34	47	42	18	8	44	48	31
93	30	0	22	33	27	29	36	39	21	39	36	29	42	19	42	44	49	58
94	30	2	31	33	29	29	36	41	12	39	38	11	42	21	16	44	51	24
95	30	4	40	33	31	29	36	43	2	39	39	53	42	22	50	44	52	50
96	30	6	49	33	33	28	36	44	52	39	41	35	42	24	24	44	54	16
97	30	8	58	33	35	27	36	46	42	39	43	17	42	25	58	44	55	42
98	30	11	6	33	37	26	36	48	32	39	44	59	42	27	32	44	57	8
99	30	13	14	33	39	25	36	50	22	39	46	40	42	29	6	44	58	34
100	30	15	22	33	41	24	36	52	12	39	48	21	42	30	39	45	0	0

1200

Finis Tabulae gnomonicae, cuius  
 usus docetur Capite. XV.



## TABVLA CAPITVM HVIVS LIBRI.

Structura Radij Astronomici & Geometrici.	Cap. I. Fo. 6.
De inscribendis in Radium gradib. siue circuli partib.	Cap. II. Fo. 7.
Eadem inscriptio graduū p tabulas subtensarū in circ.	Cap. III. Fo. 9.
De ijs quæ ad Radij perfectionem requiruntur.	Cap. IIII. Fo. 12.
De vsu ipsius Radij.	Cap. V. Fo. 13.
De altitudinis varijs dimensionibus.	Cap. VI. Fo. 15.
De latitudinis dimēsiōe, & turriū ab inuicē distātia.	Cap. VII. Fo. 16.
De distantia rei cuiuscunque, cuius tamen fines siue longitudinis siue latitudinis visus discernat exacte.	Cap. VIII. Fo. 16.
De fenestrarum, statuarum, Pyramidum in edito sitarum, ac aliarum rerum particularibus dimensionibus.	Cap. IX. Fo. 17.
De magnitudinum dimensionibus per vnam stationē.	Cap. X. Fo. 17.
De rerum altitudine non integre conspectarum.	Cap. XI. Fo. 18.
De demonstratio geometrica oīm dimēsiōnū predictarū.	Cap. XII. Fo. 19.
De rerū latitud. in sublimi sitarū. Et de Architectura.	Cap. XIII. Fo. 20.
De rerum descriptione per Radium.	Cap. XIII. Fo. 22.
De ijsdem dimensionibus per partes Radij æquales, cum demonstratione breui predictorum.	Cap. XV. Fo. 24.
De stellarū distātijs in cœlo, & luminariū diametris.	Cap. XVI. Fo. 27.
De Eclipsium magnitudine.	Cap. XVII. Fo. 29.
De Solis deliquij dimensione alia.	Cap. XVIII. Fo. 31.
De long. & latitudine planetarū & cometarū p Rad.	Cap. XIX. Fo. 32.
De eadem longitudine & latitudine stellarum per Radium, & tabulas reftarum in circulo linearum siue sinuum.	Cap. XX. Fo. 34.
De stellarum fixarum emendatione.	Cap. XXI. Fo. 36.
De longitudine locorum per lunæ locum.	Cap. XXII. Fo. 38.
De Solis & stellarum altitudine supra Horizontē.	Cap. XXIII. Fo. 41.
Quantum Solis amplitudo vmbra variet.	Cap. XXIII. Fo. 44.
De vmbra rationibus & Gnomonum.	Cap. XXV. Fo. 45.
De Geometricis dimensionibus per Radium.	Cap. XXVI. Fo. 46.
De demonstratio dimensionū cū exemplari calculo.	Cap. XXVII. Fo. 48.
De distantia turris & altitudinis eiusdem dimensione, ex alia turri vel ædificio edito.	Cap. XXVIII. Fo. 50.
De amplitudine ortus Solis aut alterius stellæ.	Cap. XXIX. Fo. 52.
De Meridei exacta inuentione.	Cap. XXX. Fo. 54.
De Lunæ parallaxi siue diuersitate aspectus.	Cap. XXXI. Fo. 55.
De subtensis in circulo rectis lineis & tabula sinuū.	Cap. XXXII. Fo. 56.
De inuentione horæ p Radiū in quacūq; latitud. regionis.	Cap. XXXIII.

Finis Tabulæ.



## E R R A T A .

Fo. 6 pagina prima linea nona lege, perfici. Fo. 8. pa. 2. li. 29 lege, ipsa.  
Fo. 12. pa. 1. li. 18. lege ferrum inetur. Fo. 13. pa. 1. li. 10. lege siue. Fo. 21  
pa. 1. lin. 30. lege, vno consistens. Fo. 25. pa. 1. lin. 25. lege, huius libri.  
Fo. 26. pa. 1. dele in figura. 15. Et li. 28. lege, non fuerit inutile. Libet.  
Fo. 27. pa. 1. li. 15. lege duo aspiciamus reliqua, Et li. 20. lege Euc. probe.  
Fo. 28. pa. 2. li. 2. lege notata. Fo. 29. pa. 1. li. 4. lege Epitomes. Fo. 30.  
pa. 2. li. 13. lege. 39. fere minu. siue bessem, hoc est, duos trientes vnus  
vnciæ faciunt. Fo. 32. pa. 1. li. 24. lege, duobus punctis. Fo. 34. pa. 2.  
li. 12. lege, minuta secumimus. Fo. 36. pa. 1. li. 15. lege, 1. gradus. Fo. 40  
pa. 2. li. 18. lege, min. signi. Fo. 41. pa. 2. li. 28. lege, diei elicitur. Fo. 43  
pa. 1. li. 9. lege, haud aliter quam. Fo. 45. pa. 1. li. 23. lege, ab inuicem.  
Fo. 53. pa. 2. li. 6. lege prolixior.

Item, folio .41. pag. 1. linea. 7. lege, plus in Occasum vergit.

Li. 10. lege, per duas horas & quadrantem horę. Li. 11. lege, tres  
cum dodrante gradus, & duę horę. 30. grad. Li. 14. lege .60. grad.

## A D L E C T O R E M .

Sunt Radium artifices celebres, Eudoxus, Aratus:

Ex numero istorum nec Ptolemæus abest.

Gemma sed hoc omneis Radio præcellit, Olympum  
Metiri, terras, alta, profunda docens.

## A N T V E R P I A E

Communi impensa Gregorii Bontii & Pe. Phalesii  
imprimebat Aegidius Diesthemius,

Ann. Christianæ salutis.

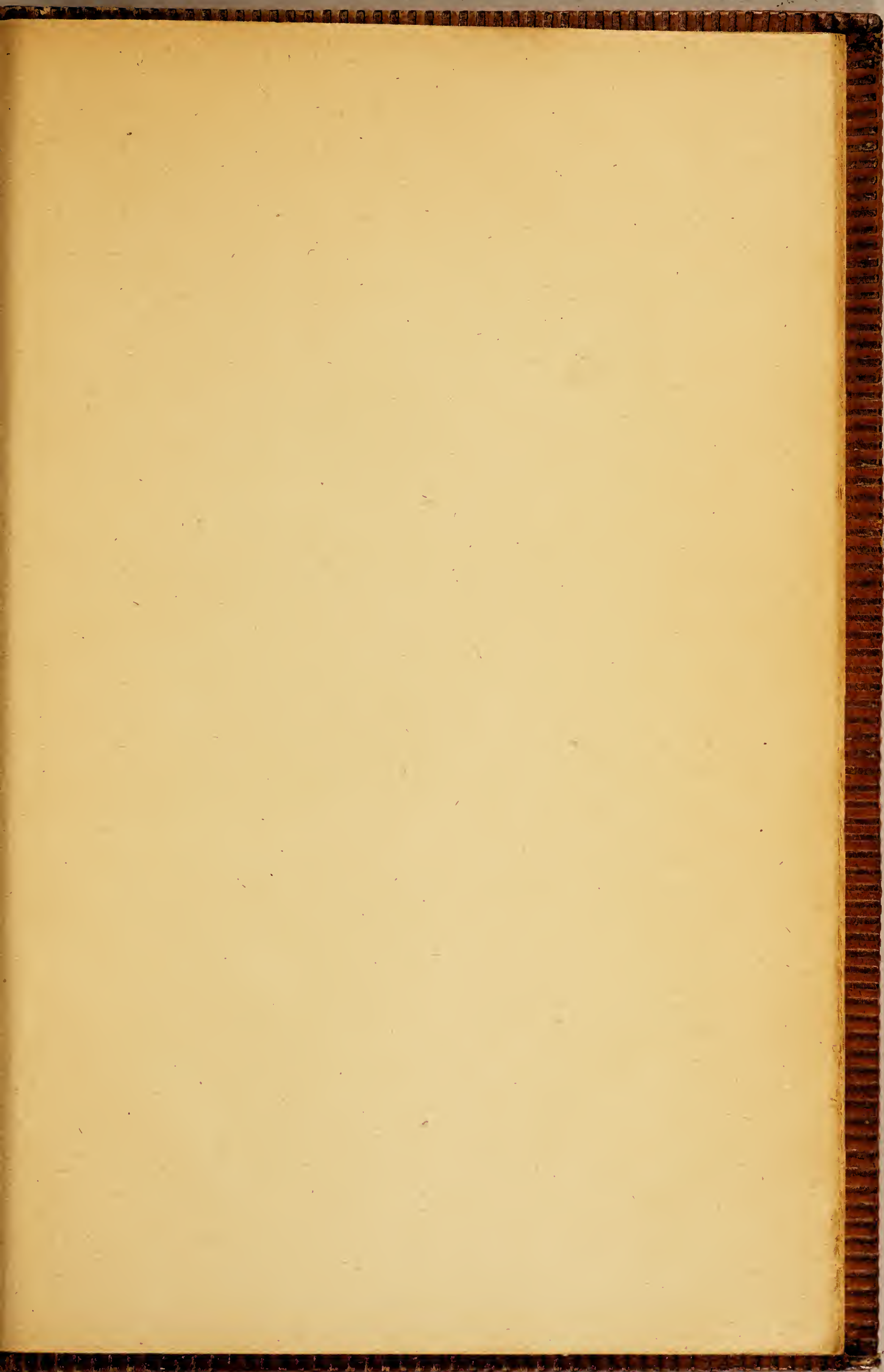
M . D . X L V .

Mense Octob.

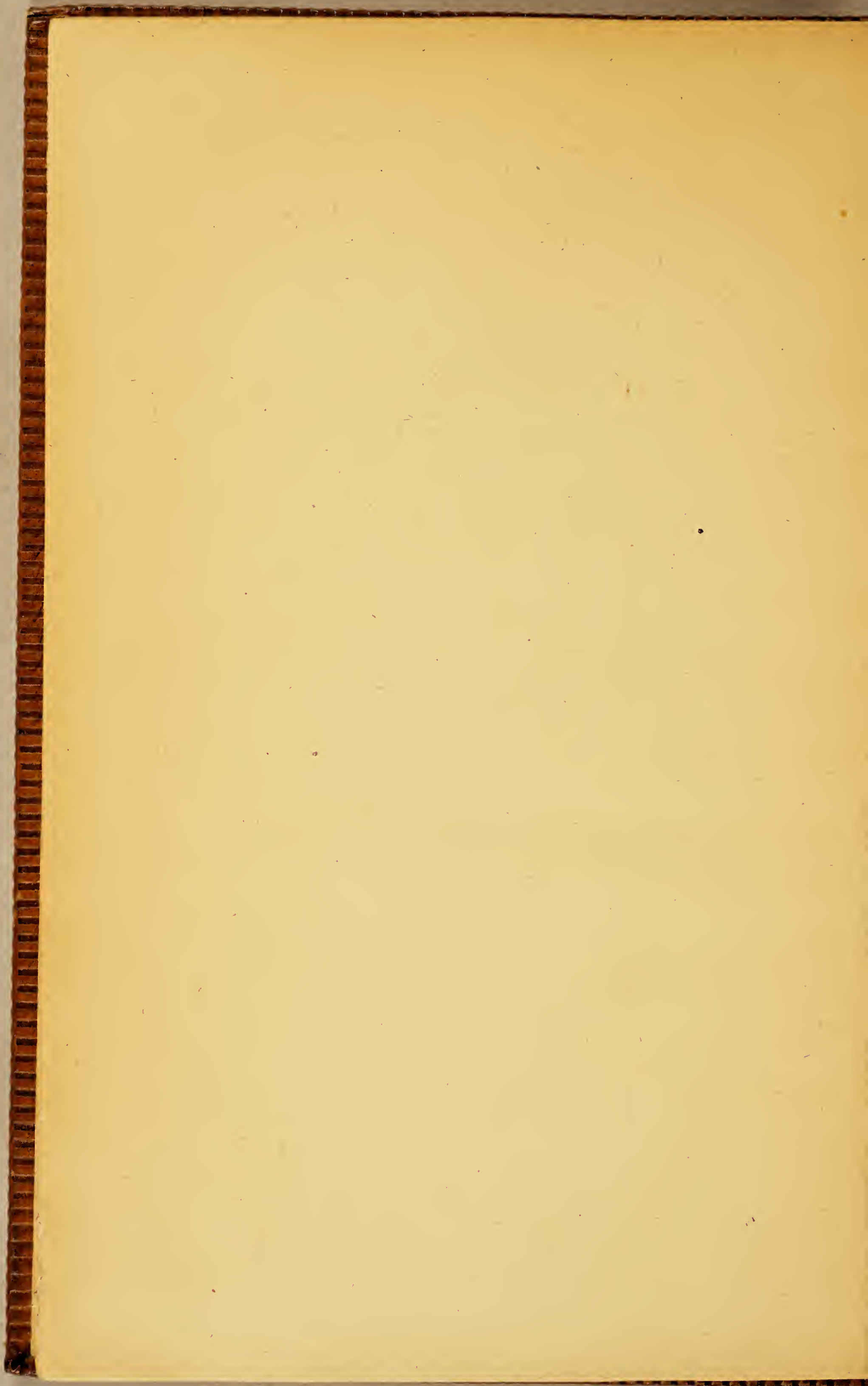




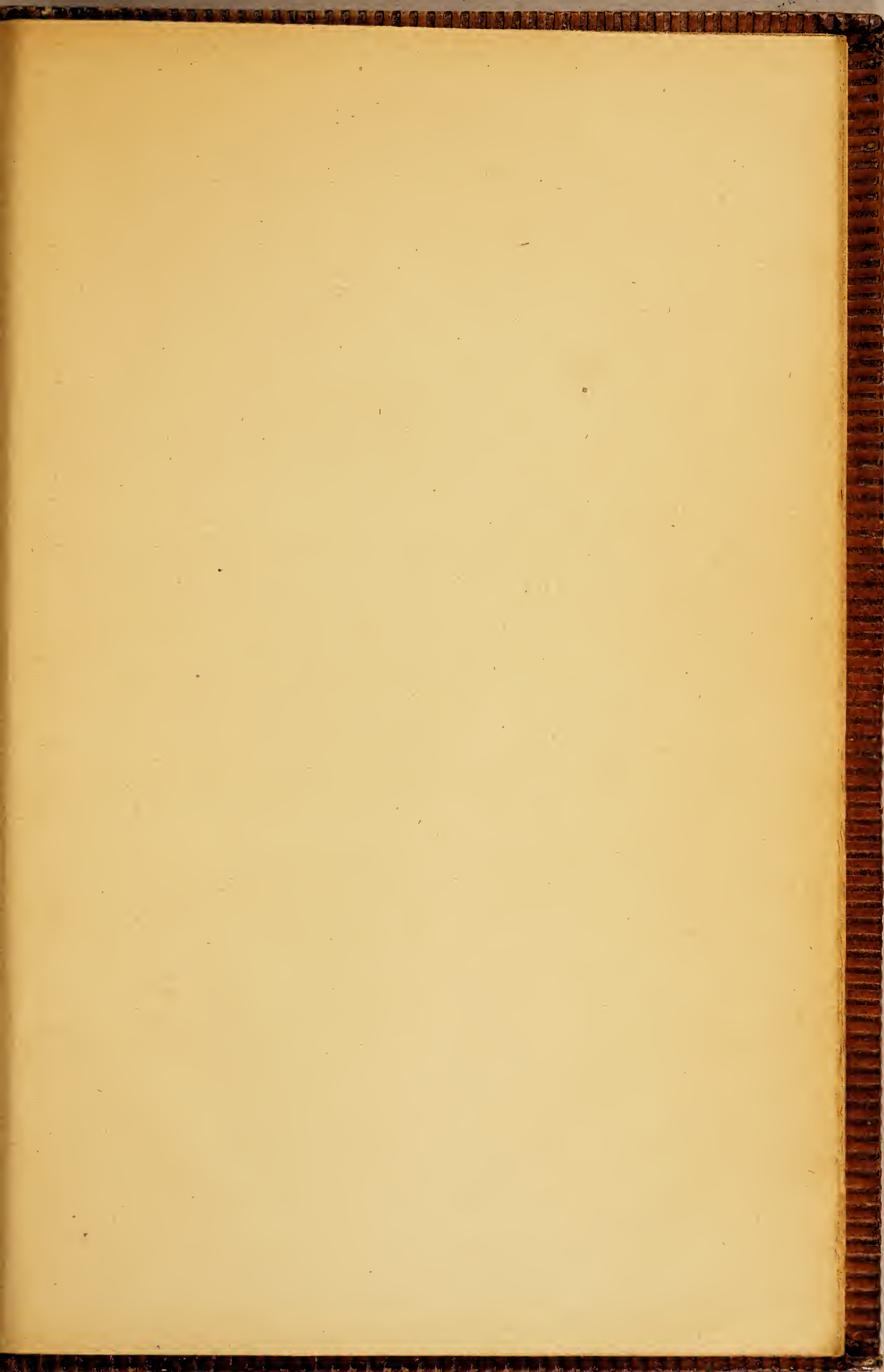




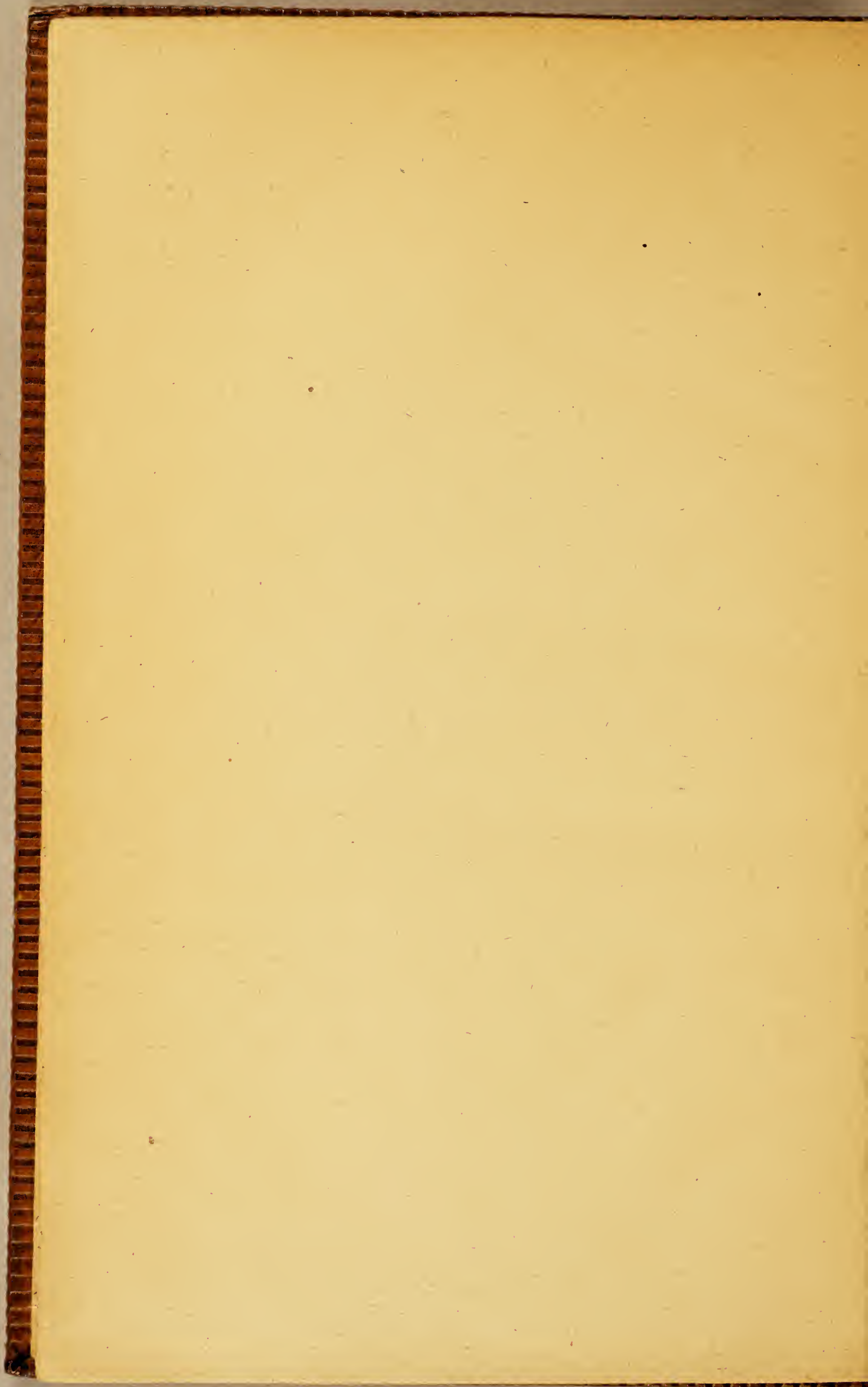




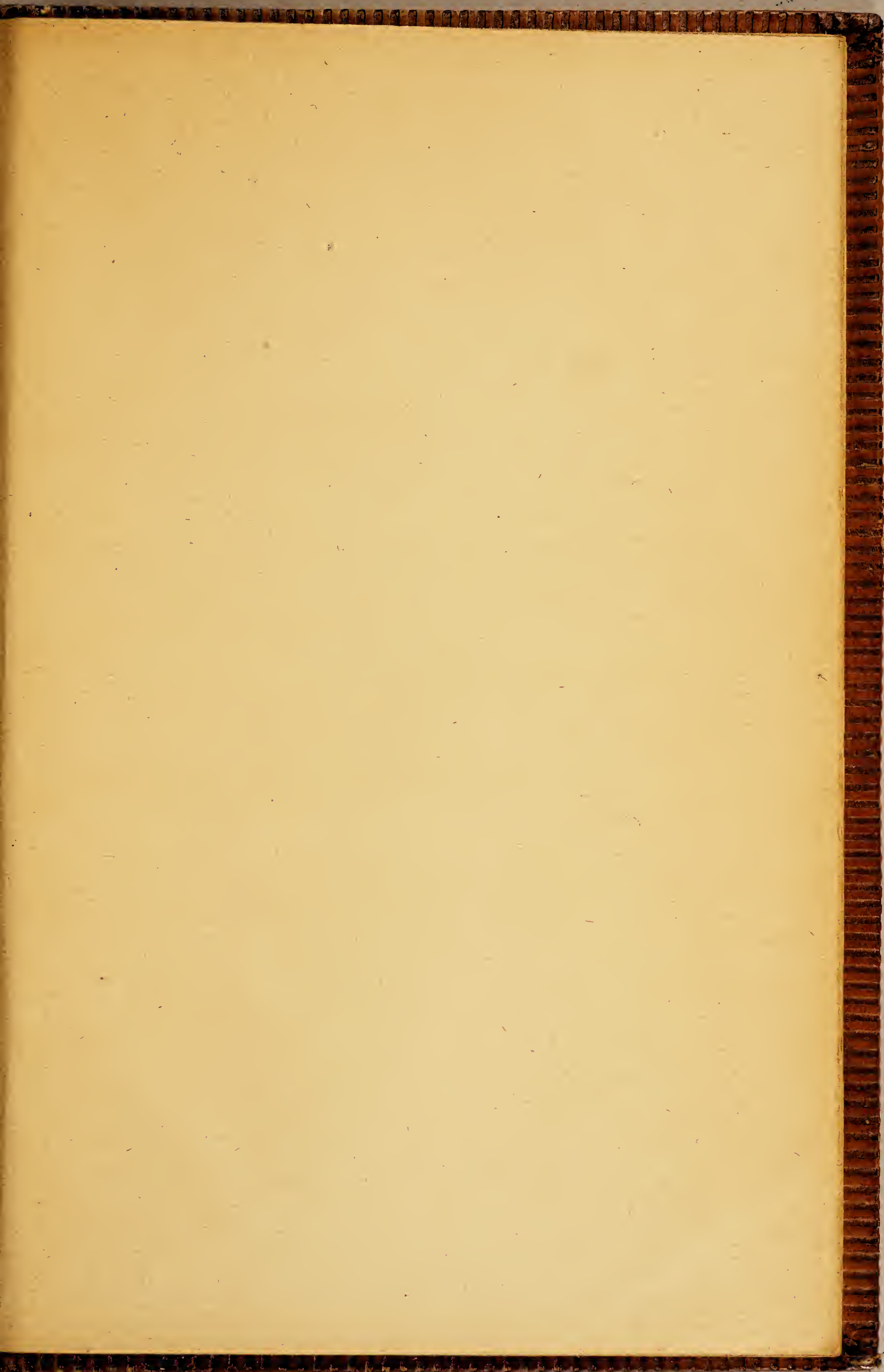




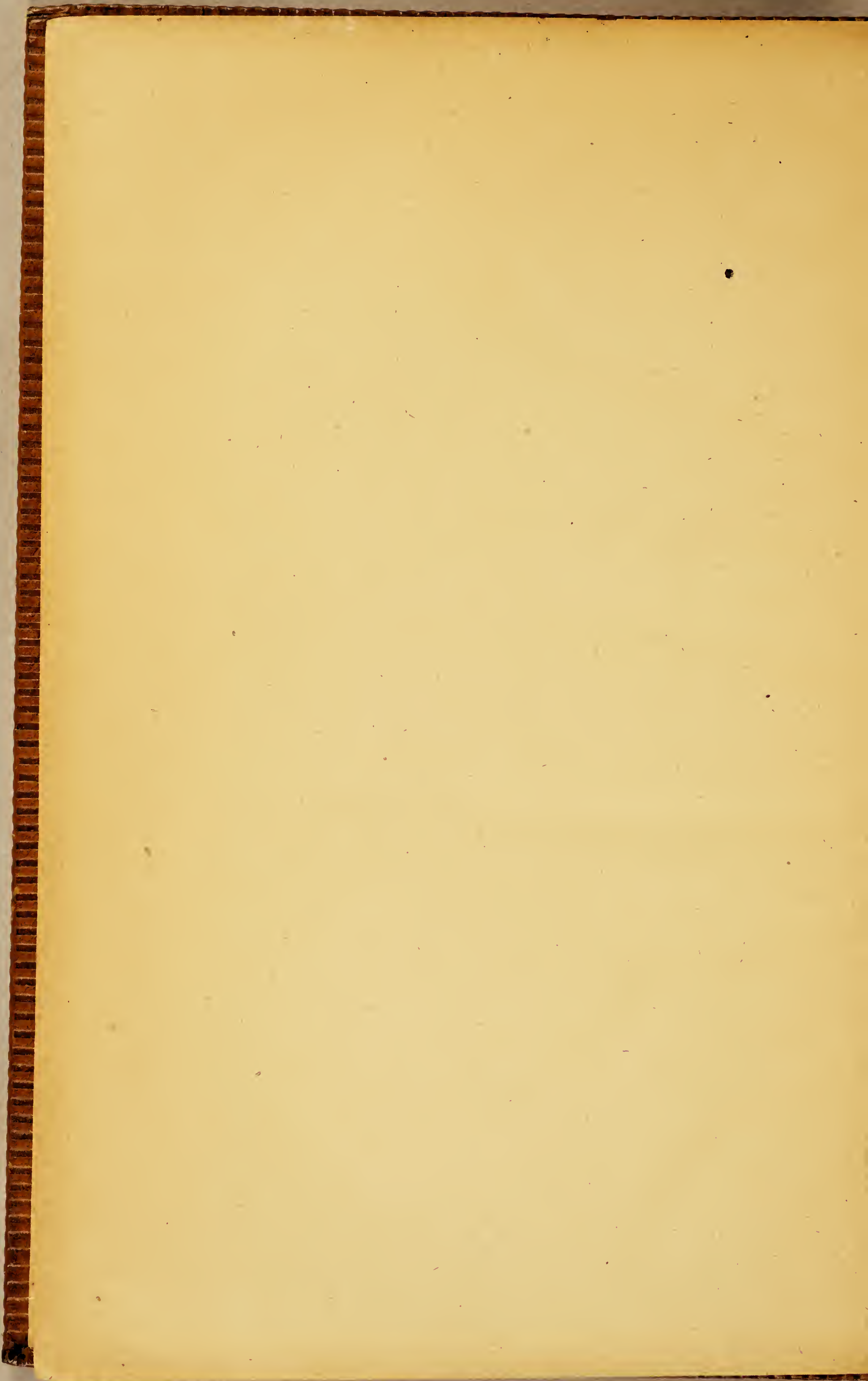














P545  
G223d



